பெரிய

ஞானக்கோவை

முதற் பாகம்

உ

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

முதற்பாகம்.

இஃது,

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோகமாகும்பொருட்டு,

சிலஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு.

இதன் விலை அணா—அ.

PRINTED AT THE
SRI PATHMANABHA VILLASAM PRESS,
MADRAS.

1903.

ஸ்ரீ

முகவுரை.

தொட்டுரைத்த குருமுனிவ ரழுகண்சித்தர்
துறைதோன்ற நந்திசர் ராமதேவர்.

தேவரோடு கொங்கணவர் ரோமநாதர்
திருமூலர் கருவூரார் பொதிகைசித்தர்
ஆவலொடு இவருரைத்த ஞானமியாவும்
அவனியுள மனுக்களெலா மறியவென்றே
பாவலரை நாவலரை பண்டிதோரை
பற்பலவாம் பெரியோரைப் பணிந்துகேட்டு
மாவிதமாய்ப் பிழையின்றி திருத்தஞ்செய்து
மாசரவே யச்சியற்றி மகிழ்ந்தவாறே

முகிழ்வாக யிந்நூலை தெரிசிப்போரை
மன்றாடிக் கேழ்க்குமனு யாதென்றாலோ
புகழ்பெரிய சித்தர்களு லாங்காங்கேதான்
புண்ணியர்கள்கைவச மாய்ப்பொருந்தலுண்டாம்
அகமகிழ்ந்தே யெம்மிடத்தி லருள்செய்தீரேல்
அச்சிட்டே பலபெரியோ ரறியச்செய்வோம்
ஜெகம்புகழச் சாஸ்திரத்தை வெளியிட்டோர்க்கு
சிவலோகம் கிட்டுமென சித்தர்வாக்கே.

இதில் அடங்கியிருக்கும் புத்தகங்கள்.

உ

சிவமயம்.

சிவவாக்கியர்பாடல்,

இஃது

வா. சரவணமுத்துப் பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உப்யோகமாகும் பொருட்டு,

சிலஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்து

சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசம் அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

உ

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

கீழ்க்கண்ட எமது அச்சுயந்திர சாலையிலும், சென்னை எமது புத்தக ஷாப்பிலும், அடியிற்கண்ட புத்தகங்களும், இன்னும் இதரயேனைய புத்தகங்களும் விற்கப்பட்டு வருகின்றன. வேண்டுவோர் தபால் மார்க்கமாகவும் வி. பி. தபால் மூல்யமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.	பை.
தமிழ்ப்பேரகராதி 500-வாக்கியம் நூதனமாகச் சேர்த்தது தோல் பயிண்டு	3	8	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்	3	0	0
தனிப்பாடல் மூலமும் உரையும் முதற் பாகம் ...	1	8	0
தனிப்பாடல் மூலமும் உரையும் இரண்டாம் பாகம்	1	8	0
கிளேஸ் தாயுமானவர் பாடல்	0	12	0
தாயுமானவர் மூலமும் உரையும்	3	4	0
இராமலிங்கப் பிள்ளை அருட்பா தின்... ...	2	8	0
ஷை கிளேஸ்	3	8	0
விநாயகர் கொத்து	0	10	0
ஞானக்கோவை	1	0	0
அப்பாவுப் பிள்ளை அரிச்சந்திர விலாசம் படத்துடன்	1	[illegible]	0
ஷை கிளேஸ் கடிதம்...	1	8	0
ராமர் அஸ்வமேதயாகம் நல்லகடிதத்தில் 96-படங்களடங்கிய சுத்தப் பிரதி...	1	0	0

இப்படிக்கு,

☞ இட்டா - பார்த்தசாரதி நாயுடு,

நெ. 84, ஆசாரப்பன் தெருவு,

மதராஸ்.

இனி இச்செய்யுளின்கருத்தை விடவகாத்தன்மை யுள்ளார்க்
கே என்று விளக்குதும். எப்படி யெனில்:—வேதமுதலிய கலை
களிற்சொல்லப்படுவது, துவிதம், அத்துவிதம் என்கிற இரண்டு
மார்க்கங்களே, அவற்றில், துவிதமே அத்துவிதத்திற்கு முதற்கா
ரணமாயுள்ளது, அம்மார்க்கத்தில் ஒவ்வொருவரும் பதி, பசு, பா
சங்களை விசாரிக்கவேண்டிய அவசியமுள்ளது. அப்படி விசாரிக்
குங்கால், பதி நிர்மலமுடையவனென்றும், பசு தனக்குள்ள பாச
மாகிய சகசமலத்தால் அநிர்மல னென்றும் விளங்கும். அங்ஙன
முள்ள மலத்தைப்போக்கிக் கொள்ளுதற் பொருட்டே பதியான
வர் அப்பசுவுக்குத் தநுகரண புவனபோகங்களைநல்கி, கருடோ
ஹம்பாவனைசெய்தோனுக்கு, அக்கருடன் இவனுய்நின்று, விஷ
யங்களைத்தீர்த்தானேயொழிய இவனதுபாவனை யொன்றினாலே
யே தீர்த்துக்கொள் ளாமைபோலவும், இரசவாதஞ்செய்வோன்
செம்பிலுள்ளக் களிம்பைப் போக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்தானே
யொழிய, இவனது பிரயத்தனம் களிம்பைப் போக்காமல் மருந்
தின்காரமே அக்களிப்பை உள்ளேயே அடங்கச்செய்தமை போ
லவும், தான்கலவாமற் கலந்துநின்று, அச்சகசமலத்தின் வலியை
அடக்கித் தன்னடிப்படுத்த நியமித்த மார்க்கங்கள்நான்கு, அவை
யாவன்:—சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். இந் நான்கும் ஒவ்
வொன்றில், நந்நான்காகப் பதினாறாகும். அங்ஙனம்கூறியபதினா
றில் இச்செய்யுட்கருத்து. கிரியையில்ஞானமாகும் எப்படியெனி
ல் சர்வபரிபூரணனென்னும் திருப்பெயரைவிசாரிக்கின், எங்கு
நிறைந்தவ னென்று புலப்படும் எங்குநிறைந்த கடவுள் மனம்
ஒன்றிலேயே இருக்கின்றா னென்றும், மற்ற இடங்களி லில்லை
யென்றும் சொல்லுதல் கூடாமை இதை நோக்கியே “அங்
கிங்கெனாதபடியெங்கும்பிரகாசமாய்” எனவும், “பார்க்குமிடமெ
ங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற” எனவும், கல்லிலும் செம்பிலு
மோ விருப்பா னெங்கள் கண்ணுதலே எனவும் ஆன்றோர் கூறி

உ

சிவமயம்.

கிரியை விலக்கல்.

நட்டகல்லைதெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ்சாத்தியே
சுற்றிவந்துமொணமொணென்று சொல்லுமந்தரமேதடா
நட்டகல்லும்பேசுமோ நாதனுள்ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டிசட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ.

சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ-சமைத்தகறியின் உருசியை அந்தச்சட்டியுஞ், சட்டுவமாகியகிளறும்பொருளுந் தெரிந்துக்கொள்ளுமோ? தெரிந்துகொள்ளாது (அதுபோல)நாதன் உள்ளிருக்கபரம்பொருள் மனத்தின்கண்ணேயே யிருக்க அதை விட்டு, நட்டகல்லை-சிற்பியினால் உருவமைக்கப்பட்டு நாட்டியதாதுப் பொருளை, தெய்வமென்று-சகல நிட்களாதீதமாகியப் பரம்பொருளென்று நினைத்து, நாலுபுட்பஞ் சாத்தி-நான்கு வகையாகிய மலர்களைத்தரித்து, சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லு மந்திரமேதடா-முறைப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து இருதயாதிகண்டாந்தத்துக்குள் தன்னுடைய அறிவுக்கு மாத்திரம் அறியப்படும் மத்திமை வாக்கினால் சொல்லு மந்திரம் எங்குள்ளது, (இப்படி யிருக்கையில்) நட்டகல்லும் பேசுமோ-நட்டப்பட்ட சிலாரூபமானது பேசக்கூடியதோ? அன்று என்றபடி,

ஆயினும் இவ்விஷயம் பாரமார்த்திகர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கன்று. இஃதறியாதசிலர் இவ்வாறுசொல்லுகின்றதேயென்று பாரமார்த்திகத் தன்மையை யடைந்தவர்போன்று நடித்துச்சிலாரூபத்தை வணங்குதற் கேதுவாகிய அன்பையிழந்து அலைந்து தத்தமக் கேற்றவண்ணம் பேசித்திரிகின்றனர். அதுநிற்க,

னார் ஆகையால் எங்குமுள்ளகடவுளைக்*கல்லிலில்லை யென்று சொன்னால பூரணத்துவங் குறையும் அதுகுறைந்தபோது, ரூப கற்பித முண்டாகும். அது உண்டானபோது, கடவுள் என்பது போய், எல்லாம் நாமேயாய் அகங்காரவாதமுண்டாய்ப் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து கரையேறக்கூடாமல் அலைந்தலைந்து தி விக்கச் சந்தேக மேயில்லை ஆகையால், கிரியையாகிய சிலாரூப வணக்கமும். பூரணத்தை நோக்குவதாகிய ஞானமுங்கலந்து நி ற்றலால், இச்செய்யுளின் கருத்து, கிரியையில் ஞானமேயாகச் சாதிக்கப்படும்.

இவ்வாறு சொன்னமையால் உண்டானகருத் தென்னவெ னின். இந்நூலாசிரியர், பாரமார்த்திகத் தைப்பற்றிச். சொன்ன மையால் குற்றமன்றென்றும், வியவகாரத்தார் இவ்விஷயத்தை யே கொணடபோது பூரணத்துவத்தைநோக்கி நடக்கவேண்டு மென்றுங், கல்வியறிவில்லாதசிறியேன் சிற்றறிவிற்கெட்டினவ ரை யெழுதினதற்குப் பயன்யாதெனில், இதைப்பார்த்துக் கற் றோரும், மற்றோரும் நகைத்தல் ஒன்றுமே என்க, இன்னும் வி ரிக்கின் நன்றாய் விளங்கும், ஆயின் பெருகுமென்று விடுத்தாம், இவ்வாறே மற்றுமுள்ளவைக்கும் உரையெழுதினால் மிகவும்பெ ருகுமென்று விடப்பட்டது,

இங்ஙனம்.

மா. வ.

---

* கல்லிலும்மிருந்தா ரென்பதற்குப் பிரகலா தாழ்வானும் மார்க்கண்டேயருமே சான்றாம்,

உ

சிவமயம்.

சிவவாக்கியர்பாடல்.

காப்பு.

அரியதோர்நமச்சிவாய மாதியந்தமானதும்
ஆறிரண்டுநூறுதேவ ரன்றுரைத்தமந்திரம்
சூரியதோரெழுத்தையுன்னிசொல்லுவேன்சிவாக்கியம்
தோஷ தோஷபாவமாம்கை தூரதூரவோடவே. (௧)

கரியதோர் முகத்தையொத்த கற்பகத்தைக் கைதொழக்
கலைகள்நூல்கள் ஞானமுங் கருத்தில்வந்துதிக்கவே
பெரியபேர்கள் சிறியபேர்கள் கற்றுணர்ந்த பேரெலாம்
பேயனாகி யோதிடும் பிழைபொறுக்க வேண்டுமே. (௨)

அக்ஷரநிலை.

ஆனவஞ் செழுத்துளே யண்டமு மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யாதியான மூவரும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யகாரமும் மகாரமும்
ஆனவஞ் செழுத்துளே யடங்க லாவ லுற்றதே (௩)

சரியை விலக்கல்,

ஓடியோடி யோடியோடி யுட்கலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட்களுங் கழிந்துபோய்:
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிகோடி யெண்ணிறந்தகோடியே, (௪)

உருத்தரித்த நாடியிலொடுங்குகின்ற வாயுவை
கருத்தினாலிருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லிரேல்
விருத்தரும் பாலராவர் மேனியுஞ் சிவந்திடும்
ருட்டரித்த நாதர்பாத மம்மைபாத முண்மையே; (௫)

வேதநிலை

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்றொருவ னத்தினால்
விடுவனோ வவனையின்னம் வெட்டவேணு மென்னுளே
நடுவன்வந்தழைத்தபோது நாறுமிந்த தல்லுடல்
சுடலைமட்டுங் கொண்டுபோய்த் தோட்டிகைக் கொடுப்பரே. ()

ஞானநிலை

என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்த தில்லையே
என்னிலேயிருந்ததொன்றை யானறிந்து கொண்டபின்
என்னிலே யிருந்ததொன்றை யாவர்காண வல்லிரோ
என்னிலே யிருந்திருந்து யானுணர்ந்து கொண்டனே. (எ)

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்க மாய்கையை
அனைத்துமாய கண்டமா யனாதிமுன் னனாதியாய்
எனக்குள்நீ யுனக்குள்நா னிருக்குமாற தெங்ஙனே. (அ)

மண்ணும்நீ விண்ணும்நீ மறுகடல்க ளேழும்நீ
எண்ணும்நீ எழுத்தும்நீ யிசைந்தபண்ணெழுத்தும்நீ
கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணுளாடும் பாவைநீ
நண்ணுநீர்மை நின்றபாதம் நண்ணுமா றருளிடாய். (௯)

அரியுமல்ல வயனுமல்ல வப்புறத்தி லப்புறம்
கருமைசெம்மை வெண்மையைக் கடந்துநின்ற காரணம்
பெரியதல்ல சிறியதல்லபற்றுமின்கள் பற்றுமின்கள்
துரியமுங் கடந்துநின்ற தூரதூரதூரமே, (௰)

அந்திகால முச்சிமூன்று மாடுகின்ற தீர்த்தமும்
சந்திதர்ப்பணங்களுந் தபங்களுஞ் செபங்களும்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
எந்தைராம ராமராம ராமவென்னு நாமமே, (கக

கூரவைத்த பாதகங்க ளைத்துரைக்க மந்திரம்
ஓராயிரம நல்லவென்று வைத்துழலுமோசைநாள்
தோரவிடாம லேற்றுவார் நமக்குநல்ல மந்திரம்
ஓராயிரம் ராமராம ராமவென்றும் நாமமே (௪௨)

காணவேண்டு நியதேது நவின்றநின்ற தேதடா
கோணதேது குருவதேது கூடிநின்றுலாவதேது
ஆனதேது வழியதேது வப்புறத்தி லப்புறம்
ஈனதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே, (௪௩)

யோகநிலை.

சாத்திரங்க ளோதுகின்ற சட்டநாதபட்டரே
வேர்த்திரைப்பு வந்தபோது வேதம்வந்துதவுமோ
மாத்திரைப்போதும்முளே மறிந்துதொக்க வல்லிரேல்
சாத்திரப்பை நோய்களேது சத்திமுத்திசித்தியே. (௪௪)

ஞானநிலை.

அரந்தரந்தரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாரும்விண்ணு மொன்றுமாய் பரந்தவிப் பராபரம்
ஊருநாடு காடுதேடி யுழன்றுதேடு மூடர்காள்
நேரதாக வும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே, (௪௫)

யோகநிலை,

நாலுவேத மோதுவீர் ஞானபாத மறிகிலீர்
பாலுள்நெய் கலந்தவாறு பாவிகா ளறிகிலீர்
ஆலமுண்ட கண்டனை யகத்துளே யிருக்கவே
காலனென்று சொல்லுவீர் கனவிலு மதில்லையே, (௪௬)

வித்திலாத சம்பிரதாய மேதுமில்லை யில்லையே
நத்திலாத மாலிகை சமைந்தவாற தெங்ஙனே
பெற்றதாயை விற்றடிமை கொள்ளுகின்ற பேதைகாள்
சித்திலாதபோது சிவ னில்லையில்லையில்லையே, (௪௭)

அத்திமூல மொட்டதா யகாரமானமந்திரம்
நெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு நாவுருச்செபிப்பிரேல்

பஞ்சமான பாதகங்க ளூறுகோடி செய்யினும்
பஞ்சுபோல்பறக்குமென் றுநான்மறைகள்பன்னுமே.

அண்டவாச லாயிரம்ப்ர சண்டவாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு நூறுகோடி யானவாசலாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேகபோக மானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாச லியாவர்காண வல்லரோ. ()

சாமநாலு வேதமுஞ் சகலசாத் திரங்களும்
சேமமாக வோதிலுஞ் சிவனைநீ ரறிகிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் கருத்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊனமற்ற காயமா யிருப்பனெங்க ளீசனே. (௨0)

சங்கிரண்டு தாரையொன்று சன்னபின்னலாகையால்
மங்கிமாளு தேயுலகில் மானிடங்களெத்தனை
சங்கிரண்டை யுந்தவிர்ந்து தாரையூத வல்லிரேல்
கொங்கைமங்கை பங்கரோடு கூடிவாழ லாகுமே. ()

ஞானநிலை.

தங்கமொன்று ரூபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண்மாலு மீசனுஞ் சிறந்திறந்த தெம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே. (௨௨)

யோகநிலை.

அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலேவளர்ந்து
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகாள்
அஞ்செழுத்தி லோரெழுத் தறிந்துகூற வல்லிரேல்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத னம்பலத்தி லாடுமே. ()

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யனாதியான தஞ்சுமே
பிஞ்சுபிஞ்சு தல்லவோ பித்தர்காள் பிதற்றுநீர்
நெஞ்சிலஞ்சு கொண்டுநீர் நின்றுதொக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமில்லை யாறுமில் லனாதியாக தோன்றுமே. ()

சிலைவிடு கட்டிநீர் கெடுங்கழு சாத்திரீர்
வாழுமேவறுமென்றமிழை மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரே
காலனேறி வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே.

கிரியைநிலை.

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யனோடு பொய்யு மாய், மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந் தர்காள், நாடுபெற்ற நடுவர்கையி லோலைவந்தழைத்தி டில், ஓடுபெற்ற வவ்விலைபெறாது காணு முடலமே. ()

யோகநிலை.

ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதெலா முறுதிபண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஓடமுமுடைந்தபோது வொப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே (உ)

உற்பத்திநிலை.

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன் னனாதியே, பெண் ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதற்கு முன்னெலா ம், கண்ணிலாணி சுக்கிலங் கருத்தியோங்கு நாளிலே, மண் ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்ஙனே.

ஞானநிலை.

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்களெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராய்த் திரிந்தபோ திறைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோனிருப்பிடம் அறிந்துணர்ந்த ஞானிகாள்
கண்டகோவில் தெய்வமென்று கையெடுப்பதில்லையே.

யோகநிலை.

நெருப்பைமூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தநித்த நீரிலே
விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேதவாக்யங் கேளுமின்
நெருப்புநீரு மும்முளே நினைந்துகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

பாட்டிலாத பரமனைப் பரமலோக நாதனை
நாட்டிலாத நாதனை நாரிபங்கர் பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாய்புதைத்து குணுகுணுத்த மந்திரம்
வேட்டகாரர் குசுகுசுப்பை கூப்பிடா முகிஞ்சதே. ()

தரிசனம்.

செப்பதெங்கி லேயிளநீர் சேர்ந்தகார ணங்கள்போல், ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டனன், ஐயன்வந்து என்னுளம்புகுந்துகோயில் கொண்டபின், வையகத்தில் மாந்தர்முன்னம் வாய்திறப்பதில்லையே. (௩௨)

சரியைநிலை.

மாறுபட்டு மணிதுலக்கி வண்டினெச்சில் கொண்டுபோய், ஊறுபட்ட கல்லின்மீதே யூற்றுகின்ற மூடரே, மாறுபட்ட தேவருமறிந்துநோக்கு மென்னையும், கூறுபட்டு தீர்க்கவோ குருக்கள்பாதம் வைத்ததே. (௩௩)

யோகநிலை

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலுங் குளங்களுங் கும்பிடுங் குலாமரே
கோயிலு மனத்துளே குளங்களு மனத்துளே
ஆவது மழிவது மில்லையில்லை யில்லையே. (௩௪)

சாங்கலுங் கருங்கலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செப்பிலில் திராவிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்

உன்பதமறிந்துநீ ருமமைமீ றறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே (௯௫)

கிரியைநிலை.

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகாள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
ஆதிபூசைகொண்டதோ வெறுதிபூசைகொண்டதோ
ஏதுபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே. ()

ஞானநிலை.

இருக்குநாலு வேதமு மெழுத்தையற வோதிலும்
பெருக்கநீறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான்
உருக்கிநெஞ்சை யுட்கலந்து வுண்மைகூற வல்லிரேல்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

யோகநிலை.

கலத்தின் வார்த்து வைத்தநீர் கடுத்ததீ முடுக்கினால்
கலத்திலே கரந்ததோ கடுத்ததீ குடித்ததோ
நிலத்திலே கரந்ததோ நீள்விசும்பு கொண்டதோ
மனத்தின்மாயை நீக்கிலே மனத்துளே கரந்ததே. ()

சரியைநிலை

பறைச்சியாவ தேதடா பணத்தியாவ தேதடா, இறைச்சிதோ லெலும்பினு மிலக்கமிட் டிருக்குதோ, பறைச்சிபோகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ, பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுந்துபாரு மும்முளே. (௯௰)

வாயிலே குடித்தநீரை யெச்சிலென்று சொல்லுறீர், வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ, வாயிலெச்சில் போகவென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்காள், வாயிலெச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே.

ஓதுகின்ற வேதமெச்சி லுள்ளமந் திரங்களெச்சில், போதகங்க ளானவெச்சில் பூதலங்க ளேழுமெச்சில், மாதிருந்த விந்துவெச்சில் மதியுமெச்சி லொலியுமெச்சில், ஏதிலெச்சி லில்லதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே.

உற்பத்தி.

பிறப்பதற்கு முன்னெலா மிருக்குமாற தெங்ஙனே
பிறந்துமண் ணிறந்துபோ யிருக்குமாற தெங்ஙனே
குறித்துநீர் சொலாவிடிற் குறிப்பிலாத மாந்தரே
அறுப்பனே செவியிரண்டு மஞ்செழுத்து வாளினால்.

ஞானம்.

அம்பலத்தை யம்புகொண் டசங்கென்று லசங்குமோ, கம்பமற்ற பாற்கடல் கலங்கென்றால் கலங்குமோ, இன்பமற்ற யோகியை யிருளும்வந் தணுகுமோ, செம்பொனம் பலத்துளே தெளிந்ததே சிவாயமே. ()

கடவுளில்லை.

சித்தமேது சிந்தையேது சீவனேது சித்தரே
சத்தியேது சம்புவேது சாதிபேத மற்றது
முத்தியேது மூலமேது மூலமந்தி ரங்களேது
வித்திலாத வித்திலே யின்னதென் றியம்புமே. (சஉ)

ஒடுக்கநிலை.

சித்தமற்று சிந்தையற்று சீவனற்று நின்றிடம்
சத்தியற்று சம்புவற்று சாதிபேத மற்றுநன்
முத்தியற்று மூலமற்று மூலமந்தி ரங்களும்
வித்தையித்தை யீன்றவித்தில் விளைந்ததே சிவாயமே.

கிரியை.

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாச லொன்றலோ பூதமைந்து மொன்றலோ

காதில்வாளி காரைகம்பி பாடகம்பொ னொன்றலோ
சாதிபேத மோதுகின்ற தன்மையென்ன தன்மையே.

கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணெய் மோர்பு
கா, உடைந்துபோன சங்கினோசை யுயிர்களு முடற்பு
கா, விரிந்தபூ வுதிர்ந்தகாயு மீண்டுபோய் மரம்புகா.
இறந்தவர் பிறப்பதில்லை யில்லையில்லை யில்லையே. ()

கரையினிற் கிடந்தபோ தன்று தூமை யென்கிறீர்
துறையறிந்து நீர்குளித்த தன்று தூமை யென்கிறீர்
பறையறைந்து நீர்பிறந்த தன்று தூமை யென்கிறீர்
புறையிலாத வீசனோடு பொருந்துமாற தெங்ஙனே. ()

தூமைதூமை யென்றுநீர் துவண்டலையு மேழைகாள்
தூமையான பெண்ணிருக்க தூமைபோன தெவ்விடம்
ஆமைபோல முழுகிவந் தனேகவேத மோதுறீர்
தூமையுந் திரண்டுருண்டு சொற்குருக்க ளானதே. ()

சொற்குருக்க ளானதுஞ் சோதிமேனி யானதும்
மெய்க்குருக்க ளாயினும் வேணபூசை செய்கினும்
சற்குருக்க ளாயினுஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லினும்
மெய்க்குருக்க ளாயினுந் திரண்டுருண்ட தூமையே. ()

தைவடங்கள் கொண்டுநீர் கண்சிமிட்டி நிற்கிறீர்
எவ்விடங்கள் கண்டுநீ ரெண்ணியெண்ணி பார்க்கிறீர்
பொய்யுணர்ந்த சிந்தையை பொருந்திநோக்க வல்லி
ரேல், மெய்கடந்த தும்முளே விளங்குகூற லாகுமே.

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்து மாறுபோல்
மாடுகாட்டி யென்னைநீ மதிமயக்க லாகுமோ
கோடுகாட்டி யானையைக் கொன்றுரித்த கொற்றவா
வீடுகாட்டி யென்னைநீ வெளிப்படுத்த வேணுமே. ()

இடதுகண்கள் சந்திரன் வலதுகண்கள் சூரியன்
இடக்கைசங்கு சக்கரம் வலக்கைசூல மான்மழு

எடுத்தபாதம் நீண்முடி யெண்டிசைக்கு மப்புறம்
உடல்கலந்து நின்றமாயம் யாவர்காண வல்லரோ. ()

நாழியும் நாழியுப்பு நாழியான வாறுபோல்
ஆழியோனு மீசனு மமர்ந்துவாழ்ந் திருந்திடம்
ஏறுதிலேறு மீசனு மியங்குசக்ர தரனையும்
வேறுகூறு பேசுவார் வீழ்வர்வீ ணரகிலே. (ருச)

தில்லைநா யகனவன் திருவரங் கனுமவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வரே. (ருரு)

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப னெம்பிரான்
முத்தியான வித்துளே முளைத்தெழுந்த வச்சுடர்
சித்தமுந் தெளிந்துவேத கோயிலுந் திறந்தபின்
அத்தனுடல் கண்டபின் னடங்கலாடல் காணுமே. ()

உற்றநூல்க ளும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து பாடுவீர்
பற்றறுத்து நின்றுநீர் பராபரங்க ளெய்திலீர்
செற்றமாவை யுள்ளறைச் செருக்கறுத் திருத்திடில்
சுற்றமாக வும்முளே சோதியென்றும் வாழுமே. ()

போதடா வெழுந்ததும் புனலதாகி வந்ததும்
தாதடா புகுந்ததும் தானடா விளைந்ததும்
ஓதடா வஞ்சுமூன்று மொன்றதான வக்கரம்
ஓதடா விராமராம ராமமென்னு நாமமே. (ருஅ)

அகாரமென்ற வக்கரத்து ளவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி லுவ்வுவந் துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமன்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. ()

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யகண்டமெண் டிசைக்குநீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ

உறக்கம்நீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே.

அண்டநீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மானநீ
கண்டம்நீ கருத்துநீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மற்றுளே புணருகின்ற புண்ணியர் [யே.
கொண்டகோல மானநேர்மை கூர்மையென்ன கூர்மை

மையடர்ந்த கண்ணினார் மயங்கிடும் மயக்கிலே
மையிறந்து கொண்டுநீங்க வல்லலற் றிருப்பிர்காள்
மெய்யடர்ந்த சிந்தையால் விளங்குஞானமெய்திநீர்
உய்யடர்ந்து கொண்டுநீங்க ளூழிகாலம் வாழ்மினே. ( )

கருவிருந்த வாசலாற் கலங்குகின்ற வூமைகாள்
குருவிருந்து சொன்னவார்த்தை குறித்துநோக்க வல்
உருவிலங்கு மேனியாகி யும்பராகி நின்றநீர் [லிரேல்
திருவிலங்கு மேனியாகச் சென்றுகூட லாகுமே. ( )

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்காள்
தீர்த்தமாட லெவ்விடந் தெளிந்துநீ ரியம்பிலீர்
தீர்த்தமாக வும்முளே தெளிந்துநீ ரிருந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ் சிவாயவஞ் செழுத்துமே. ( )

கழுத்தையும் நிமிர்த்துநல்ல கண்ணையும் விழித்துநீர்
பழுத்துவாய் விழுந்துபோன பாவமென்ன பாவமே
அழுத்தமான வித்திலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலா வெழுத்திலே யிருக்கலா மிருந்துமே.

கண்டுநின்ற மாயையுங் கலந்துநின்ற பூதமும்
உண்டுறங்கு மாறுநீ ருணர்ந்திருக்க வல்லிரேல்
பண்டையாறு மொன்றுவாய்ப் பயந்தவேதசுத் தனாய்
அண்டமுத்தி யாகிநின்ற வாதிமூல மூலமே. (௬௦)

சன்றவாச லுக்கிரங்கி பெண்ணிறந்து போவிர்காள்
கான்றவாழை மொட்டலர்ந்த காரண மறிகிலீர்

நான்றவாச லைத்திறந்து நாடிநோக்க வல்லிரேல்[மே.
தோன்றுமாயை விட்டொழிந்துசோதிவந்துதோன்று

உழலுவாச லுக்கிரங்கி யூசலாடு மூமைகாள்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைசேர வெண்ணிலீர்
உழலும்வாச லைத்திறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழலும்வாச லுள்ளிருந்த வுண்மைதானு மாவிரே. ()

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிநாடி யும்முளே நாழிகை யிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பறந்துபோக யாக்கையும்
ஆலமுண்டகண்டராணை யம்மைபாணையுண்மையே. ()

இருக்கவேணு மென்றபோ திருக்கலா யிருக்குமோ
மரிக்கவேணு மென்றலோ முண்ணுளே படைத்தனர்
சுருக்கமற்ற தம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுத்தையும்
மரிக்குமுன் வணங்கிடீர் மருந்தெனப் பதங்கெடீர். ()

அம்பத்தொன்றி லக்கர மடங்கலோ ரெழுத்திலே
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுத்துளே முளைத்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (எக)

சிவாயமென்ற வக்ஷரஞ் சிவனிருக்கு மக்ஷரம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வக்ஷரம்
கபாடமற்ற வாசலைக் கடந்துபோன வாயுவை
உபாயமிட் டழைக்குமே சிவாயவஞ் செழுத்துமே. ()

உருவுமல்ல வெளியுமல்ல வொன்றைமேவி நின்றதல்ல
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
உரியதாகி நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. ()

ஆத்துமா வனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
பூத்திருந்த ஐம்பொறி புலன்களு மனாதியோ

தாக்கமிக்க நூல்களுந் தகாதவை மாந்தியே
வீக்கமுந்த போக்கிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. ()

அறிவிலே பிறந்திருந் தாகமங்க ளோதுவீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையொன் றறிகிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க ஊர்புகுந்து வெண்ணெய்தேடும்
அறிவிலாத மாந்தரோ டுறுதுமாறு தெங்ஙனே. ()

இருவரங்க மும்பொருந்தி யென்புருகி நோக்கிலீர்
உருவரங்க மாகிநின்ற வுண்மையொன்றை யோர்கிலீர்
கருவரங்க மாகிநின்ற கற்பனை கடந்துபின்
திருவரங்க மென்றுநீர் தெளிந்திருக்க வல்லிரே. ()

கருக்குழியி லாசைபாய்க் காதலுற்று நிற்கிறீர், குருக்கிடுக்கு மேழைகாள் குலாவுகின்ற பாவிகாள், திருக்கிருத்தி மெய்யிலுற் சிவத்தைஞ் செழுத்தையும், உருக்கழிக்கு முண்மையு முணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௭௭)

மண்ணிலே பிறக்கவும் வழக்கலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாதகோடி தேவ ரென்னதுன்ன தென்னவும்
கண்ணிலே மணியிருக்கக் கண்மறைந்த வாறுபோல்
எண்ணில்கோடி தேவருமித் தன்களால் விழிப்பதே. ()

மண்கலங் கவிழ்ந்தபோது வைத்துவைத் தடுக்குவார்
வெண்கலங் கவிழ்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நங்கலங் கவிழ்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாய மீசனே. (௭௯)

மிக்கசெல்வ நீபடைத்த விறகுமேவிப் பாவிகாள், விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவ தறிகிலீர், மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமென்று மாயைகாணு மிவையெலாம், மறலிவந்தழைக்கும்போது வந்துகூட லாகுமோ. ()

ஒக்கவந்து மாதுடன் செறிந்திடத்தி லழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற வூரிலே
அக்கணிந்து கொன்றைசூடு மம்பலத்தி லாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேகபாவ மகலுமே. ()

மாடுகன்று செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஓடிவந்து காலதூதர் சடுதியாகமோதவே
உடல்கிடந் துயிர்கழன்ற வுண்மைகண்டு முணர்கிலீர்.

பாடுகின்ற துப்பருக்கண் தங்களுக் களுக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் [illegible]மனே
நீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்ட வப்பனே
நீலகண்ட காலகண்ட நித்யகல்வி யாணனே. (௮௩)

கானமற்ற காட்டகத்தில் வெந்தெழுந்த நீறுபோல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சகத்தில் வல்லதேது மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ டுணர்வுசேர்ந் தடக்கினால்
தேனகத்தி னூறல்போல் தெளிந்ததே சிவாயமே. ()

பருகியோடி யும்முளே பறந்துவந்த வெளிதனை
நிரவியே நினைந்துபார்க்கில் நின்மலம் தாகுமே
உருகியோடி யெங்குமாய மாயசோதி தன்னுளே
கருதடா வுனக்குநல்ல காரணம தாகுமே. (௮௫)

சோதிபாதி யாகிநின்ற சுத்தமும் பலித்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரணா
வீதியாக வோடிவந்து விண்ணடியி னூடுபோய
ஆதிநாத னாதனென் றனந்தகால முள்ளதே. (௮௬)

இறைவனா லெடுத்தமாடத் தில்லைமம் பலத்திலே
அறிவினா லெடுத்தகாய மஞ்சினா லமர்ந்ததே
ஒருவிநாத மூண்டுபோய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவர்கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. ()

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோடும் வாயுவை
அன்பினா லிருந்துநீ ரருகிருந்த வல்லீரேல்
அன்பர்கோயில் காணலா மகன்றுமெண் டிசைக்குளே
தும்பியோடி போடியே சொல்லடா சுவாமியே. ()

தில்லையை வணங்கிநின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை, எல்லையைக் கடந்துநின்று ஏகபோக மாய்கையோ, வெல்லையைக் கடந்துநின்று சொர்க்கலோக வெளியிலே, வெள்ளையுஞ் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே.

உடம்புயி ரெடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததோ
உடம்புயி ரெடுத்தபோ துருவமேது செப்புவீர்
உடம்புயி ரிறந்தபோ துயிரிறப்ப தில்லையே
உடம்புமெய் மறந்துகண் டுணர்ந்துஞான மோதுமே.

அவ்வெனு மெழுத்தினா லகண்டமேழு மாகினாய்
உவ்வெனு மெழுத்தினா லுருத்தரித்து நின்றனை
மவ்வெனு மெழுத்தினால் மயங்கினார்கள் வையகம்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௩௧)

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மரத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையே. ()

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கணமிலாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பனை
மின்னகத்தில் மின்னொடுங்கி மின்னதான வாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும் யானுமல்ல தில்லையே. (௩௩)

ஆலவித்தி லாலொடுங்கி யாலமான வாறுபோல்
வேறுவித்து மின்றியே விளைந்துபோக மெய்தினா

ஆறுவித்தை யோர்கிலீ ரறிவிலாத மாந்தரே
பாருமித்தை யும்முளே பரப்பிரம மானதே. (உ௪)

அவ்வுதித்த மந்திர மகாரமாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுபிறப்பு தில்லையே
சவ்வுதித்த மந்திரத்தைத் தற்பரத் திருத்தினால்
அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே. (உரு)

நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்றமவ் வயிறதாய், சிவ்விரண்டு தோளதாய் சிறந்தவவ்வு வாயதாய், யவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற நேர்மையிற், செவ்வையொத்து நின்றதே சிவாயமஞ் செழுத்துமே.— (உ௬)

இரண்டுமொன்று மூலமா யியங்குசக் கரத்துளே
சுருண்டுமூன்று வளையமாய் சுணங்குபோற் கிடந்ததீ
முரண்டெழுந்த சங்கினோசை மூலநாடி யூடுபோய்
அரங்கன்பட் டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே. ()

கடலிலே திரியுமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டுக்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணியரங்க சோதியை
உடலுளே நினைந்துநல்ல வுண்மையான வுண்மையே.

மூன்றுமண் டலத்தினு முட்டிநின்ற தூணிலும்
நான்றபாம்பின் வாயிலும் நவின்றெழுந்த வட்சரம்
ஈன்றதாயு மப்பரு மெடுத்துரைத்த மந்திரம்
தோன்றுமோ ரெழுத்துளே சொல்லவெங்கு தில்லையே.

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவர்தேவர் தேடிடும்
மூன்றுமஞ் செழுத்துமாய் முழங்குமவ்வெழுத்துளே
ஈன்றதாயு மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலே சொல்லவெங்கு தில்லையே.

சேறுகின்ற பூதம்போற் சுணங்குபோற் கிடந்ததீ
ஊறுகின்ற கும்பியி னவின்றெழுந்த மூடரே

ஏறுகின்ற வைவரைச் செறுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வெளியா ராயிலொன்றி லாவரே. (௧0௧)

வட்டமென்று வும்முளே மயங்கிவிட்ட திவ்வெளி
அட்டகக் கரத்துளே யடக்கமு மொடுக்கமும்
எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்குசக்கரத்துளே
கட்டலாமு நித்ததெம்பி ரானைநா னறிந்தபின். (௧0௨)

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளே
ஆசையான வைவரு மலைந்தலைகள் செய்கிறார்
ஆசையான வைவரை யடக்கியோ ரெழுத்திலே
பேசிடா திருப்பிரேல் நாதம்வந்தொலிக்குமே. (௧0௩)

நமசிவாய வஞ்செழுத்து நிற்குமே நிலைகளும்
நமசிவாய மஞ்சுமஞ்சும் புராணமான மாய்கையை
நமசிவாய மஞ்செழுத்தும் நம்முளே யிருக்கவே
நமசிவாய வுண்மையை நன்குரைசெய் நாதனே. (௧0௪)

பாழுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பராபரா
கரமெடுத்து நிற்றலுங் குவித்திடக் கடப்படா
சிரமுருகி யமுதளித்த சிருலவு நாதனே
வரமெனக்கு நீயளித்த வோம்நமசி வாயமே. (௧0௫)

பச்சைமண் பதுப்பிலே பழுப்பதிந்த வேட்டுவன்
நித்தமும் நினைந்திட நினைத்தவண்ண மாயிடும்
பச்சைமண் ணிடிந்துபோய் பறந்ததும்பி யாயிடும்
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. (

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்கு வோர்க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவன்
தெளியுமங்கை யுடனிருந்து செப்புகின்ற தாரகம்
ஒளியதோ ரிராமராம ராமமிந்த நாமமே. (௧0௭)

விழியிரண்டு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்,
வெளியிலே பிறந்தலாம் விளைவுமின்ற தில்லையே, வெ

...பரந்த தேசமும் வெளிக்குள்மூல வித்தையும்,தெளி
...டவல்ல ஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்ணமே. ()

ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. (க0கூ)

அல்லல்வாச லொன்பது மறுத்தடைந்த வாசலும்
சொல்லும்வாச லோரைந்து சோம்பிவிம்மி நின்றது
நல்லவாச லைத்திறந்து ஞானவாச லூடுபோய்
எல்லைவாசல் கண்டவ ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. (கக0)

ஆதியான தொன்றுமே யனேகனேக ரூபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மமாம்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சுத்தமாயிருப்பரோ. ()

மலர்ந்தகாது மூலமாய் வையக மலர்ந்ததும்
மலர்ந்தபூ மயக்கம்வந் தடுத்ததும் விடுத்ததும்
புலன்களைந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல் விழுந்ததும்
இனங்கலங்கி நின்றமாய மென்னமாய மீசனே.(ககஉ)

பாரடங்க வுள்ளதும் பரந்தவானு முள்ளதும்
ஓரிடமு மன்றியே யொன்றிநின்ற வொண்சுடர்
ஆரிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
சீரிடங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானியே.(ககங)

மண்கிடாரமேசுமந்து மலையுளேறி மறுகுறீர்
எண்படாத காரியங்க ளியலுமென்று கூறுநீர்
தம்பிரானை நாள்கடோறுந் தரையிலே தலைபடக்
கும்பிடாத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வ தெங்ஙனே. ()

நாவினு லழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுநீத ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்

பாவிகாளி தென்னமையம் வாமநாடு பூசலாய்
ஆவியாரடங்கிலு லைவரு மடங்குவார். (ககசு)

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய், மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்குமாந்தர்காள் நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந் தழைக்கபோது, ஆடுபெற்ற தவ்விலை பெறாதுகாணு மிவ்வுடல்,

இல்லை இல்லை யென்றுநீ யியம்புகின்ற வேழைகாள். இல்லையென்று நின்றதொன்றை யில்லையென்ன லாகுமோ, இல்லையல்ல வொன்றுமல்ல விரண்டுமொன்றி நின்றதை, எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. (ககள)

காரகார காரகார காவலூழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரில்நின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசீ
ராமராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. (ககஅ)

நீடுபாரி லேபிறந்து நேயமான மாயந்தான்
வீடுவெறி தென்றபோது வேண்டியின்பம் வேண்டுபோ
பாடுநாலு வேதமும் பாரிலேபடர்ந்ததோ
தேடிராம ராமராம நாமமென்னு நாமமே. (கக௯)

உயிர்தன்னை யாலுடலெடுத்துவந் திருந்திடும், உயிருடம் பொழிந்தபோது ரூபரூப மாயிடும், உயிர்சிவத்தின் மாய்கையாகி யொன்றையொன்று கொன்றிடும்; உயிருசத்தி மாய்கையாகி யொன்றையொன்று தின்றுமே

நெட்டெழுத்து வட்டமோ நிறைந்தபல்லி யோனியும், நெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்று நின்றதொன்று கண்டிலை, குற்றெழுத்தி லெந்தமொன்று கொய்யுமால்

குழித்திடி, நெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்றில் நேர்ப டானம் மீசனே. (கஉக)

விண்ணிலுள்ள தேவர்க ளறியொணாத மெய்ப்பொருள், கண்ணிலாணியாகவே கலந்துநின்ற தெம்பிரான், மண்ணிலாம் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்தபின். அண்ணலாரு மெம்முளே யமர்ந்துவாழ்வ துண்மையே,

விண்கடந்து நின்றசோதி மேலைவாச லைத்திறந்து
கண்களித்த வுள்ளுளே கலந்துபுக் கிருந்தபின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்கமு மறந்துபோய்
எண்கலந்த வீசனோடிசைந் திருப்ப துண்மையே. ()

மூலமான மூச்சதில் மூச்சரிந்து விட்டபின்
நாலுநாளு முன்னிலோரு நாட்டமாகி நாட்டிடில்
பாலனாகி நீடலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே. ()

மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னொடுங்கு மாறுபோல், என்னுள்நின்ற வென்னுளீச னென்னுளேயடங்குமே, கண்ணுணின்ற கண்ணில்நேர்மை கண்ணறிவிலாமையால், என்னுணின்ற வென்னைநா னியானறிந்த தில்லையே. (கஉரு)

இருக்கலா மிருக்கலா மவ்விலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமனு மகண்டமே முகற்றலாம்
கருக்கொளாத குழியிலே காலிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபின்பு நீயுநானு மீசனே. (கஉசா)

ஏகபோக மாகிய விருவரு மொருவராய்
போகமும் புணர்ச்சியும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே
ஆகிலும்மூகிலு மதங்கணைய தானபின்
சாகிலும் பிறக்கிலு மில்லையில்லை யில்லையே. (கஉஎ)

வேதநாலு பூதமாய் விரவுமங்கி நீரதாய்
பாதமேயி லிங்கமாய்ப் பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதில்நின்று கடைதிறந்து கட்டறுத்த ஞானிகள்
ஆதியந்த மூலகடந் தரியவீட தாகுமே. (௧௨௮)

பருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு பஞ்சிபோது மாந்தரே
இருத்திநூல் முரிக்கியிட்டு துன்பநீங்க வல்லிரேல்
கருத்திநூல் கலைப்படுங் காலநூல் கழிந்திடும்
திருத்திநூல் காவைநந் சிவாயவஞ் செழுத்துமே. ( )

சாவதான தத்துவச் சடங்குசெய்யு மூமைகாள்
தேவர்கல்லு மாவரோ சிரிப்பதன்றி யென்செய்வேன்
மூவராலு மறியொணாத முக்கணன் முதற்கொழுந்து
காவலாக வும்முளே கலந்திருப்பன் காணுமே. (௧௩0)

நாலுமாலை நீரிலே முழுகுமந்த மூடர்காள்
நாலுமாலை நீரிலே கிடந்ததேரை யென்பெறும்
காலமே யெழுந்திருந்து கண்கள்மூன்றி லொன்றையும்
மூலமே நினைத்திராகில் முத்திசித்தி யாகுமே. (௧௩௧)

எங்கள்தேவ ருங்கள்தேவ ரென்றிரண்டு தேவரோ,
இங்குமங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ,
அங்குமிங்கு மாயிரண்டி வாதிமூர்த்தி யொன்றலோ.
வங்கவாரஞ் சொன்னபேர்கள் வாய்புழுத்து மாள்வரே.

நிறைபறையிடைக்கிட வன்றுதூமை யென்கிறீர்,
முறைமறந்து பிறந்தபோது மன்றுதூமை யென்கிறீர்,
துறைமறந்து நீர்குளித்தா லன்றுதூமை யென்கிறீர்,
பொறையிலாத நீசரோடும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே.

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி நீரிலே துவண்டுமுழ்கு மூடரே

சுத்தமேது கட்டமேது தூய்மைகண்டு நின்றதேது
பித்தர்காய முற்றதேது பேதமேது போதமே. (௧௩௪)

மாதமாதந் தூமைதான் மறந்துபோன தூமைதான்
மாதமற்று நின்றலோ வளர்ந்துரூப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும் வேதியா விளைந்தவாறும் பேசடா. ()

தூமையற்று நின்றலோ சுதீபமற்று நின்றது
ஆண்மையற்று நின்றலோ வழக்கமற்று நின்றது
காண்மையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்க ளற்றுநின்ற
தூமைதூமை யற்றகாலஞ் சொல்லுமற்று நின்றதே

ஊறிநின்ற தூமையை யுறைந்துநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடரே விளைந்தவாற தேதடா
நாறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
சீறுகின்ற மூடரேயத் தூமைநின்ற கோலமே. ()

தூமைகண்டு நின்றபெண்ணின் தூமைதானுமூறியே
சீமையெங்கு மானும்பெண்ணும் சேர்ந்துலகங் கண் [டதே
தூமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்த சீவனை
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே. ()

வேணும்வேணு மென்றுநீர் வீணுழன்று தேடுவீர், வேணுமென்று தேடினாலு முள்ளதல்ல தில்லையே, வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்கையைத் திறந்தபின், வேணுமென்ற வப்பொருள் விரைந்துகாணலாகுமே. (௱௩௯)

பட்டரோது வேதமுஞ் சிறந்தவாக மங்களும்
நட்டகார ணங்களும் நவின்றமெய்ம்மை நூல்களும்
கட்டிவைத்த போதகங்கள் கதைக்குகந்த பித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறிந்தபின். ()

நூறுகோடி யாகமங்கள் நூறுகோடி மந்திரம்
நூறுகோடி நாளிருந்து மோதினாலதென்பயன்

ஆறுமாறு மாறுமாறு யகத்திலோ ரெழுத்துமாய்,
ஏறுசீ ரெழுத்தையோத வீசன்வந்து பேசுமே. (கசஎ)

காலைமாலை தம்மிலே கலந்துநின்ற காலனார்
மாலைகாலை யாய்ச்சிவந்த மாயமேது செப்பிடீர்
காலைமாலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொடுக்கினால்
காலைமாலை யாகிநின்ற காலனில்லை யில்லையே. (கசஅ)

எட்டுமண்ட லத்துளே யிரண்டுமண்ட லம்வளர்ந்து
இட்டமண்ட லத்துளே யெண்ணரியா று மண்டலம்
தொட்டமண்ட லத்திலே தோன்றிமூன்று மண்டலந்
நட்டமண்ட லத்துளே நாதனாடி நின்றதே. (கசகூ)

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங்கு சந்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து விசிபாடி நின்றதே. (கரு)

அம்மையப்ப னப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்ப னப்புநீ யரியயன ரனுமாய்
அம்மையப்ப னப்புநீ ராதியாதி யானபின்
அம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானதே. ()

உருத்தரிப்பதற்குமுன் னுடல்கலந்த தெங்ஙனே,
கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே, பொ
ருத்திவைத்தபோதமும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே,
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந்து கொள்
ளுமே. (ாசக)

ஆதியுண்டு வக்கமில்லை யன்றுநாலு வேதமில்லை
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தேதுமில்லை
ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த வாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையும் யாரறிவ ரண்ணலே. (ாசஉ)

புலால்புலால் புலாலிதென்று பேதமைகள் பேசுநீர்
புலாலைவிட்டு யெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தெங்ஙனே

புலாலுமாய்ப் பிதற்றுமாய்ப் புலாவுந் தானுமாய்
புலாலிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்காணு மத்தனே. ()

உதிரமான பால்குடித் தொக்கநீர்வளர்ந்ததும்
இரதமா யிருந்ததொன்றி ரண்டுபட்ட தென்கலாம்
மதிரமாக விட்டதேது மாங்கிசம் புலாலதென்று
சதிரமாய் வளர்ந்ததேது சைவரான மூடரே. (கசசு)

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளெறிந்து போடுநீர்
கண்டவெச்சில் கையலேலா பரமனுக்கும் வேறுமோ
கண்டவெச்சில் கேளடா கலந்தபாணி யப்பிலே
கொண்டசுத்த மேதடா குறிப்பிலாத மூடரே. (கரு௦)

ஓதிவைத்த நூல்களு முணர்ந்துகற்ற கல்வியும்
மாதுமக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயஞ் சொல்லடா சுவாமியே. ()

கண்ணருமை யின்கழுத்தி விட்டபொட்ட லங்கள்
போல், மூணுநாலு சீலையில் முடிந்தவிழ்க்கு மூடர்கா
ள், மூணுநாலு லோகமு முடிவிலாத மூர்த்தியை, ஊ
ணியூணி நீர்முடிந்த வுண்மையென்ன வுண்மையே. ();

சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சு தாயதான வாறுபோல்
காயபான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
சாவல்நாலு குஞ்சதஞ்சுந் தானிறந்துபோனதே. ()

மூலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட் டறுப்பிரேல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. ()

செம்பினிற் களிம்புவந்த சீதரங்கள் போலவே
சிவனுக் கழிவுவந்த சேதியேது செப்பிடீர்

அம்பினி லெழுதொணாத வணியரங்க சோதியை
வெம்பிவெம்பி வெம்பியே வெளிக்குமேல் கலந்திட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சோதியது காணுமே. ()

நாடிநாடி யும்முளே நயந்துகாண வல்லிரேல்
ஓடியோடி மீளுவா ருமமுளே யடங்கிடும்
தேடிவந்த காலனுந் திகைத்திருந்து போய்விடும்
* கோடிகால முங்ளகந் திருந்தவாறு தென்பனே. ()

பிணங்குகின்ற தேதடா பிறந்தைகெட்ட மூடரே
பிணங்கிலாத பேரொளிப் பிராணனை யறிகிலீர்
பிணங்குமோ ரிருவினைப் பிணக்கறுக்க வல்லிரேல்
பிணங்கிலாத பெரியவின்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே. ()

மீனிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிருக்கு நீரலோ மூழ்குவதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாகநீங்க ளாற்றலே. (௧௦௫)

மாட்டிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மரக்கறிக் கிடுவது
மானிறைச்சி தின்றதில்லை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுரித்த தோலலோ மார்பினூ லணிவதும். (௧௦௬)

அக்கிடீ ரீக்குயிர்க்கு யாசியாகி நிற்பது
முக்கிடீ ருமைப்பிறந்து முக்கரித்து விட்டது
மைக்கிடீழ்ப் பிறந்திறந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடீ ரமக்குநா னுரைத்ததுண்மையே. ()

ஐயனைந்து மெய்யகம் புகுந்தவாறு தெங்ஙனே
செய்யதிங்க ளங்குருவை தீபமுந்த வன்னமே
ஐயனைந்து மெய்யகம் புகுந்துகோயில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திறப்ப தில்லையே. ()

* கோடிகோடிகாலமுங்களுடையவுடலிருப்பதேசவலைப்பாட்டம்.

நவ்வுமவ்வை யுங்கடந்து நாவுடாத நசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு ளுந்திறந்த வண்மைஞான போதகம்
ஒவ்வுசுத்தி யுண்ணிறைந் துச்சியூ டுருவியே
இவ்வகை யறிந்தபேர்க ளீசனானை யீசனே. (கசுஉ)

அக்கர மனாதியோ வாத்தும மனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாத்திர மனாதியோ
தற்பரத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாதியோ. (கசுங)

பார்த்ததேது பார்த்திடில் பார்வையூ டழிந்திடும்
கூத்ததா யிருப்பிரேல் குறிப்பிலாச் சிவமதாம்
பார்த்தபார்த்த போதெலாம் பார்வையு மிகந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பிறப்பிலே. ()

செற்றிபத்தி யுழலுகின்ற நிலமா வழங்கினைப்
பத்திபொத்தி நின்றுநின்று பற்றறுத்த தென்பலன்
உற்றிருந்து பாரடா வுள்ளொளிக்கு மேலொளி
அத்தனை யமர்ந்திட மறிந்தவன்ன ஞானியே. (கசு௫)

நீரையள்ளி நீரில்விட்டு நீநினைந்த காரியம்
ஆரையுன்னி நீரெலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர் [த்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெழுந்
சீரையுன்ன வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். (கசுசு)

நெற்றியிற் றயங்குகின்ற நிலமாய் விளக்கினை
யுற்றுணர்ந்து பாரடா வுள்ளிருந்த சோதியைப்
பத்தியிற் றொடர்ந்தவர் பரமயம தானவர்
அத்தலத் திருந்தபேர்க ளெங்கணுக்கு நாதரே. ()

கருத்தரிக்கு முன்னெலாங் காயமின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முன்னெலா முயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
மருட்டரிக்கு முன்னெலா மாசைநின்ற தெவ்விடம்
திருத்தருத்தக் கொண்டபோ சிவமதென் றுகூறுவீர்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

உவமையில்லாப் பேரொளிக் குருவமான தெவ்விடம், உவமையாகி யண்டத்தி லுருவிநின்ற தெவ்விடம், தவமதான பரமனார் தரித்துநின்ற தெவ்விடம், தற்பரத் தில் சலம்பிறந்து தாங்கிநின்ற தெவ்விடம். (கஎசு)

சுகமதாக வெருவுமென்று கண்டுறையின்ற தெவ்விடம்
சொல்லுமேழு லோகமேழும் நின்றவாற தெவ்விடம்
அளவதான மேருவும் அம்மைதான தெவ்விடம்
அவனுமவளு மாடலா லருந்திவன் பிறந்ததே. (கஎஎ)

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம்
கதிக்குகின்ற தெவ்விடங் கண்றுறக்க மெவ்விடம்
மதிக்கின்ற தெவ்விட மதிமயக்க மெவ்விடம்
விதிக்கவல்ல ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே. ()

திரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுரைத்த வாசலெட்டு
மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துரும்பிலாத கோலமெட்டு அந்தரந்த வாராமோ
அரும்பிலாத பூவுமுண்டை யருணைபுன்மையே. (கஎகூ)

தானிருந்து மூலவங்கி தணலெழுப்பு வாயுவால்
தேனிருந்து வரைதிறந்து தித்தியொன்று மொத்தவே
வானிருந்த மதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந் தளவுகொண்ட யோகிநல்ல யோகியே. (கஅ0)

முத்தனைப் பிணைத்தபோது முடிந்தவண்டத் துங்கிபோல்
பத்தனுரு மங்கையும் பரித்துவாட லைபுரர்
சித்தரான ஞானிகள் தில்லையாட லென்பிரால்
அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே. (கஅக)

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுடைந்தெழுந்து மொன் றமே, அன்றுமின்று மொன்றுமே யனாதியான தொன் றமே, கன்றல்நின்ற செம்பொனைக் களிம்பறுத் துநாட் டினால், அன்றுதெய்வ மும்முமே யதிர்த்தநிக் கலய மம்மே. (கஅ௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கோயில்பள்ளி யேதடா குளத்துநின்ற தேதடா
வாயிலுந் தொழுதுநின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற் காணலா மிறையையே. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினும் மனத்தகத் தழுக்கறார்
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த மவுனஞான யோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறுத் திருப்பரே

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாகி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
அரியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அருக்கனோடு சோமனு மதுக்குமப் புறத்திலே
நெருக்கியே யுதாரகை நெருங்கிநின்ற நேர்மையை
உருக்கியோ ரெழுத்துளே யொப்பிலாத வெளியிலே
யிருக்கவல்ல பேரலோ யினிப்பிறப்ப தில்லையே. ()

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவஞ் செழுத்தின்மேல்
கோலவட்ட மூன்றுமாய்க் குலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞானவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிலோ
ஏலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (௰௮)

சுக்கிலத் திசையுளே சுரோணிதத்தின் வாசலுள்
முச்சதுர மெட்டுளே மூலாதார வறையிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரிபர னயனுமாய்
உச்சரிக்கு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. (௰௯)

பூவுநீரு மென்மனம் பொருந்துகோயி லென்னுளம்
ஆவியோடு லிங்கமா யகண்டமெங்கு மாகிலும்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதீப தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. (௨௰)

உருக்கலந்த பின்னலோ வுன்னைநா னறிந்தது [ம்
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்த போதெலா
உருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. ()

சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துதேவ ராகலாம்,
சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துவான மாளலாம்.
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துகொண்ட வான்
பொருள், சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துகொள்
ளுமுண்மையே. (௨௰௨)

பொய்க்குடத்தி லைந்தொதுங்கி போகம்வீசு மாறு
போல், இரட்டமுயிந் திபாழும் நிருமே லலைந்திதுக

சூட்ஞ் சவத்தைமொண் டமர்ந்திருந்த வாறுபோல்,
இச்சடஞ் சிவத்தைமொண் டெகந்தமர்ந் திருப்பதே. ()

பட்டமுங் கயருபோல் பறக்கநின்ற சீவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சுப் போடடா
இட்டவும் படாதடா சீவனை விடாதடா
கட்டடாநீ சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. (உ0௪)

அல்லிருந்து பகலிறந் தகப்பிரம மிறந்துபோய்
அண்டரண்ட முங்கடந் தனேகனேக ரூபமாய்
சொல்லிறந்து மனமிறந்த சுகசொரூப வுண்மையைச்
சொல்லியாறெவன்னில்வேறு துணைவரில்லையானதே. ()

ஐயிரண்டு திங்களா யடங்கிநின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்யிரண்டு சத்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
துய்யகாய மானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமையே. ()

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் றெழுத்தினுஞ்
சங்குசக் கரத்தினுஞ் சகலவா னகத்தினும்
பங்குகொண்ட யோகிகள் பரமவாச லஞ்சினுஞ்
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (உ0௭)

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்குமன்பர்காள், அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணு மப்பொருள், அஞ்செழுத்து நெஞ்செழுத்தி லவ்வெழுத்தறிந்தபின், அஞ்செழுத்து மவ்வின்வண்ண மானதே சிவாயமே. (உ0௮)

ஆதரித்தமந்திர மமைந்தவாக மங்களும்
மாதர்மக்கள் சுற்றமு மயக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளுத்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே. ()

அக்கர மனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ

நக்கலிக்க நல்கருந் துரோவெ மறுதியோ
மிக்குவந்த போகிகள் விரைத்துரைக்க வெறுமே. ()

அன்புதான ஞானநூ லெழுதியுரா விருக்கையில்
அன்புதாம ராமராம ராமவென்று ராமமே
வன்புமான பேர்கள்வாக்கில் வந்துநோ யடைப்பராம்
அன்பான பேர்கள்வாக்கி லாய்ந்தமைந்திருப்பதே.()

அள்ளிநீரை யிட்டதேது அங்கையிற் குழைத்ததேது,
மெள்ளவே பிணபிணென்று விளம்புகின்ற மூடர்காள்,
கள்ளவேட மிட்டதேது கண்ணைமூடி விட்டதேது,
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடீர் விளம்பிடீர். ()

அன்னைகர்ப்பத் தூளையி லைதரித்த சுக்கிலம்
முன்னமே தரித்ததும் பனித்துளிபோ லாகுமே
உன்னிநோக்கு மெழுத்தாமை யுள்ளுளே யடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதுந் தாமைகாணு மப்பித்தரே.(உகக)

அழுக்கறத் தினங்குளித் தழுக்கறாத மாந்தரே
அழுக்கிருந்த தெவ்விட மழுக்கிலாத தெவ்விடம்
அழுக்கிருந்த தவ்விடத் தழுக்கறுக்க வல்லிரேல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகிவாழ லாகுமே.(உகஉ)

அறுத்திரண்ட கண்டமா யணைந்துபல்லி பொனியாய்
மறுப்பிறந் தொதுக்கைத்த நாசிலே மயங்குதீர்
சனிப்பதேது சாவதேது தாபரத்தி லாடிபோய்
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீர்நினைந்து பாருமே. (உகங)

அரியதாகி யண்டமண்ட மப்புறத்து மப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு மருதிராத சேயனை
பேதியாமல் தம்முளே பெற்றுணர்ந்த ஞானிகள்
சாதிபேத மென்பதொன்று சற்றுமில்லை யில்லையே. ()

அக்காரப்ப தில்லையே யாதிகார ணத்திலே
எக்காரக்கை யுள்படுத்து சாதகாதி மூடிபோய்

ஏக்கறுத்தி ரெட்டையு மிறுக்கழுத்த வல்லிரேல்
பார்க்கப்பார்க்க திக்கெலாம் பரப்பிரம மாகுமே. ()

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்து நிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே யிருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிக்க வல்லிரேல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. ()

அஞ்செழுத்தி ளாதியா யமர்ந்துநின்ற தேதடா
நெஞ்செழுத்தி நின்றுகொண்டு நீசெபிப்ப தேதடா
அஞ்செழுத்தின் வாளதா லறுப்பதாவ தேதடா
பிஞ்செழுத்தி னேர்மைதான் பிரித்துரைக்க வேண்டு
உயிரிருந்த தெவ்விட முடம்பெடுப்ப தின்முனம் [மே
உயிரதாவ தேதடா வுடம்பதாவ தேதடா
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தேதடா
உயிரினு லுடம்பெடுத்த வுண்மைஞானி சொல்லடா.

சுழித்தவோ ரெழுத்தையுஞ் சொன்முகத் திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லுமூல நாடிகள்
அழுத்தமான வக்கர மங்கியுள் ளெழுப்பியே
ஆறுமங்கை யுட்கலந் தப்புறத் தலத்துளே. (௨௨௧)

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்புகுந்து நாதமும்
கருத்தரித்த தற்குமுன் காயமென்ன சோணிதம்
அருட்டரிப்ப தற்குமுன் னறிவுமிலா தாரமாம்
குருத்தறிந்து கொள்ளுவீர் குணங்கெடுங் குருக்களே.

எங்குமுள்ள வீசனு ரெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு பேசுவார் பாடுசென் றணுகிலார்
எங்கள்தெய்வ முங்கள்தெய்வ மென்றிரண்டு பேதமோ
உங்கள்பேத மன்றியே யுண்மையிரண்டு மில்லையே. ()

அரியுமாகி யயனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாகி யுலகுதன்னில் நின்றபாத மொன்றலோ

விரிவதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடரே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மங்குமெங்கு மொன்றதே.()

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்கிறீர்
சிந்தையுள் நினைந்துமே நினஞ்செபிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரத்திலோ மூலமந் திரத்திலோ
எந்தமந் திரத்திலோ வீசனுவந் தியங்குமே. (௨௨௬)

அகாரகா ரணத்திலே யனேகனேக ரூபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே.(௨௨௬)

அவ்வெழுத்தி லுவ்வுவந் தகாரமுஞ் சனித்ததோ,
உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றையொன்று நின்
றதோ, செவ்வையொத்து நின்றதோ சிவபதங்கள் சே
ரினும், மிவ்வையொத்த ஞானிகாள் விரித்துரைக்கவே
ணுமே. (௨௨௭)

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுரூபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவை
ஆதியான தொன்றுமே யற்றதஞ் செழுத்துமே. ()

ஞாணிலாத தொன்றுமில்லை வாணுமில்லை வாணிடல்
ஊணிலாத தொன்றுமில்லை யூணுமில்லை யூணிடல்
நாணிலாத தொன்றுமில்லை நாணுமில்லை நண்ணிடல்
தாணிலாத தொன்றுமே தயங்கிபாடு கின்றதே. ()

சுழித்ததோ ரெழுத்தைப்புன்னி சொல்முகத் திருத்தி
யே, அன்பனின்பமுங்கடந்து சொல்லும்நாடி யூடுபோ
ய், அழுந்தமான வக்கரத்தி னக்கினை யெழுப்பியே,
அறுபங்க யங்கடந் தப்புறத்து வெளியிலே. (௨௩௦)

விழித்தகண் குவித்தபோ தடைந்துபோ யெழுத்தெ
லாம், விளைந்துவிட்ட விந்திரசால விடுகான் வெளியி

லை, அழுத்தினுற் மதிமயங்கியனுபவிக்கும் வேளையி
ல், அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. ()

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளே
எல்லமஞ் சனங்கள்தேடி யேகபூசை பண்ணினல்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே (௨௩௨)

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும்
உயிரையு முடம்பையு மொன்றுவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினு முடம்புதா னெடுத்தவா றுரைக்கினே. ()

அண்டமேழு முழலவே யனந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழலவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழலவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிநட்ட மாடுமே.(௧௩௪)

உருவநீ ருறுப்புகொண் டுருத்தரித்து வைத்திடும்
பெரியபாதை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடரே
கரியமாலு மயனுமாக காணொணாத கடவுளை
உரிமையாகவும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

பண்ணிவைத்த கல்லையும் பழம்பொருள தென்றுநீ
ர், எண்ணமுற்று மென்னபே ருரைக்கிறீர்களேழைகா
ள், பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தளிக்க
வும்,ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வொன்றைநெஞ்சி லுன்
னுமே. (௨௩௬)

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிந்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தொடுங்கு மாறுபோல்
ஞாலதான வற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேணுமே. ()

அருவமா யிருந்தபோ தன்னையங் கறிந்ததில்லை
உருவமா யிருந்தபோ துன்னைநா னறிந்தனன்
குருவினால் தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
பருவமான போதலோ பரப்பிரம மானதே. (உ௬௨)

பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்திடா திருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததுந்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுஞ் சுகித்துவாழி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்தவீ டடங்குமே. (உ௬௩)

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கடல் கடைந்தமால்
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிற்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராதலம் படைத்தவன்
என்னுளே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிற்பனே. (உ௬௪)

ஆடுகாடு தேடினு மனேகவீடு தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஓடிவிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதிரைபோல தர்மம்வந்து நிற்குமே. ( )

நன்னிரும்பு கற்பிளி யிரும்பருக்கு வெண்கலம்
அன்னியுண்ட நாதமுக்கோ பாடையாடை மன்றிரம்
உன்றுருக்கும் வேதியர்க் குற்றதான மதிரால்
வெள்ளையன்று நோயினைத் தபண்டுநிந்த சிவாயமே. ( )

ஊர்நன்ற பணிகர்கா லொருபனைதாய்க் கூடுமே
கோரில் வைத்தையிட்டு கைப்பையைத் திருக்கிறா
ஆரிதனை மற்றொருத வாசித்த நாதனை
வேதையான மணிதப்பன்றும் பிணங்கு மாறுமே. ( )

மருந்துபூத்த சின்கையால் மலர்த்துமின்ற மாங்கனி
குருந்தொடித்த பந்திரங் கொண்டிருக்க வல்லிரேல்
குரங்கெடுத்த கொண்டபும் குகைதொடுக்க வல்லிரேல்
பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான் படுவரே. ( )

அன்னைகர்ப்ப வறையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய்
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்து ரூபமாய் [தாய்
தன்னைபொத்து நின்றபோது தடையறுத்து வெளிய
தந்தநற் பெருமைதந்து தலைவனைப் வளர்ந்ததே. ()

உன்னையற்ப நேரமு மறிந்திருக்க லாருமே
உள்ளமீ துறைந்தனை மறைப்பிலாத சோதியை
பொன்னைவென்ற பேரொளிப் பொருவிலாத வீசனை
பொன்னடிப் பிறப்பிலாமை யென்றுநல்க வேணுமே.

பிடித்ததெண்டு முட்டமேதோ பிரமமான் பித்தர்காள்
கடித்தகோல மத்தைவிட்டு சாதிபேதங் கொண்மினோ
வடித்திருந்த தோர்சிவத்தை வாய்மைகூற வல்லிரேல்
திடுக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூட லாகுமே. (உசஎ)

சத்தி நீ தயவு நீ தயங்குசங்கி னோசை நீ
சித்தி நீ சிவனு நீ சிவாயமா மெழுத்து நீ
முத்தி நீ முதலு நீ மூவரான தேவர் நீ
அத்திபூர முள்ளுளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. ()

சட்டையிட்டு மணிதுலங்குஞ் சாத்திரச் சழக்கரே,
பொஸ்தகத்தை மெத்தவைத்து போதமோதும்பொய்
யரே, பட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த வக்ஷரம், ப
ட்டையேது சொல்லிரோ பாதகக் கபடரே. (உசஅ)

உண்மையான சுக்கில முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே விரைந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவ மானதும்
தெண்மையான ஞானிகாள் தெளிந்துரைக்க வேணுமே.

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிவிலாத மாந்தர்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லிரேல்
அஞ்செழுத்தி னுண்மையை யறிந்துகொள்ள லாகுமே.

எட்டிரெண் டிரண்டிறை யிருந்திறன் மனத்தனைக்
கட்டிவிட்ட லாதுவைத்த காதலின்ப மாருமே. (௨௱௫)

ஏகமுற்றி மூன்றுமுற்றி நாலுமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றி புண்ணியத்தில் முற்றியன்றி முற்றிடாய்
நாகமுற்ற சயனமாய் நலங்கடல் கடந்ததீ
யாகமுற்றி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே. ()

மூன்றுமுப்பத் தாறினோடு மூன்றுமூன்று மாயமாய்
மூன்றுமுத்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்
தோன்றுசோதி மூன்றதாய்த் துலக்கமில் விளக்கதாய்
ஏன்றெனாவி யுள்புகுந்த தென்கொலோநம் மீசனே. ()

ஐந்துமைந்து மைந்துமா யல்லவற்று ளாயுமாய்
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைந்து மைந்துமா யமைந்தனைத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே. ()

ஆறுமாறு மாறுமாயொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாறு மெட்டுமாய்
வேறுவேறு ஞானமாகி மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோசை யாயமர்ந்த மாயமாய மாயனே. (௨௱௯)

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயொ ரேழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய பாதமோ டிறைஞ்சிநின்ற வண்ணமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லல்நீங்கி நிற்பரே. ()

பத்தினோடு பத்துமாயொ ரேழினோடு மொன்பதாய்
பத்துநாற் றிசைக்குநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்
பத்துமாய கொத்தமோடு மத்தலைக் காதிமால்
பத்தர்கட் கலாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாகுமே. (௨௱௰௧)

வாசியாகி நேசமொன்றி வந்தெதிர்ந்த தென்றுரை
நேசமாக நாளுலாவ நன்மைசேர் பவங்களில்

விசிமேல் மிமிர்ந்தசோளி யில்லையாக்கி னுய்கழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமராக லாகுமே. (உஎஉ)

எளியதான காயமீதி லெம்பிரா னிருப்பிடம்
அளிவுறாது நின்றதே அகாரமும் உகாரமும்.
கொளுகையான சோதியுங் குலாவிநின்ற தவ்விடம்
வெளியதாகு மொன்றிலே விளைந்ததே சிவாயமே. ()

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்கு மன்பர்காள், அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்து மல்லகாணுமப்பொருள், அஞ்செழுத்தை நெஞ்செழுத்தி யவ்வெழுத்தறிந்தபின், அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமவ்வுமாஞ் சிவாயமே. (உஎச)

பொய்யுரைக்க போதமென்று பொய்யருக்கிருக்கையால், 'மெய்யுரைக்க வேண்டுதில்லை மெய்யர்மெய்க்கிலாமையால், வையகத்தி லுண்மைதன்னை வாய்திறக்க வஞ்சினேன், நையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாய நாதனே. (உஎரு)

ஒன்றையொன்று கொன்றுட னுணவுசெய் திருக்கினும், மன்றினூடு பொய்களவு மாறுவேறுசெய்யினும், பன்றிதேடுமீசனைப்பரிந்துகூட வல்லிரேல், அன்றுதேவருமுளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (உஎசு)

மச்சகத்து ளேயிவர்ந்து மாயைபேசும் வாயுவை
அச்சகத்து ளேயிருந் தறிவுணர்த்திக் கொள்விரேல்
அச்சகத்து ளேயிருந் தறிவுணர்த்தி கொண்டபின்
இச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே. ()

வயலிலே முளைத்தசெந்நெல் களையதான வாறுபோய்
உலகிலேனும் வண்மைகூறி லவ்வுமாற தங்ஙனே
விரகிலே முளைத்தெழுந்த மெய்யலாது பொய்யதாய்
நரகிலே பிறந்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே. (உஎஅ)

ஆடிநின்ற வெம்பிரானை யங்குமிங்கு மென்றுநீர்
தேடிநின்ற பாவிகாள் தெளிந்ததொன்றை யறிகிலீர்
காடுநாடு வீடுவிண் கலந்துநின்ற கள்வனை
நாடியோடி யும்முளே நயந்துணர்ந்து பாருமே. (௨௩௯)

ஆடிநின்ற வண்டர்கூடு மப்புற மிப்புறம்
தேடினாலு வேதமுந் தேவரான மூவரும்
நீடுவூழி யுகமுநின்ற தோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழ் தெருளுளே நினைத்துயிலலை யில்லையே ( )

ஆவதும் பரத்துளே யழிவதும் பரத்துளே
போவதும் பரத்துளே புகுவதும் பரத்துளே
தேவரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
யாவரும் பரத்துளே யானுமப் பரத்துளே. (௨௪௧)

ஏழுபா தெழுகட லிடங்களெட்டு வெற்புடன்
சூழுவான் கிரிகடந்து சொல்லுமேழு லகமும்
ஊழியால் விசும்புகொள் பிரமாண்டரண்ட வண்டமும்
ஊழியா னொளிக்குளே யுதித்துட னொடுங்குமே. ( )

கயந்துநீ ரிறைக்கிறீர் கைகள்சோர்ந்து நிற்பதேன்
மனத்துளீர வொன்றிலாத பற்றிலாத மாந்தர்காள்
அகத்துளீரங் கொண்டுநீ ரெழுந்துழக்க வல்லிரேல்
நினைத்திருந்த சோதியும் நீயுநானு மொன்றதே. ( )

நீரிலே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுன்னி நீரெலா மலைத்திலை யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெழுஞ்
சீரையுன்ன வல்லிரேற் சிவபத மடைவிரே. (௨௪௪)

பத்தொடுத்த வாசலிற் பரந்துமூல வக்கர
முத்தி சித்தி தொந்தமென் றியற்றுகின்ற தூலமே
மத்தசித்த மானபேர் மகாரயாதை கற்றுதேய
அத்தியூர் தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே. (௨௪௫)

அறிவிலேறுடு மண்டமா யளவிடாத சோதியை
குணமதாகி யும்முளே குறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுனொன்று உம்முளே விரலையொன்றி மீளவும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே. ()

மூலமான வக்கர முகப்பதற்கு முன்னெலாம்
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரே
காலனான வஞ்சுபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வனாதியோடு கூடுமோ. (உஅஎ)

மூச்சதார மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய்
அச்சதார மாகியே யடங்கியோ ரெழுத்துமாய்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே. (உஅஅ)

வண்டுலங்கள் போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலுநீர் குளத்திலே முழுகுறீர்
பண்டுமுங்கள் நான்முகன் பறந்துதேடி காண்கிலான்
கண்டிருக்கு மும்முளே கலந்திருப்பர் காணுமே. ()

நின்றதன் றிருந்ததன்று நேரிதன்று கூறிதன்று
பந்தமன்று வீடுமன்று பரவகங்க ளற்றது
செந்தமன்று கேள்வியன்று கேடிலாத வானிலே
அந்தமன்றி நின்றதொன்ற தெங்ஙனே யுரைப்பதே; ()

பொருந்துநீரு மும்முளே புகுந்துநின்ற காரணம்
ஏருதிரண்டு கன்றையீன்ற வேகமொன்றையோர்கிலீர்
அருகிருந்து சாவுகின்ற யாவையுமறிந்திலீர்
குருவிருந்து லாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே. ()

அம்பரத்து ளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயலோ
செம்புளாய் பரந்துநின்ற சிற்பரமு நீயலோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால்
எம்பிரானு நானுமா யிருந்ததே சிவாயமே. (உ௯௨)

எரிய திக்கினை யியங்கிநின்ற தவ்வுரம்
பெரிய திக்கினை யாருமறிகிலீர்
கரிய வப்படலமுங் கடந்துபோன தற்பரம்
பெரியவிப் பெருமைபுக பேசுகாத பாதமே. (௨௩௩)

கொள்ளொணாது மெல்லொணாது கோதறப்பது நடொணாது. தள்ளொணாது கறுகொணாது தாழலான் மனத்தினை, கொள்ளொணாது தெளியொணாது சிற்பரத்தினுட்பயன், விள்ளொணாது பொருந்தொணா விளம்பலாமோ தெங்ஙனே. (௨௩௪)

வாக்கினால் மனத்தினால் மதிக்கொணா மனத்தினால், நோக்கொணாத நோக்கையுன்னி நோக்கையாவர் நோக்குவார், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்கநோக்கி நோக்கிடில், நோக்கொணாத நோக்குவந்து நோக்கை யெங்ஙனேக்குமே. (௨௩௫)

உள்ளினும் புறம்பினும் முலகமெங்கணும்பரந், தெள்ளிலெண்ணெய் போலநின்றியங்குகின்ற வெம்பிரான், மெள்ளவந்தெ னுட்புகுந்து மெய்த்தவம் புரிந்தபின், வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமென்ன வண்ணமே.

கோரமான கண்டிகேன் வெம்பிறப்பி லாமையும்
சேர்கின்ற வடிவதாய்ப் புனைகின்ற மாயையும்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் துரியமோ டதீதமாய்
ஆதிமூல மாகியா மமைந்ததே சிவாயமே. (௨௩௭)

ஏனிரு மடங்கிறைச் சரிந்தகொண்டை சன்னுனை
வெளிப்பட பதிக்குமேனை பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்தறுக்க வல்லிரேல்
காணிகண்டு கோடியாகக் கலந்துநின்ற சிவாயமே. ()

அந்திகோடி மந்திர மஞ்சளை யடக்கினால்
செந்தகாற மும்முனை நினைப்பதோ ரெழுத்துனை

அஞ்சுநாலு மூன்றதாகி யும்மூளையடங்கினால்
அஞ்சுமோ ரெழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே. ()

அக்கரந்த வக்கரத்தி லுட்கரந்த வக்கரம்
சக்கரத்து சிவ்வையுண்டு கட்புளத்திருந்ததும் [ன்
எட்கரந்த வெண்ணெய்போலெல்வெழுத்து மெம்பிரு
உட்கரந்து நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரோ. (௱௦)

ஆகமத்தி னுட்பொருள கண்டமூலமாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற் பரமுநீ
ஏகமாதம் வைத்தணை யுணர்த்துமஞ் செழுத்துளே
ஏகபோக மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (௱௧)

மூலவாசல் மீதுளே முச்சதுர மாகியே
நாலுவாச லெண்விரல் நடுவுதித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சுமாகு மிங்கலைந்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே. ()

சுக்கிலத் திடையுளே சுழித்ததோ ரெழுத்துளே
அக்கரத் திடையுளே யமர்ந்தவாதி சோதிநீ
உக்கரத் தடியுளே புணர்ந்தவஞ் செழுத்துளே
அக்கரம தாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௱௩)

குண்டலத்து ளேயுளே குறித்தகத்து நாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத்தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ்சிவாயமல்ல தில்லையே. ()

சுற்றுமைந்து கூடமென்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தும்முடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்திலீர் பிராணிருந்த கோலமே. (௱௫)

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ்செழுத்துளே
நாலுவேத நாவுளே நவின்றஞான மெய்யுளே

ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
இல்லையென்ற மந்திரஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௧0௮)

தத்துவங்க ளென்றுநீர் தமைக்கடிந்து போவிர்காள்
தத்துவஞ் சிவமதாகில் தற்பரமு நீரல்லோ
முத்திசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனாரு மம்மையு மமர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. ()

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனை
தோன்றுசேர ஞானிகாள் துய்யபாத மென்றலை
ஏன்றவந்த வைத்தபின் னியம்புமஞ்செழுத்தையும்
தோன்றவோத வல்லிரேல் துய்யசோதி காணுமே. ()

உம்பர்வான கத்திலு முலகபார மேழிலும்
கம்பர்காடு தன்னிலு நாவலென்ற தீவிலும்
செம்பொன்மாட மல்குதில்லை யம்பலத்து ளாடுவான்
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையில்லை யில்லையே. ()

பூவிலாய் ஐந்துமாய்ப் புனலில்நின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய மூன்றுமாய்ச் சிறந்தகா லிரண்டுமாய்
வெளியிலாய வொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே.

அந்தரத்தி லொன்றுமா யசைவுகா லிரண்டுமாய்
செந்தழலில் மூன்றுமாய்ச் சிறந்தவப்பு நான்குமாய்
ஐந்துபாரி லைந்துமா யமர்ந்திருந்த நாதனை
சிந்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்காண வல்லரே. ()

மண்விகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வல்லிரேல்
நினைவிலாத மணிவிளக்கு நித்தமாகி நின்றிடும்
அனைவிரோதும் வேதமு மகம்பிறந்த வேறுமற்
கனைவுகண்ட தன்மைநீர் தெளிந்தநீத சிவாயமே. ()

இட்டகுண்ட மேதடா விருக்குவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றுநூல்க ளேதடா

முட்டிநின்ற தூணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
பற்றிநின்ற தேதடா பட்டநாத பட்டரே. (௩௱௧௩)

நீரிலே முளைத்தெழுந்த தாமரையி னோரிலே
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல்
பாரிலே முளைத்தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்புகண் டிருப்பிரோ. (௩௱௧௪)

உறங்கிலென் விழிக்கிலென் னுணர்வுசென் றொடுங்கிலென், சிறந்தவைம் புலன்களுந் திசைதிசைக ளொன்றிலென், புறத்துமுள்ளு மெங்கணும் பொருந்திருந்த தேகமாய், நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்பதேதுமில்லையே. (௩௱௧௫)

ஓதுவார்க ளோதுகின்ற வோரெழுத்து மொன்றதே
வேதமென்ற தேகமாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமென்று நான்முகன் மாலினானு மொன்றதே
ஏதுமன்றி நின்றதொன்றை யானுணர்ந்த நேர்மையே.()

பொங்கியே தரித்தவச்சு புண்டரீக வெளியிலே
தங்கியே தரித்தபோது தானுமா துளையதாம்
அங்கியுட் சரித்தபோது வடிவுக ளொளியுமாய்க்
கொம்புமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே!

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்கெனில், கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்தநாத விந்துவும், அண்ணலோடு சத்தியு மஞ்சுபஞ்ச பூதமும், பண்ணினோடு கொடுத்தழிப் பாரொடேழுமின் றுமே. (௩௱௧௮)

ஒடுக்குகின்ற சோதியு முந்திநின்ற வொருவனும், நடுத்தலத்தி லொருவனும் நடந்துகாலி லேறியே, விடுத்துநின்ற விருவரோடு மெய்யினோடு பொய்யுமாய், அடுத்துநின்ற தீபினை வணங்குகின்ற வாதியே. (௩௱௧௯)

உதித்தமந் திரத்தினு மொடுங்குமக் கரத்தினும்
மதித்தமண்டலத்தினு மறைந்துநின்ற சோதியை
மதித்தமண்டலத்துளே மரித்துநீ யிருந்தபின்
சிரித்தமண்டலத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. (௱௨௰)

திருத்திவைத்த சற்குருவைச் சீர்பெற வணங்கிலீர், குருக்கொடுக்கும் பித்தரோ கொண்டுநின்ற வல்லிரோ, குருக்கொடுக்கும் பித்தருங் குருக்கொள்வந்த சீடனும், பருத்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டுபட்டதே. (௱௨௰௧)

விழித்தகண் துதிக்கவும் விந்துநாத வோசையும்
மேருவுங் கடந்தவண்ட கோளமுங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
*யாருநீயு மேகலந்து தென்னதொன்மை யீசனே. ()

ஓட்டமே வென்றுளே பாவையென் றறிந்தபின்
பாவையுட் கருத்துளே பாவையென் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலம துண்டடா
ஊனுயிரு மொன்றுமே புணர்ந்திடா யெனக்குளே.

ஐம்புலனை வென்றவர்க் கன்னதான மீவதாய்
ஐம்புலன்க ளாகிநின்ற நாதருக்க தேறுமோ
ஐம்புலனைவென்றிடா தவத்திலே யுழன்றிடும்
வம்பருக்கு மீவதுங் கொடுப்பது மறுக்கவே. (௱௨௰௪)

ஆதியான வைம்புலன்க ளைவுபோக்கு ளாக்குமோ, போனியிற் பிறந்திருந்த வன்பயிக்கு மாக்குமோ, விளைகாள் பிறந்துளீர் மெய்மையே யுணர்ந்திலீர், ஊனுறக்க போகமு முயக்கெனக்கு மேக்குமே. (௱௨௰௫)

---

† இந்நூல் வெல்பவர்களுக் கெழுதிறப்பட் டில்லையே.

ஓடுகின்ற வைம்புல னொடுங்கவஞ் செழுத்துளே
நாடுகின்ற நான்மறை நவிலுகின்ற ஞானிகாள்
கூடுகின்ற கண்டித குணங்கள்முன் றெழுத்துளே
ஆடுகின்ற பாவையா யமைந்ததே சிவாயமே. (௫௨௬)

புவனசக் கரத்துளே பூதநாத வெளியிலே
பொங்குதீப வங்கியுள் பொதிந்தெழுந்த வாயுவைத்
தவனசோம ரிருவருந் தாமியங்கும் வாசலில்
தண்டுமாறி யேறிநின்ற சரசமான வெளியிலே. ()

மவுனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய் நிறைந்தசோதி மண்டலம் புகுந்தபின்
அவனுநானு மெய்கலந் தனுபவித்த வுளவிலே
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. ()

வாளுறையில் வாளடக்கம் வாயுரையில் வாய்வடக்கம், ஆளுறையில் ஆளடக்கம் அருமையென்ன வித்தைகாண், தாளுறையில் தாளடக்கம் தன்மையான தன்மையும், நாளுறையில் நாளடக்கம் நாஞ்நீயுங்கண்டதே. (௫௨௯)

வழ்த்திடா னழித்திடான் மாயரூப மாகிடான்
கழன்றிடான் வெகுண்டிடான் காலகால காலமும்
துவண்டிடா னசைந்திடான் றூயதூய மாகிடான்
சுவன்றிடா னுரைத்திடான் சூக்ஷ்மசூக்ஷ்மசூக்ஷ்மமே ()

ஆகிகூவென் றேயுரைத்த வக்ஷரத்தி னனந்தம்,
யோகியோகி யென்பர்கோடி யுற்றறிந்து கண்டிடார்
பூகமாய் மனக்குரங்கு பொங்குமங்கு மிங்குமாய்
ஏகமேக மாகவே யிருப்பர்கோடி கோடியே. (௫௫௧)

கோடிகோடி கோடிகோடி குவலயத்தோ ரீதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாளகன்று வீணதாய்
தேடிதேடி தேடிதேடி தேகமுங் கசங்கியே
கூடிகூடி கூடிகூடி நிற்பர்கோடி கோடியே. (௫௫௨)

கருத்திலான் வெறுத்திலான் பரவிநிற்க காரணம்
இருத்திலா திருத்திலா தெனன் றம்பரத்தி மாகிலான்
ஒருத்தினான் மரித்திலா தெழிந்திடா னழிந்திடான்
கருத்திருந்தியுங் கூவுமுந்தெறன் கண்டறிந்த வாதியே.

வாதிவாதி வாதிவாதி வண்டலை பறித்திடான்
ஊதிபூதி பூதிபூதி பொளிமழுங்கி புனறவான்
வீதிவீதி வீதிவீதி விடைபெருப் புரக்குவோன்
சாதிசாதி சாதிசாதி சாகரத்தைக் கண்டிடான். (௯௯௪)

ஆண்மை யாண்மை யாண்மை பாண்மை ஆண்மை கூறுமசடரே, காண்மையான வாதிபூபங் காலகால காலமும், பாண்மையாகி மோனமான பாசமாகி நின்றிடும், நாண்மையான நாலைவாயில் நங்குமிங்கு மங்குமே. (௯௯௫)

மிங்குவென்ற வட்சரத்தின் மீட்டுவாகி கூவுடன்
துக்கமாகச் சோமநேநி சோமன்மாயி நின்றிடும்
அங்கபா முனைச்சுழியி லாகமேக வானையாய்
கங்குலற்றுக் கிபானமுற்று காணுவாய் சுடரொளி. ()

சுடரெழும்புந் தட்சணந் சுழிமுனையின் றட்சமும்
அடரெழும்பி வேகமாக வமர்ந்துநின்ற றட்சமுக்
கூடரான றட்சமுந் திரியின்வாலை றட்சமுந் தியெ
கட்டெழும்பு றட்சந்தன்னை கண்டறிந்தோன் ஞானி

ஞானிஞானி யென்றுரைத்த நாய்கள் கோடி கோடியே, வானிலாத மறைநாவென்ற வாதிகோடி கோடியே, தானிலான சாகரத்தின் தன்மைகாணு மூடர்கள், மூனிலாமற் கோடிகோடி முன்னறிந்த தென்பரே. (௯௯௮)

ஆதமான கொம்பிலே கனிமுளைச் சடாரிலே
விர்சமான வீதிலே விடுலைதங்கும் வாரிலே

கூச்சமான கொம்பிலே குடியிருந்த கோவிலே
நீலரூபான தீவிலே சிறந்ததே சிவாயமே. (௩௩௯)

பொங்கிநின்ற மோனமும் பொதிந்துநின்ற மோன
முந், தங்கிநின்ற மோனமுந் தயங்கிநின்ற மோனமுங்,
கங்கையான மோனமுங் கதித்துநின்றமோனமுந், திங்
களான மோனமுஞ் சிவனிருந்த மோனமே. (௩௪௦)

மோனமான வீதியில் முனைச்சுழியில் வாலையில்
பானமான வீதியில் பசிந்தசெஞ் சுடரிலே
ஞானமான மூலையில் நாலைதங்கும் வாயலில்
ஊனமான செஞ்சுட ருதித்ததே சிவாயமே. (௩௪௧)

உதித்தெழுந்த வாலையு முயங்கிநின்ற வாலையுங்
கதித்தெழுந்த வாலையுங் கலையான வாலையும்
மதித்தெழுந்த வாலையு மறைந்துநின்ற ஞானமுங்
கொதித்தெழுந்து கும்பலாகி ஹறாவுங்ஹீயு மானதே.

கூவுங்கியு மோனமாகி கொள்கையான கொள்கையை
மூவிலே யுதித்தெழுந்த முச்சுடர் விரிவிலே
பூவிலே நறைகள்போற் பொருந்திநின்ற பூரணம்
ஆவியாவி யாவியாவி யன்பருள்ள முற்றதே. (௩௪௩)

ஆண்மைகூறு மாந்தரே அருக்கனோடும் வீதியைக்
காண்மையாகக் காண்பிரே கசடறுக்க வல்லிரோ
ஆண்மையான வாதிரூட்சஞ் சோபமாகு மாகுமே
நாண்மையான வாயலில் நடந்துநின்ற நாதமே. (௩௪௪)

நாதமான வாயலில் நடித்துநின்ற சாயலில்
வேதமான வீதியில் விரிந்தமுச் சுடரிலே
கீதமான ஹீயிலே கிளர்ந்துநின்ற கூவிலே
பூதமான வாயலைப் புகலறிவ னாதியே. (௩௪௫)

ஆவியாவி யாவியாவி ஐந்துகொய்பி றவியே
மேவிமேவி மேவிமேவி மேதினியின் மானிடர்

வாவிவாவி வாவிவாவி வண்டற்க வறிந்திடார்
பாவிபாவி பாவிப்பாவி படியிலுற்ற மாந்தரே. (௯௪௬)

வித்திலே முளைத்தசோதி வில்வளையின் மத்தியில்
உத்திலே யொளிவதாகி மோனமான தீபமே
நத்திலாதி ரச்சிபோன்ற நாதனை யறிந்திடார்
வத்திலே கிடந்துழன்ற வாலையான சூட்சமே. (௯௪௭)

வாலையோடு காலையும் வடிந்துபொங்கு மோனமே
மாலையோடு காலையான வாறறிந்த மாந்தரே
மூலையான் கோணமின் முளைந்தெழுந்த செஞ்சுடர்
தாலையோடு பாணகன்று தங்கிநின்ற மோனமே. (௯௪௮)

மோனமான வீதியில் முடிகின்ற நாதமே
ஈனமின்றி வேகமான வேகமென்ன வேகமே
ஞானமான மூலையிற் கனிந்திருந்த வாலையில்
ஞானமான செஞ்சுடர் நடந்ததே சிவாயமே. (௯௪௯)

உச்சிமத்தி வீதியி லொழிந்திருந்த சாதியிற்
பச்சியுற்ற சோமனும் பரந்துநின் றுலவவே
செச்சியான தீபமே தியானமான மோனமே
கச்சியான மோனமே கடந்ததே சிவாயமே. (௯௫0)

அஞ்சிகொம்பி னின்றநாத மாலைபோ லெழும்பியே
பிஞ்சிரெடு பூமலர்ந்து பெற்றியுற்ற சுத்தமே
செஞ்சுட் ருதித்தபோது தேசிகன் சூழன்றுடன்
பஞ்சபூத மானதே பறந்துநின்ற மோனமே. (௯௫௧)

சடுதியான கொம்பிலே தத்துவத்தின் ஹீயிலே
அடுதியான ஆவிலே யரணிருந்த ஹூவிலே
இடுதியென்ற சோலையி லிருந்தமுச் சுடரிலே
நடுதியென்று நாதமோடி நன்குறவ மைந்ததே. ()

அமையுமான் மோனமு மரணிருந்த மோனமும்
சுமையும்பூத மோனமுந் தரித்திருந்த மோனமும்

இமைபுங்கொண்ட வேகமும்மிலங்குமுச்சி மோனமும்
தமையறிந்த மாந்தரே சடத்தையுற்று நோக்கிலார். ()

பாச்சலூர் வழியிலே பரனிருந்த சுழியிலே
காய்ச்சகொம்பி னுனியிலே கனியிருந்த மலையிலே
வீச்சமான தேதடா விரிவுதங்கு மிங்குமே
மூச்சினோடு மூச்சைவாங்கு முட்டிநின்ற சோதியே. ()

சோதிசோதி யென்றுநாடித் தேறுபவர் சிலவரே
ஆதிஆதியென் றுநாடி மாடவர் சிலவரே
வாதிவாதி யென்றுசொல்லும் வம்பருஞ்சிலவரே
நீதிநீதி நீதிநீதி நின்றிடு முழுச்சுடர். (௫௰௫)

சுடரதாகி யெழும்பியங்கு தூபமான காலமே
இடரதாய்ப் புவியும்விண்ணு மேகமா யமைக்குமுன்
படரதாக நின்றவாதி பஞ்சபூதமாகியே
அடரதாக அண்டமெங்கு மாண்மையாக நின்றதே. ()

நின்றிருந்த சோதியை நிலத்திலுற்ற மானிடர், கண்டறிந்து கண்குளிர்ந்து காதலுற் றுலாவுவோர், கண்டமுற்ற மென்முனையின் காட்சிதன்னைக் காணுவோர், நன்றியற்று நரலைபொங்கி நாதமுமகிழ்ந்திடும்(௫௰௭)

வயக்குமோனச் செஞ்சுடர் வடிந்தசோதி நாதமும், கயங்கள்போலக் கதறியே கருவூரற்றவெளியிலே, பயங்கொடின்றி யின்றியே படர்ந்துநின்ற பான்மையே, நயங்கள்கோவென் றேநடுங்கி நங்கையான தீபமே: ()

தீபவுச்ச முனையிலே திவாகரத்தின் சுழியிலே
கோபமாறு கூவிலே கொதித்துநின்ற தீயிலே
தாபமான மூலையிற் சமைந்துநின்ற சூக்ஷமுஞ்
சாபமான மோட்சமுந் தடித்துநின் றிலங்குமே. ()

தேசிகன் சுழன்றதே திரிமுனையின் வாலையில்
வேசமோடு வாலையில் வியனிருந்த மூலையில்
நேசசந்தி ரேகையை நிறைந்திருந்த வாரயில்
விசிவிசி நின்றதே விரிந்துநின்ற மோனமே. (௬௰௧)

உட்கமல மோனமி லுயுங்கிநின்ற நந்நிலை
விக்கலோடு கியுமாகி வில்வளையின் மத்தியில்
முட்பொதிந்த தென்னவே முடிகிநின்ற செஞ்சுடர்
கட்குலைகள் போலவுங் கடிந்துநின்ற காட்சியே ( )

உந்தியிற் சுழிவழியிலு லுச்சியுற்ற மத்தியிற்
சந்திர னொளிகிரணந் தாண்டிநின்ற செஞ்சுடர்
பந்தமாக வில்வளையிற் பஞ்சபூத விஞ்சையாங்
கிந்துபோற் கியில்நின்று கிச்சுமூச்சு வென்றதே. ( )

செச்சையென்ற மூச்சிலோடு சிகாரமும் வகாரமும்
பச்சையாகி நின்றதே பரவெளியின் பான்மையே
இச்சையான வாசியிலே யிருந்தெழுந்த ஊரியிலே
உச்சியான கோணத்தி லுதித்ததே சிவாயமே. (௬௰௪)

ஆறுமூலக் கோணத்தி லமைந்தவொன்ப தாத்திலே
ஈறுமென்று நங்கையான நாவியுந் தெரிந்திட
கூறுமென்று ஐவரங்கு கொண்டுநின்ற மோனமே
பாறுகொண்டு நின்றது பறந்ததே சிவாயமே. (௬௰௫)

பறந்ததே கறந்தபோது பாச்சலூர் வழியிலே
பிறந்ததே பிராணனன்றிப் பெண்ணுமாணு மல்லவே
துறந்ததோ சிறந்ததோ தூயதுங்க மானதோ
இறந்தபோதி லன்றிச இலங்கிடுஞ் சிவாயமே (௬௰௬)

அருளிருந்த வெளியிலே அருக்கனின்ற விருளிலே
பொருளிருந்த சுழியிலே புரண்டெழுந்த வலையிலே
தெருளிருந்த கலையிலே தியங்கிநின்ற வழியிலே
குருவிருந்த வழியினின்று வாவுங்கீயுமானதே. ( )

ஆண்டோ ரெழுத்திலே யமைந்துநின்ற வாதியே
காணமோடு தாலமீதிற் கண்டறிவ தில்லையே
தாணுந்தா னுமானதே சமைந்தவாலை காலையில்
வேணலோடும் வாறுபோல் விரிந்ததே சிவாயமே. ()

ஆறுகொண்ட வாரியு மமைந்துநின்ற தெய்வமுந்
தூறுகொண்ட மாரியுந் துலங்கிநின்ற தூபமும்
வீறுகொண்ட மோனமும் விளங்குமுட் கமலமும்
மாறுகொண்ட ஊவிலே மடிந்ததே சிவாயமே. (௩௬௮)

ஆயல்கண்ட கோணமில் வயங்குமைம்வர் வைகியே
சாயல்கண்டு சார்ந்ததுந் தலைமன்னு ருறைந்ததுங்
காயவண்டு கண்டதுங் கருவூரங்கு சென்றதும்
பாயுமென்று சென்றதும்பறந்ததே சிவாயமே. (௩௬௯)

பறந்ததே துறந்தபோதுபாச்சலூர் வழியிலே
மறந்ததே கவ்வுமுற்ற வாணர்கையின் மேவியே
பிறந்ததே யிறந்தபோதிற் பீடாமற் கீயிலே
சிறந்துநின்ற மோனமே தெளிந்ததே சிவாயமே. ()

வடிவுபற்ப வாசனத் திருத்திமூல வனலையே
மாருதத்தி னலெழுப்பி வாசலைந்து நாலையு
முடிவுமுத்தி ரைப்படுத்தி மூலவீணை தண்டினால்
முளரியால யங்கடந்து மூலநாடி யூடுபோய்
அடிதுவக்கி முடியளவு மாறுமா நிலங்கடந்
தப்புறத்தில் வெளிகடந்த வாதியெங்கள் சோதியை
யுடுபதிக்க ணமுதருந்தி யுண்மைஞான வுவகையுள்
உச்சிபட் டிறங்குகின்ற யோகிநல்ல யோகியே. (௩௭௧)

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மறத்திலூற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதித்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மரணமேது மில்லையே. ()

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்லிரோ
மந்திரங்க ளும்முளே மரிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்களாவது மனத்தினைந் தெழுத்துமே. (௧௭௬)

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிரொடுங்கி நின்றிடம்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீர்
உள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவாச லைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. ()

ஓரெழுத்தி லிங்கமா யோதுமட் சரத்துளே
ஓரெழுத்தி யங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்
மூவெழுத்தி மூவராய் முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. (௧௭௮)

முத்திசித்தி தொந்தமா யியங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வப்புனல்க ளாறுமத்தி மப்புலன்
அத்தர்சித்தர் காளகண்ட ரன்பினா லனுதினம்
உச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே. ()

மூன்றிரண்டு மைந்துமாய் முயன்றெழுந்த தேவராய்
மூன்றிரண்டு மைந்ததாய் முயன்றதே யுலகெலாம்
ஈன்றதாயு மப்பனு மியங்குகின்ற நாதமாய்
தோன்றுமோ ரெழுத்திலே சொல்லவொன் றுமில்லையே.

வெளியுருக்கி யஞ்செழுத்து விந்துநாத சத்தமுந்
தளியுருக்கி நெய்கலந்து சகலசத்தி யானதும்
வெளியிலு மவ்வினையிலு மிருவரை யறிந்தபின்
வெளிகலந்த தன்மைபால் தெளிந்ததே சிவாயமே. ()

முப்புறத்தி லப்புறம் முக்கணன் விளையிலே
சிற்பரத்து ளுற்பனஞ் சிவாயபஞ் செழுத்துமாந்
தற்பர முதித்துநின் றதாணுவெங்கு மாகியே
னிப்புற மொடுங்குமோடி யெங்குலிங்க மானதே. ()

ஆடிநின்ற சீவனோ ரஞ்சுபஞ்ச பூதமோ
கூடிநின்ற சோதியோ குலாவிநின்ற மூலமோ
நாடிகண்டு நின்றதோ நாவுதற்ற கல்வியோ
வீடுகண்டு விண்டிடின் வெட்டவெளியு மானதே. ()

உருத்தயுத்த போதுசீட நோக்கநின்ற வுண்மையுந்
திருத்தமுள்ள தொன்றிலுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமா
பிருத்துநின் றுறுத்தடங்கி யேகபோகமானபின்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. ()

கருத்தரித் துதித்தபோது கமலபீடமானதுங்
கருத்தரித் துதித்தபோது காரணங்க ளானதுங்
கருத்தரித துதித்தபோது கரணமிரண்டு கண்களாய்
கருத்தினின் றுதித்ததே கபாலமேந்து நாதனே. ()

ஆனவன்னி மூன்றுகோண மாறிரண்டு எட்டிலே
யானசிவ னஞ்செழுத் தகாரமிட் டலர்ந்தது.
மானசோதி யுண்மையு மனாதியான வுண்மையு
மானதான தானதா யவலமாய் மறைந்திடும். (௧அ௧)

ஈன்றெழுந்த வெம்பிரான் றிருவரங்க வெளியிலே
கான்றபாம்பின் வாயினால் நாலுதிக்குமாயினான்
மூன்றுமூன்று வளையமாய் முப்புரங்கடந்தபின்
னீன்றெழுந்த அவ்வினைசை யெங்குமாகி நின்றதே.

எங்குமெங்கு மொன்றலோ வீரேழ்லோக மொன்றலோ, அங்குமிங்கு மொன்றலோ வனாதியான தொன்றலோ, தாங்குதா பரங்களுந் தரித்துவார தொன்றலோ, உங்களெங்கள் பங்கினி லுதித்ததே சிவாயமே.

அம்பரத்தி லாடுஞ்சோதி யானவன்னி மூலமா
மம்பரமுந் தம்பரமு மகோரமிட் டலர்ந்தது
மம்பரக் குளியிலே யங்கமிட் டுருக்கிட
வம்பரத்திலாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. (௧அ௯)

வாடிலாத பூமலர்ந்து வன்பிரசை நாளிலே
ஓடிநின் றுருவெடுத் துகாரமா யலர்ந்தது
மாடிவாடி யங்கமு மகப்படக் கடந்தபின்
கூடிநின் றுலாவுமே குருவிருந்த கோலமே. (௬௪௭)

விட்டடி விரைந்ததோர் வெருருக்கி நின்றதோர்
எட்டுநின்ற சிவனு மீரேழ்லோகங் கண்டதோர்
தட்டுருவ மாகிநின்ற சதாசிவத் தொளியதோர்
வட்டவீ டறிந்தபேர்கள் வானதேவ ராவரே. (௬௪௮)

வானவர் நிறைந்தசோதி மானிடக் கருவிலே
வானதேவ ரத்தினைக்குள் வந்தடைவர் வானவர்
வானகமு மண்ணகமும் வட்டவீ டறிந்தபின்
வானிலா நிறைந்துமன்னு மாணிக்கங்க ளானதே. ()

பன்னிரண்டு கால்நிறுத்திப் பஞ்சவர்ண முற்றிடுன்
பின்னியே வெளிக்குணின்று வேறிடக் கலந்தது
சென்னிபாக தலத்திலே சிவனின் றியங்கிடும்
பன்னிபுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மானதே ()

உச்சிகண்டு கண்கள்கட்டி யுண்மைகண்ட தெவ்விடம்
மச்சுமாளி கைக்குளே மானிடங் கலப்பிரேல்
எச்சிலான வாசல்களு மேகபோக மாய்விடும்
பச்சைமாலு மீசனும் பரந்ததே சிவாயமே. (௬௫௧)

வாயிலிட்டு நல்லரிசை யட்சரத் தொலியிலே
கோயிலிட்டு வாவியுமக் கொம்பிலே யுலர்ந்தது
மாயிலிட்ட காயமே மறைந்திட்ட சிவனும்
வாயுவிட்ட வன்னியும் வளர்ந்ததே சிவாயமே. ()

அட்சரத்தை யுச்சரித் தறிந்தியங்கி மூலமா
யட்சரத்தை யுந்திறந்த கோரமிட் டலர்ந்தது
மட்சரத்தி னுட்கர மகப்படக் கடந்தபின்
அட்சரத்தி லாதியோ டமர்ந்ததே சிவாயமே. (௬௫௩)

கோயிலுங் குளங்களுங் குளியினிற் குருக்களாய்
மாயிலு மடியிலு மனத்திலே மயங்குறீர்
ஆயனை யரனையு மறிந்துணர்ந்து கொள்விரேல்
தாயினுந் தகப்பனோடு தானமர்ந்த தொக்குமே

கோயிலெங்கு மொன்றலோ குளங்களீர்க ளொன்றலோ, தேயுவாயு வொன்றலோ சிவனுமங்கே யொன்றலோ, ஆயசிவ னெங்குமா யமர்ந்துவார தொன்றலோ காயமீ தழிந்தபேர்கள் காட்சிபாவர் காணுமே. (௩௬௫)

காதுகண்கள் மூக்குவாய் கலந்துவார தொன்றலோ
சோதியிட் டெடுத்ததுஞ் சகங்களஞ்சு மொன்றலோ
ஓதிவைத்த சாத்திர முதித்துவார தொன்றலோ
காதவீ டழிந்தபோர்க ளேதராவர் காணுமே (௩௬௬)

அவ்வுதித்த வட்சரத்தி னுட்கலந்த வட்சரம்
சவ்வுதித்த மந்திரஞ் சம்புளத் திருந்ததால்
மவ்வுதித்த மாயையால் மயங்குகின்ற மாந்தர்காள்
உவ்வுதித்த தவ்வுமா யுரித்தரித்த வுண்மையே. ()

அகாரமென்னு மக்கரத்தி லக்கர மெழுந்ததோ
அகாரமென்னு மக்கரத்தி லவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமு மகாரமு மொன்றிநின்று நின்றதோ
விகாரமற்ற ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வேணுமே.

சத்தியாவ துன்னுடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளிதற்குமேல் பிதற்றுகின்ற தில்லையே
சுத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்திசிவமு மாகிநின்று தண்மையாவ துண்மையே.

சுக்கிலத் துளையிலே சுரோணிதக் கருவுளே
முச்சதுர வாசலில் முளைத்தெழுந்த மோட்டினில்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமா
உச்சரிக்கு மந்திரம் ஓம்நமசி வாயமே. (௪௦௦)

அக்கர மனாதியல்ல வாத்தும மனாதியல்ல
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியல்ல
தக்கமிக்க நூல்களுஞ் சாஸ்திர மனாதியல்ல
ஒக்கநின் றுடன்கலந்த வுண்மைகா ணனாதியே. ()

மென்மையாதி நின்றதேது விட்டுநின் றதொட்டதே
து, வுண்மையாக நீயுரைக்க வேணுமெங்க ளுத்தமா,
பெண்மையாகி நின்றதொன்று விட்டுநின்ற தொட்ட
தை, புன்மையா யுரைக்குமுத்தி யுட்சலத்திருந்ததே.

அடக்கினு லடங்குமோ வண்டமஞ் செழுந்துமே
யடக்கினு மெடுத்தகாய முண்மையென் றுணர்ந்துநீ
சடக்கிலாறு வேதமுந் தரிக்கவோதி லாமையால்
விடக்குநாயு மாயவோதி வேறுவேறு பேசுமோ. ()

உண்மையான சக்கரமுபாயமா யிருந்ததுந்
தன்மையான காயமுந் தரித்தரூப மானதும்
வெண்மையாகி நீறிபூ விளைந்துநின்ற தானது
முண்மையான ஞானிகள் விரித்துரைக்க வேண்டுமே. ()

எள்ளகத்தி லெண்ணெய்போல வெங்குமாகி யெம்
பிரா, னுள்ளகத்தி லேயிருக்க வூசலாடு மூடர்காள்,
கொள்ளைபட்ட வாலினைக் குணக்கெடுக்க வல்லிரேல்.
வள்ளலாகி நின்றசோதி காணலாகு மெய்ம்மையே. ()

வேணுமென்ற ஞானமும் விரும்புகின்ற நாலிலே
நாணுவுண்டங் கென்கிறீர் தரிக்கிலீர் மறக்கிலீர்
தாணுவொன்று மூலநாடி தன்னுள்நாடி யும்முளே
காணுமன்று வேதபாவுங் கணமயக்க மொங்குமே. ()

வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளே தவிக்கிறீர்
உழக்கிலாது நாழியான வாறுபோலு மூடர்காள்

உழக்குநாழி யான வாறும்போலு மும்முளே
வழக்கிலே யுரைக்கிறீர் மனத்துளீசன் மன்னுமே. ()

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யண்டமெண் டிசைக்குநீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
யுறக்குநீ யுணர்வுநீ யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பினுங் குடிகொளே. ()

ஆடுகின்ற வெம்பிரானை யங்குமிங்கு நின்றுநீர்
தேடுகின்ற வீணர்காள் தெளிவதொன்றை யோர்கிலீர்
நாடிநாடி யும்முளே நவின்றுநோக்க வல்லிரேல்
கூடொணாத தற்பரங் குவிந்துகூடலாகுமே. (சாகூ)

சத்தியைந்து கூடமொன்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவமுமாகி நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தும்முடல் தயங்குசீவ னுட்சிவம்
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. ()

அகாரமான தம்பலம் மனாதியான தம்பலம்
உகாரமான தம்பல முண்மையான தம்பல
மகாரமான தம்பலம் வடிவமான தம்பலஞ்
சிகாரமான தம்பல தெளிந்ததே சிவாயமே. (சகக)

சக்கரம் பறந்தோடி சக்கரம்மேல் பலகையாய்
செக்கிலாம லெண்ணெய்போல சிக்குவாயுதேயுவு
முக்கிலே பொறிகலந்து யுகங்களுங் கலக்கமாய்
புக்கிலே புகுந்தபோது போனவாறதெங்ஙனே. ()

வளர்ந்தெழுந்த கொங்கைதன்னை மாயமென்றெண்
ணிநீ, ரருள்கொள்சீவ ராருடம் புடைமையாகத் தோ
ன்றினீர்கள், விளங்குஞான மேலிமே மிக்கோர்சொல்லை
க் கேட்பிரேல், களங்கமற்று நெஞ்சுளே கருத்துவந்
ண்ணீர் புக்குமே. (சகரு)

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிகிலீர்
நாலுசாம மாகியே நவின்றஞான போதமா
யாலமுண்ட கண்டனு மயனுமந்த மாலுமாய்ச்
சாலவுன்னி நெஞ்சுளே தரித்ததே சிவாயமே. (௪௧௭)

சுற்றமென்று சொல்வதுஞ் சுருதிமுடிவில் வைத்திடு
சத்தசித்த மாடியே யமர்ந்திருந்த தெவ்விடம்
பத்திமுற்றி யன்பர்கள் பரத்திலொன் பாழது
பித்தரே யிதைக்கருதி பேசலாவ தெங்ஙனே. ( )

எங்ஙனேவி ளக்கதுக் கேற்றவாறு ளின்றுதா
னெங்ஙனே யெழுந்தருளி யீசனேச ரென்பரோ
இங்கமண்டி யானைபோலத் திரிமளங்க ளற்றதே. ( )

அற்றவுள் ளகத்தையு மகக்கிடு மொழுகிடு
மெத்ததீப மிட்டதிங்கிறையாதபூசை பெத்தியே
நற்றவம் புரிந்துவக நாதர்பாதம் நாடியே
கற்றிருப்ப தேரினைத கன்றுகொள்ளு மும்முனே. ( )

பார்த்தநின்ற தம்பலம் பரமனாடு மம்பலங்
கூத்துநின்ற தம்பலங் கோரமான தம்பலம்
வார்த்தையான தம்பலம் வன்னியான தம்பலஞ்
சீற்றமான தம்பலந் தெளிந்ததே சிவாயமே. ( )

சென்றுசென் றிடந்தோறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்ப
அன்றுநின்று நின்றதோ ரநாதியான தம்பலம் [லம்
மொன்றிஅன்றி நின்றது மொழிந்ததே சிவாயமே.

தந்தைதாய் தருமநீ சகலதே வதையுநீ
சிந்தைநீ தெளிவுநீ சித்திமுத்தி தானுநீ
விந்துநீ விளைவுநீ மேலதாய வேதநீ
எந்தைநீ யிறைவனீ யென்னையாண்ட வீசனே. ( )

எப்பிறப்பி லும்பிறந் திறந்துழிந்த வேழைகா
ளிப்பிறப்பி லும்பிறந்து என்னநீற்று பூசி

ரப்புடன் மலமறுத்து ஆசைநீங்க வல்லிரேல்
செப்புராத வோசையிற் றெளிந்துகாண லாகுமே. ()

மந்திரங்கள் கற்றுநீர் மயங்குகின்ற மாந்தரே
மந்திரங்கள் கற்றநீர் மரித்தபோது சொல்விரோ
மந்திரங்க ளும்முளே மதிக்கநீரு மும்முளே
மந்திரங்க ளாவது வனத்திலைந் தெழுத்துமே. (சஉஉ)

எட்டியோக மானது மியங்குகின் றநாதமும்
மெட்டுவக்க ரத்துளே உகாரமு மகாரமும்
விட்டலர்ந்த மந்திரம் வீணைதண்டி னூடுபோ
யட்டவக்ஷ ரத்துளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (சஉங)

பிரான்பிரா னென்றுநீர் பினத்துகின்ற மூடரே
பிரானைவிட்டு மெம்பிரான் பிரிந்தவா றதெங்ஙனே
பிரானுமாய் பிரானுமாய் பெருலகு தானுமாய்
பிரானிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்தானு மும்முடல்

ஆதியில்லை யந்தமில்லை யானநாலு வேதமில்லை
சோதியில்லை சொல்லுமில்லை சொல்லிறந்த தூவெளி
நீதியில்லை நேசமில்லை நிச்சயப் படாதனும்
ஆதிகண்டு கொண்டபின் னஞ்செழுத்து மில்லையே. ()

அம்மையப்ப னப்பநீ ரமர்ந்தபோ தறிகிலீ
ரம்மையப்ப னானநீ ராதியான பாசமே
யம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யானபின்
னெம்மையப்ப னின்னையன்றி யாருமில்லை யில்லையே. ()

நூறுகோடி மந்திரம் நூறுகோடி யாகமம்
நூறுகோடி நாளிருந் தூடாடி நாலு மென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமா யகத்திலோ ரெழுத்ததாய்
சீறியாத வல்லிரேல் சிவபதங்கள் சேரலாம். ()

மூந்தவோ ரெழுத்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சுட
ரந்தவோ ரெழுத்துளே பிறந்துகாய மானது
மந்தவோ ரெழுத்துளே யேகபாத நின்றது
மந்தவோ ரெழுத்தையு மறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

கூட்டமிட்டு நீங்களுங் கூடிவேத மோதுவீர்
ஏட்டகத்து ளீசனு மிருப்பதென் னெழுத்துளே
நாட்டமிட்டு நாடிடு நாலுமூன்று தன்னுளே
பாட்டகத்து ளாடிடும் பம்மையாளை யுண்மையே. ( )

காக்கைமூக்கை யாமையா ரெடுத்துரைக்க காரணம்
நாக்கையூன்றி யுள்வளைத்து ஞானநாடி யூடுபோ
யேக்கைநோக்க வட்சர மிரண்டெழுத்து மேற்றிடிற்
பார்த்தபார்த்த திக்கெலாம் பரப்பிரம மானதே. ( )

கொள்ளொணாது குவிக்கொணாது கோதறக்குலைக்கொணாது, அள்ளொணாது வணுகொணாது வாதிமூலமானதைத், தெள்ளொணாது தெளிவொணாதுசிற்பரத்தி னுட்பயன், விள்ளொணாத பொருளையான் விளம்புமாற தெங்ஙனே. (ச௱க)

ஓசையுள்ள கல்லைநீ ருடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கிறீர்,
பூசைக்கு வைத்தகல்லில் பூவுஞ்சாத்து நீர்
ஈசனுக் குகந்தகல் லெந்தக்கல்லு சொல்லுமே. ( )

ஒட்டுவைத்து கட்டிநீ ருபாயமாற மந்திரங்
கட்டுபட்ட போதிலுங் கர்த்தனுக்கு வாழுமோ
எட்டுமெட்டு மெட்டிளை யியங்குகின்ற வாயுவை
வட்டமிட்ட யவ்விமேலெ வைத்துணர்ந்து பாருமே, ( )

இந்தவூரி லில்லையென்று எங்குநாடி யோடுநீ
ரந்தவூரி லீசனு மமர்ந்துவாழ்வ தெங்ஙனே

பந்தமான பொந்திலாரில் மேவிநின்ற நாதனை
பந்தமான தீயிலவ்வி லறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. ()

புக்கிருந்த தும்முளே பூரிவிட்ட தோத்திரம்
தொக்குசட்க சிங்குவை யக்கிரானைஞ் சூழ்ந்திடி
லக்குமணி கொன்றைசூடி யம்பலத்து ளாடுவார்
மிக்கசோதி யன்புடன் விளம்பிடாது பின்னையே. ()

பின்னெழுந்த மாங்கிஷத்தை பேதையர்கள் பற்றியே, பின்புமாங் கிஷத்தினால் பேதகமாய்கை பண்ணினால், துன்புறும்வினைகள் தான் சூழ்ந்திடும்பினென்றல்லோ, அன்பராயிருந்தபேர்க ளாறுநீந்தல் போலவே.

விட்டிருந் தும்முளே விதனமற் றிருக்கிறீர்
கட்டிவைத்த வாசல்மூன்று காட்சியான வாசலொன்று
கட்டிவைத்த வாசலுங் கதவுதாள் திறந்துபோய்த்
இட்டமான வீசனைத் தெளியுமாங் கிஷத்துடே. ()

ஆகுமாகு மாகுமே யனாதியான வப்பொருள்
ஏகபாதம் நாடிநாடி யேத்திநிற்க வல்லிரேல்
பாகுசேர் மொழியுமைக்குப் பாலனாகி வாழலாம்
வாகுடனே வன்னியை மருவியே வருந்திடீர். (௪௩௮)

உண்மையான தொன்றதொன்றை யுற்றுநோக்கி யும்முளே, வண்மையான வாசியுண்டு வாழ்த்தியேத்த வல்லிரேல், தன்மைபெற் றிருக்கலாம் தழும்வந்து நேரிடும், கன்மதன்மமாகுமீசர் காட்சிதானுங் காணுமே

பாலனாக வேணுமென்று பத்திமுற்று மென்பரே
நாலுபாத முண்டதில் நினைந்திரண் டடுத்ததால்
மூலநாடி தன்னில்வன்னி மூட்டியந்த நீருண
ஏலவார் குழலியூடே யீசர்பாத மெய்துமே. (௪௪௦)

எய்துமின்னை யன்பினு லிறைஞ்சியேத்த வல்லிரே
லெய்துமுன்னை தன்னிலை யிறப்பிறப் பகற்றிடும்
மையிலங்கு கண்ணிபங்கன் வாசிவாணி லேறிமுன்
செய்தவல்வினைகளுஞ் சிதறுமது திண்ணமே. (௪௪௨)

திண்ணமென்று சேதிசொன்ன செவ்வியோர்கள் கேள்மினோ, யண்ணலன் புளன்புருகி யுயிர்த்துநோக்க லாயிடும், மண்ணாதிர விண்ணாதிர வாசியை நடத்திடில், நண்ணியெங்க ளீசனும் நமதுட லிருப்பனே. (௪௪௩)

இருப்பவெட்டெட் டெண்ணிலை யிருந்தவேறுதா குவன், நெருப்புவாயு நீருமண்ணும் நீள்விசும்புமாகு வன், கருப்புகுந்து காலமே கலந்துசோதி நாதனைக், குருப்புனலில் மூழ்கினோர் குறித்துணர்ந்துகொள்வரே.

கொள்ளுவார்கள் சிந்தையிற் குறிப்புணர்ந்த ஞானிகள், விள்ளுவார்கள் பத்தைத்தில் வேண்டிவேண்டியேத்தினால், உள்ளுமாய் புறம்புமாயுணர் வதற்குணர்வுமாய்த், தெள்ளிதாக நின்றசோதி செம்மையைத் தெளிந்திடே. (௪௪௪)

தெரிந்தநற் சரியைதன்னில் சென்றுசாலோ கம்பெ
தெளிந்தநற் கிரியைபூசை சேரலாஞ் சமீபமே [றும்
தெரிந்தநல் யோகந்தன்னில் சேரலாகுஞ் சாருபக்
தெளிந்தஞானம் நான்கிலும் சேரலாஞ் சாயுச்சியமே.

சேருவார்கள் ஞானமென்று செப்புவார் தெளிவுனோர், சேருவார்கள் நாலுபாதச் செம்மையென்றதிலேயே, சேருவார்கள் சிவகதி திருவருளைப்பெற்றவர் சேறுமாறு கண்டுநானுஞ் செய்தொழில் திடப்படே

திரிமலிக்கு நாலுபாதஞ் செம்மையுந் திறப்படார்
அறிவிலிகள் தேசநாடி யவத்திலே யலைவதே
குறியதனைக் காட்டியுட் குறித்துநோக்க வல்லிரேல்
வெறிகமழ் சடையுடையோன் மெய்ப்பதமடைவரே.

அடைவுளோர்கள் முத்தியை யறிந்திடாத மூடரே
படையுடைய தத்துவமும் பாதகங்க ளல்லவோ
மடைதிறக்க வாரியின் மடையிலேறு மாறுபோல்
உடலில்மூல நாடியை யுயரவேத்தி யூன்றிடே. (௪௪௮)

ஒன்றியேத்தி மண்டல முறுவிமூன்று நாள்திரந்
தான்றுதந்தி யேறிட லமுர்தம்வந் திறங்கிடும்
நான்றிதென்று தொண்டருக்கு நாதனும் வெளிப்படு
மான்றியு முயிர்பரம் பொருந்திவாழ்வ தாகவே. ()

ஆதிமூல நாடியி லனலெழுப்பி யன்புடன்
மோகமான மாயையில் முயல்வது மொழிந்திடில்
தாகமேரு நாடியே கனகமான வாறுபோ
லேகர்பாத மன்புட னிறைஞசிஞ ரறிவரே. (௪௫௦)

அறிந்துநோக்கி யும்முளே யயன்தியான மும்முளே
யிருந்திராம லேகர்பாதம் பெற்றிருப்ப துண்மையே
யறிந்துமீள வைத்திடா வனையுமரண மேத்தினார்
செறிந்து மேலை வாயலைத்திறந்துபாரு மும்முளே. ()

சோதியாக வும்முளே தெளிந்துநோக்க வல்லிரேல்
சோதிவந் துதித்திடுந் துரியாதீத முற்றிடு
மாதிசக் கரத்தினி லமர்ந்துதீர்த்த மாடுவன்
பேதியாது கண்டுகொள் பிராணனைத் திருத்தியே, ()

திருவுமாய் சிவனுமாய் தெளிந்துளோர்கள்சிந்தையில்
மருவிமேலெ யெழுந்துவீசும் வாசனைய தாகுவன்
கருவிமேல் விழுந்தெழுந்த கன்மவாத னையெலாம்
பருதிமுன் னிருளதாய்ப் பறியுமங்கி பாருமே. (௪௫௫)

பாருமெங்கு மீசர்வைத்த பண்பிலே யிருந்துநீர்
சேறுமேடுவிழ்ந்து செம்மையான வெப்பொருள்
வேரையும் முடியையும் விரைந்துதேடி மாலயன்
பாரிடந்து விண்ணிலே பறந்துங்கண்டதில்லையே. ()

கண்டிலா தயன்மாலென்று காட்சியாகச் சொல்லு நீர், மண்டிணு லாருடன் மேவலா யிருக்குமோ, தொ ண்டுபட்டு மன்புடன் தொழுதுநோக்க வல்லிரேல், பண்டுமுப் புரமெரித்த பத்திவந்து முந்துமே. ()

முற்றுமே யவனொழிந்து முன்பின்னொன்றுங் காண்கி லேன், பற்றிலாத தொன்றுதன்னை பற்றிநிற்க வல்லிரேல், கற்றதாலே யீசர்பாதங் காணலா யிருக்குமோ, பெற்ற பெரியன்புடன் பிரியமாகக் கேளுமே. ()

கேட்டுநின்ற வுண்ணிலே கிடைத்தகா லத்திலே
வாட்டமுள்ள தத்துவ மயக்கமு மகற்றிடும்
வீட்டிலே வெளியதாகும் விளங்குவந்து நேரிடும்
கூட்டிவன்னி மாருதங் குயத்தைநீட் டெழுப்புமே. ()

எழுப்பிமூல நாடியை யிதப்படுத்த லாகுமே, மழுப் பிலாத சபையைநீ வலித்துவாங்க வல்லிரேல், தழுத்தி யுங் கடந்துபோய் சொப்பனத்தி லப்புற, மழுத்தி யோடெழுத்துளே யமைப்பதுண்மை யைபனே. ()

அல்லதில்லை யென்றுதா னறியும் பொருளுடல்
நல்லவீசர் தாளிணைக்கு நாதனுக்கு மீந்திலை
என்றுமென்னுள் நேசமும் பரிவை வருந்தினுன்
தொல்லையாம் வினைவிடென்று தாதுரைபானர்த. ()

ஆனதே பதிபது யற்றதே பசுபாசம்
போனதே மலங்களும் புலன்களும் வினைகளும்
கானகத்தி லிட்டதீயிற் காற்றுமைந் தகிந்ததோ
ஊனகத்தில் வாயுவன்னி யொன்றியே யுலாவுமே. ()

உலர்வுமுவ்வு மவ்வுமா யுதித்தடர்ந்து நின்றது
மூலாவினையைம் புலன்களு மொருதலத் திருந்திடும்
நிலாவுமங்கு நேசமாகி நின்றமூர்த்த முன்தெரிந்
துலாவுமெங்க ளீசனைக் குவித்துணர்ந்து கும்பிடே. ()

கும்பிடுங் கருத்துளே குகனையைங் கரனையும்
நம்பியே யிடம்வலம் நமஸ்கரித்து நாடிட
வெம்பிரானு மம்மையு மிருத்தியே கடுவினைத்
தும்பிபோல வாசகந் தொடர்ந்துசோம்பி நீங்குமே. ()

நீங்குமைம் புலன்களும் நிறைந்தவல் வினைகளும், ஆங்காரமா மாசையு மருந்தடர்ந்த பாவமும், ஓங்கா ரத்தி னுள்ளிருந்த வொன்பதொழிந் தொன்றிலத், ஆங்கவீசர் சொற்படி துணிந்திருக்க கத்தமே. ()

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னீயலாது வேறிலை
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையே
யனைத்துமா யகண்டமா யனாதிமுன்ன னாதியாய்
நினைக்குள்நா னெனக்குள்நீ நினைக்குமாற தெங்ஙனே.

கருக்கலந்த காலமே கண்டுநின்ற காரணம்
உருக்கலந்த போதலோ வுன்னைநா னுணர்ந்தது [லா
விரிக்கிலென் மறைக்கிலென் வினைக்கிசைந்த போதெ
முருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ.

ஞானநூல்கள் தேடியே நவின்றஞான யோகிகாள்
ஞானமான சோதியை நாடியுள் ளறிகிலீர்
ஞானமாகி நின்றதோர் நாதனை யறிந்தபின்
ஞானமல்ல தில்லைவேறு நானுரைத்த துண்மையே. ()

கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காயம்நின்ற தெவ்விடம்,
உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்,
குட்பொதிந்த சிந்தையில் மயக்கம்நின்ற தெவ்விட

ம், விருப்புணர்ந்த ஞானிகாள் விரித்துரைக்க வே
ணுமே. (சகஎ)

கருவினிற் கருவதா யெடுத்தவேழு தோற்றமு
மிருவினைப் பயத்தினால் பிறந்திறந் துழன்றிடும்
மறுவினைப் பிறவிமூன்று காலமும் வகுத்தபின்
உறுவினைப் பயனிதென் றுணர்ந்தஞானி சொல்லுமே.

வாயிலெச்சில் போகவே நீர்குடித்து துப்புவீர்
வாயிருக்க எச்சில்போன வாறதென்ன தெவ்விடம்
வாயிலெச்சி லல்லவோ நீருரைத்த மந்திரம்
நாதனை யறிந்துபோது நாடுமெச்சி லேதுசொல். ()

தொடக்கதென் றுநீர்விழத் தொடங்குகின்ற லூமர்
காள், தொடக்கிருந்த தெவ்விடஞ் சுத்தியான தெவ்
விடம், தொடக்கிருந்த வாறறிந்து சுத்திபண்ண வல்
லீரேல், தொடக்கிலாத சோதியைத் தொடர்ந்துகாண
லாகுமே. (சஎ௦)

மேதியோடு மாவுமே விரும்பியே புணர்ந்திடில்
சாதிபேத மாயுருத் தரிக்குமாறு போலவே
வேதமோது வானுடன் புலைச்சிசென்று மேவிடில்
பேதமாய்ப் பிறக்கிலாத வாறதென்ன பேசுமே. ()

வகைக்குலங்கள் பேசியே வழக்குரைக்கு மந்தர்காள்
தொகைக்குலங்களான நேர்மைநாடியே யுணர்ந்தபின்
பகைத்தசுக்கில மன்றியே வேறுமொன்று கண்டிலீர்.

ஓதும்நாலு வேதமு முரைத்தசாஸ் திரங்களும்
பூததத் துவங்களும் பொருந்துமாக மங்களும்
சாதிபேத வண்ணமையுந் தயங்குகின்ற நூல்களும்
பேதபேத மாகியே பிறந்துழன் றிருந்ததே. (சளக)

உறங்கிலேன் விழிக்கிலே னுணர்வுசென் றொடுங்கி
லேன், திறம்பிலேன் றிகைக்கிலேன் சிலதிசைக

ட்டிலேன், புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொதிந்திரு
ந்த தேகமாய், நிறைந்திருந்த ஞானிகள் நினைப்பதே
துமில்லையே. (௨௱௪)

அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ ரகண்டபூசை செய்கிறீர்
அங்கலிங்கம் பூண்டுநீ யமர்ந்திருந்த மார்பனை
யெங்குமோடி யெங்குமெங்கு மீடழிந்து மாய்கிறீர்
செங்கல்செம்பு கல்லெலாஞ் சிறந்துபார்க்கு மூடரே.

நீட்டநீட்ட மென்றுநீர் தினமுழுக்கு மூடரே
நீட்டமாகி யல்லவோ திரண்டுகாய மானதும்
பூட்டகாய மும்முள்ளே புகழுகின்ற பேயரே
நீட்டவந்து கொண்டலோ தெளிந்ததேசிவாயமே. ()

மூலநாடி தம்முளே முளைத்தெழுந்த வாயுவை
நாலுநாலு மும்முளே நடுவிருத்த வல்லிரேல்
பாலருகு மும்முடல் பறந்துபோக லாய்விடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. ()

உந்திமேலே நாலுமூன்று ஒம்நமசி வாயமாஞ்
சந்திசந்தி யென்றுநீர் சாற்றுகின்ற பேயரே
மூந்தவந்து நம்முளே மூலநாடி யூடுபோய்
அந்திசந்தி யற்றிட மறிந்துணர்ந்து பாருமே. (௨௱௮)

வன்னிமூன்று தீயினில் வாழுமெங்கள் நாதனும், கன்னியான தாளிருக்கக் காதல்கொண்ட தெவ்விடஞ், சென்னிநாலு கையிரண்டு சிந்தையி லிரண்டிலொன்று, உன்னியுன்னி நம்முளே யுய்த்துணர்ந்து பாருமே. (௨௱௯)

தொண்டுசெய்து நீங்களுஞ் சூழவோடி மாள்கிறீர்
உண்டுமூன்று நம்முளே யுற்றுணர்ந்து பார்க்கிலீர்
வண்டுலாடு சோலைசூழ் வாழுமெங்கள் நாதனும்
வண்டுபோல நம்முளே பகுத்திருப்ப னீசனே. ()

அரியதோர் நமச்சிவாய மாதியந்த மானதும்
ஆயிரண்டு நாலுகோடி யளவிடாத மந்திரம்
தெரியநாலு வேதமாறு சாத்திர புராணமுந்
தேடுமாலு மயனுஞ்சர்வ தேவதேவ தேவனே. ()

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமுமில்லை யாவையா
கரமுனக்கு நித்தமுங் குவித்திடக் கடமையாகுஞ்
சிரமுருக்கி யமுதளித்த சீருலாவு நாதனே
யுரமெனக்கு நீயளித்த வுண்மையுண்மை யுண்மையே.

மூலவட்ட மீதிலே முளைத்தவஞ் செழுத்திலே
கோலவட்ட மூன்றுமாய்க் குலைந்தலைந்து நின்றநீ
ஞாலவட்ட மன்றுளே நவின்றஞானி மேலதா
யேலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (௪௮௩)

என்னகத்தி லென்னைநா னெங்குமோடி நாடினே
னென்னகத்தி லென்னையன்றி வேறுமொன்று கண்டி
லேன், மின்னெழும்பி விண்ணகத்தின் மின்னொடுங்
கும் வாறுபோ, லென்னகத்து ளீசனோடி யானுமல்
லதில்லையே. (௪௮௪)

நாலுவேத மோதுகின்ற ஞானமொன் றறிவிரோ
நாலுசாம மாகிய நவின்றஞான போதமாய்
ஆலமுண்ட கண்டனு மயனுமாக மாலுமாய்ச்
சாலநின்ற நெஞ்சிலே தரித்ததே சிவாயமே. (௪௮௫)

முச்சதுர மூலமாகி மூன்றதான போதமா
யச்சதுர முப்புளே யடங்கவாசி யோகமா
மெய்ச்சதூர மெய்யுளே விளங்குஞானதீபமே
யுச்சரித்த மந்திர மோம்நமசி வாயமே. (௪௮௬)

மூன்றுமண்டலத்துளே முச்சதுர மாயமாய்
நாலுவாச லெண்விரலி னடுவுதித்த மந்திரம்

கோலியென்று மைந்துமாய்க் குளிர்ந்தலர்ந்து நின்றதே
மேலுமேலு நாடினேன் விளைந்ததே சிவாயமே. ()

இடங்கள்பண்ணி சுத்திசெய்தே யிட்டபீட மீதிலே
யடங்கநீறும் பூலல்செய் தருந்தவங்கள் பண்ணுவீர்
ஒடுங்கிநின்ற நாதனா ருதிக்குஞான மெவ்விட
மடங்குகின்ற தெவ்விட மறிந்துபூசை செய்யுமே. ()

புத்தகங் களைச்சுமந்து பொய்களைப் பிதற்றுவீர்
செத்திடம் பிறந்திடம் தெங்ஙனென் றறிகிலீர்
அத்தனைய சித்தனை யறிந்துநோக்க வல்லிரே
உத்தமத்து ளாயசோதி யுணரும்போக மாகுமே. ()

அருளிலே பிறந்துதித்து மாயைரூப மாகிய, விருளிலே தயங்குகின்ற வேழைமாந்தர் கேண்மினோ, பொருளிலே தவம்புனைந்து பொருந்திநோக்க வல்லீரேல், மருளாதேதறு வன்னியின் மறைந்ததே சிவாயமே. (சகூய)

கருக்கலந்த காலமே கண்டிருந்த காரணா
வுருக்கலந்த போதிலா வுன்னையா னறிந்தனன்
தருக்கலந்த சோதியைத் தெளிந்துயா னறிந்தபின்
னிருக்கிலே னிறக்கிலே னிரண்டுமற் றிருந்ததே. ()

தன்மசிந்தை யாமளவுந் தவமறியாத் தன்மையார்
கன்மசிந்தை வெயிலுழன்று கருத்துமிழ்ந்த கசடரே
சென்மசென்மந் தேடியுந் தெளிவொணாத செல்வனை
நன்மையாக வும்முளே நயந்துகாண வேண்டுமே. ()

கள்ளவுள்ள மேயிருக்க கடந்தஞான மோதுவீர்
கள்ளமுள்ள றுத்தபோது கதியிதன்றிக் காண்கிலீர்
உள்ளமே விளக்கிநித்த மொளியணுக வல்லீரேற்
தெள்ளுஞான மும்முளே சிறந்ததே சிவாயமே. ()

காணவேண்டு மென்றுநீர் கடன்மலைக ளேறுவீர்
ஆணவ மதல்லவோ வறிவில்லாத மாந்தரே
வேணுமென்றவ் வீசர்பாத மெய்யுளே தரிப்பரேற்
றூணுவாக நின்றசிவன் றான்சிவம தாகுமே. (௨௯௪)

அணுவினோ டகண்டமா யளவிடாத சோதியைக்,
குணமதாக வும்முளே குறித்துநோக்கின் முத்தியாம்,
பிணமிணன்று விரலையெண்ணி நீளொறுமயக்கமா
ய்த், துணிவிலாத் படியினற் றொடர்ந்துபூசை செய்
குவீர். (௨௯௫)

எச்சிலெச்சி லென்றுநீ ரிடைந்திருக்கு மேழைகாள்
டுச்சிலெச்சி லல்லவோ தூயகாய மானதும்
வைத்தவெச்சி றேனலோ வண்டினெச்சில் பூவலோ
கைச்சுதாவில் வைத்தபின் கறந்தபாலு மெச்சிலே ()

தீர்த்தலிங்க மூர்த்தியென்று தேடியோடுந் தீதரே
தீர்த்தலிங்க முள்ளினின்ற சிவனைத் தெளியுமே
தீர்த்தலிங்க மும்முளே தெளிந்துகாண வல்லிரேற்
றீர்த்தலிங்கந் தானதாய்ச் சிறந்ததே சிவாயமே. ()

ஆடுகொண்டு கூடுசெய் தமர்ந்திருக்கும் வாறுபோற்
றேடுகின்ற செம்பினைத் திடப்படப் பரப்பியே
நாடுகின்ற தம்பிரானு நம்முளே யிருக்கவே
போடுதர்ப்ப பூசையென்ன பூசையென்ன பூசையே ()

என்னையற்ப நேரமு மறக்கிலாத நாதனை
யேகனை யிறைவனை யிராசராச ராசனை
யுன்னையற்ப நேரமு மொழிந்திருக்க லாகுமே
வுனதுநாட்ட மௌனதாகி லுதவிசெய்வி ரீசனே. ()

எல்லையற்று நின்றசோதி யேகமா யெரிக்கவே
பெற்றைபூர ணப்பிரகாச சேகபோக மாகிய

நல்லவின்ப மோனசாக ரத்திலே யழுத்தியே
சாடொணாத வமிர்தமுண்டு நானழிந்து நின்றநாள். ()

ஆனவாற தாயிடு மகண்டமான சோதியை
யூனைகாட்டி யும்முளே யுகந்துகாண வல்லிரோ
ஊனகாய மாளலா முலகபார மாளலாம்
வானநாடு மாளலாம் வண்ணநாட ராணையே. (௫௦௧)

சித்தனு மணிதுலக்கி நீடுமேலை புக்கிருந்து
கத்தியே கதறியே கண்கண்மூடி யென்பயன்
எத்தனைபே ரெண்ணினு மெட்டிரண்டு பத்தலோ
வத்தனுக் கிதேற்குமோ வறிவிலாத மாந்தரோ. (௫௦௨)

எட்டிரண்டுங் கூடியே யிலிங்கமான தேவனை
மட்டதாக வும்முளே மதித்துநோக்க வல்லிரேற்
கட்டமான பிறவியென் கருங்கடல் கடக்கலா
மிட்டமான வெளியிலே யிசைந்திருப்பீர் காண்மினே.

உண்மையான மந்திர மொளியிலே யிருந்திடுந்
தண்மையான மந்திரஞ் சமைந்தரூப மாகிய
வெண்மையான மந்திரம் விளைந்தநீற தானதே
புண்மையான மந்திரம தொன்றுமே சிவாயமே. ()

பன்னிரண்டு நாளிருத்திப் பஞ்சவன்ன மொத்திட
பின்னியவ் வெளிக்குணின்று வேரெடுத் தமர்ந்தது
சென்னியான தலத்திலே சிவனின் றியங்கிடும்
பன்னியுன்னி யாய்ந்தவர் பரப்பிரம மாவரே. (௫௦௫)

நச்சிவாயி றுச்சிமே லாயிரந் தலங்களாய்
மூச்சுடரு மூவிரண்டு மூண்டெழுந்த தீச்சுடர்
வச்சிரம தாகியே வளர்ந்துநின்ற தெவ்விடம்
இச்சுடரு மித்திடமு மேகமான தெங்ஙனே. (௫௦௬)

முத்திசித்தி தொந்தமாய் முயங்குகின்ற மூர்த்தியை
மற்றுதித்த வைம்புலன்க ளாகுமத்தி யப்புலன்
அத்தனித்த காளகண்ட னன்பிறை லணிந்தின
முச்சரித் துளத்திலே யறிந்துணர்ந்து கொண்மினே.

அண்ணலா ரநாதியா யநாதிமுன் னநாதியாய்ப், பெ
ண்ணுமாணு மொன்றலோ பிறப்பதாகு முன்னலே, க
ண்ணிலாணில் சுக்கிலங் கருத்தொடுங்கி நின்றபின், ம
ண்ணுமேழு விண்ணுமேழும் வந்தவாற தெங்ஙனே.

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்களப்ப னெம்பி
ரான், முத்திஞான வித்துளே முளைத்தெழுந்த செஞ்சு
டர், சித்தினிற் றெளிந்தபோது தேவர்கோயிற் சேர்ந்
தன, னத்தனுடல் கண்டபோ தடங்கியாட லுற்றதே.

வல்லவாசலொன்பது மறுத்தடைத்தவாசலுஞ், சொ
ல்லும்வாச லோரைந்துஞ் சொல்லவிட்டு நின்றதைப்.
நல்லவாசலைத்திறந்து ஞானவாசலூடுபோய், யெல்லை
வாசல் கண்டபி னினிப்பிறப்ப தில்லையே. (௪௰)

ஆதியான தொன்றுமே யநேகரூப மாயமாய்ப்
பேதபேத மாயெழுந்து சர்வசீவ னானபின்
ஆதியோடு கூடிமீண் டெழுந்துசன்ம மானபின்
சோதியான ஞானியாருஞ் சுத்தமா யிருப்பரே. (௪௧)

வண்டுபூ மணங்களோடு வந்திருந்த தேனெலாம்
உண்டுளே யடங்குவண்ண மோதுலிங்க மூலமாய்க்
கண்டுகண்டு வேரிலே கருத்தொடுங்க வல்லிரேற்
பண்டுகொண்ட வல்வினை பறந்திடுஞ் சிவாயமே. ( )

ஓரெழுத்து லிங்கமாக வோதுமக் கரத்துளே
யோரெழுத் தியங்குகின்ற வுண்மையை யறிகிலீர்

மூவெழுத்து மூவராய் மூளைத்தெழுந்த சோதியை
நாவெழுத்து நாவுளே நவின்றதே சிவாயமே. (ருகங)

தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்தெழுந்த தூரமும்
பாரபார பாரமென்று பரிந்திருந்த பாவிகாள்
நேரநேர நேரமு நினைந்திருக்க வல்லிரேல்
தூரதூர தூரமுந் தொடர்ந்துகூட லாகுமே. (ருகச)

குண்டங்கள் பூண்டுநீர் குளங்கமோ றுஞ் சூழ்கிறீர்
மண்டுகங்கள் போலநீர் மனத்தின்மா சறுக்கிலீர்
மண்டையேந்து கையனை மனத்திருந்த வல்லிரேற்
பண்டைமா லயன்றொழப் பணிந்துவாழ லாகுமே. ()

கூடுகட்டி முட்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த வாறுபோ
லாடிரண்டு கன்றையீன் றவ்வம்பலத்து ளாடுதே
மாடுகொண்ட வெண்ணெயுண் ணு மானிடப்பசுக்களே
வீடுகண்டுகொண்டபின்பு வெட்டவெளியுங்காணுமே.

உள்ளதோ பிறப்பதோ வுயிர்ப்படங்கி நின்றிடும்
மெள்ளவந்து கிட்டநீர் வினவவேண்டு மென்கிறீர்
ருள்ளதும் பிறப்பது மொத்தபோது நாதமாங்
கள்ளவா சலைத்திறந்து காணவேண்டு மாந்தரே. ()

நட்டகல்லை தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ்சாத்தியே,
சுற்றிவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்த்ர மே
தடா, நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையி
ல், சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ. ()

சிவ்வாக்கியர்பாடல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு

உடற்கூற்று வண்ணமும்

பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரச் சுருக்கமும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு

உபயோகமாகும்பொருட்டு

சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

சேர்க்கப்பட்டு

சென்னை - சூளை

நிரஞ்சனாவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையாருடைய

சரித்திரச்சுருக்கம்.

சோழநாட்டிலுள்ள காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் குபேரன் திருவெண்காடரென்னும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாக அவதரித்துச் சீமானாயிருந்தனர். பின்பு இவர் விவாக முடித்தும் புத்திரனில்லாமல் வருந்துகையில், பரமசிவன் ஒருகுழந்தை வடிவமாகத் திருவிடைமருதூர் உத்தியான வனத்தில் வில்வமரத்தடியின் அருகிருந்தனர். இதைக்கண்டு மிகுதியும் வறியவராயிருந்த சிவசருமரும், அவர் மனைவியாரும் குழந்தையையெடுத்துவந்து புத்திரனில்லாத பட்டணத்துப்பிள்ளைக்குக்கொடுத்து நிரம்பப்பொன்பெற்றுச்சென்றனர். குழந்தையாகிய பரமசிவன் மருதப்பிரான் என்னும்பெயர் தரிக்கப் பெற்றுவளர்ந்து பதினாறுவயதாகையால் பிதாவில்லாத சமயத்தில் தாயாரிடம்வந்து "காதற்றவூசியும் வாராது கடைவழிக்கே, என்னும் வாக்கியமெழுதிய ஒருநறுக்கையும், ஒரு காதற்ற வூசியையும் ஒருபெட்டியில் வைத்து தாளிட்டு, அதை அந்த அம்மனிடங் கொடுத்து இதை என்பிதா வந்தவுடன் கொடுக்கக் கடவீர் என்றுசொல்லிமறைந்துபோயினர், அந்த அம்மனும் பிதாவாகிய பட்டணத்துப்பிள்ளை வந்தவுடன் கொடுக்க அவர் அப்பெட்டியைத்திறந்து காதற்ற வூசியையும் நறுக்கையும் கண்டு ஞானோதயமாகி இதுவரையிலுந் தமக்குத்திருமகனாக விருந்தவர் பரமசிவனென் றுணர்ந்து, தமது செல்வப்பொருளைப் பலருக்கும் சூறையிடும்படி தமது தலைமைக்காரியக்காரராகிய சேந்தனாருக்குக் கட்டளையிட்டு துறவுபூண்டு, அவ்வூரிற் பிச

சையெடுத்துண்டு வந்தனர், இதைக்கண்டு அவர் சுற்றத்தார் வருந்துகையில், அவரது தமக்கையார் இவர் இறந்தாலும் நல்லதெனவெண்ணி விஷங்கலந்த ஒட்டப்பம் ஒன்று சுட்டுத்தரவே அப்போது பட்டணத்தார் "தன்வினை தன்னைச்சுடும் ஒட்டப்பம் வீட்டைச்சுடும்," என்றுசொல்லி அவ்வப்பத்தைக் கொடுத்தவர் வீட்டிற் செருகி அப்பட்டணமுழுமையும் உயிர்களிறவாமல் எரித்துப், பின்பு தம்துதாயார் இறந்தமையால் அந்த அம்மையைச் சுடுகாட்டில் தமது ஞானாக்கினியால் சிலபாடல்களைப்பாடித் தகித்துத், திருவிடைமருதூரிற் சென்று அப்பால் திருவாரூரடைந்து அங்கு இறந்தவனைப்பிழைப்பித்துக் கொங்கு நாட்டின் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு, துளுவநாடுவந்து, பத்திரகிரிமகாராஜனுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து, திருவெண்காட்டுக்குச் சென்று அங்குத்தமது தலைமைக்காரியராகிய சேந்தனாரைச் சிறையினின்றுமீட்டுச் சிதம்பரம், திருக்காஞ்சி, திருக்காளத்தி முதலிய ஸ்தலங்களிற்சென்று சிவபிரானைப்பாடிப்பணிந்து திருவொற்றியூர் வந்து சிவலிங்கமாக உருமாறினர்.

சென்னையைச்சார்ந்த திருவொற்றியூர்க் கடற்கரையோரம் (இப்பொழுது அவ்விடத்தில் அவர்பேரால் ஓர் ஆலயஞ்சமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது)

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனமே நினைமின் மனமே
* அலகைத்தேரி னலமரு காலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலை † யோம்பற்க
பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தனபெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
‡ அருந்தின மலமாம் 0 புனைந்தனவழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தன பிறந்தன பிறவிகடோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன

* அலகைத்தேர்-கானல் † ஓம்பற்க-பாதுகாவாது ஒழிக்க.
‡ அருந்தின-உண்ட உணவு. 0 புனைந்தன உடுத்த - ஆடை.

[illegible] யோம்பினை
[illegible] [illegible] தருங்கினை
செல்வத்துக் களித்தனை சிறப்பினிற் [illegible]
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
† புற்புதக் குரம்பைத் துச்சி லொதுக்கிடம்
என்னதென் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
புலையும் நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறும்
○ சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து
† [illegible] கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென ‡ நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் * தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொ னம்பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே

---

† புற்புதம் நீர்க்குமிழி ○ சட்டகம்-உடல். † [illegible] [illegible] ‡ நெக்குநெக்கு நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து.
* ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற.

இரண்டாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுடனுடுங்
காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ † டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் ‡ பேழை யிருவினைப் ‡ பெட்டகம்
வாதபித்தங் கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
‡ அடலைப் பெரிய சுடலைத் ○ திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோக்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் * பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தி தூற்றும் ? பத்தல்
காற்றிற் பறக்குங் கானப் ?? பட்டம்
விந்தூழித் ○ தருமன் வெட்டுங்குட்டை
சதுர்முகப் † பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
† ஈமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டுங் கிழக்குஞ் [illegible]ருமி
!! பவக்கொழுந் தேருங் கவைக்கொழு கொம்பு

---

† அலமரும்-சுழலுகின்ற ‡ பேழை பெட்டகம் பெட்டி ‡ அடலை-சாம்பல் ○ திடர்-மேடு * பஞ்சரம்-கூடு ? பத்தல்-ஓர் பாத்திரம் ?? பட்டம் காற்றாடி ○ தருமன் யமன், † பாணன் றையற்காரன், ஈமம்-சுடுகாடு, !! பவம்-பிறவி.

[illegible] வடிவின் [illegible]
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமே
னெரிற் கிடக்கும் வொட்டா வுபாதி
† [illegible] ‡ [illegible]
* எதிரெதிர்ப் புட்ட கட்டும்பனிக் கூட்டம்
§ அந்தரத் தியங்கு மிந்திரசாபம்
அதிரு மேகத் துருவி னருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே மெழுந்து
[illegible]
அதனினும் பொல்லா மாயக் களங்கம்
[illegible]
இமைய வல்லி வாழியென் றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
[illegible]

மூன்றாவது
கோயிற்றிரு அகவல்.

[illegible] †[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
○ மறியபொரு ளறியவழக்குறு மன்னும்
[illegible] ‡ [illegible] † [illegible]

† [illegible] ‡ [illegible] † [illegible] † [illegible] ‡ [illegible] † [illegible]

* நிணவைப் புழுவென நெளித்திடு சிந்தையும்
† படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு ‡ மழுக்காறு ○ மிவறும் * பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகாருங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் † பனிப்பும்
முக்குண மடையு மைம்பொறி ‡ முயக்கமும்
○ இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் * குருகுவிட் டோடுங் ,, குரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மெழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செழும்பெரு வதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை
மலவடற் குடத்தைப் புலவடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியைக்
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சலிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பீறற் கோணியைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் துருத்தியை
ஐம்புலப் பறவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலராக் கவலை விளைமரப் † பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும்பம் பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக் கரைசேர் கெடுமலக் கலத்தை

---

* நிணம்-கொழுப்பு, † படிறு-பொய், ○ அழுக்காறு பொறாமை, * இவறல்-உலோபகுணம், ‡ பொச்சாப்பு-மறதி, † பனிப்பு-நடுக்கம், ‡ முயக்கம்-தழுவுகை; ○ இடும்பை-துன்பம், * குருகு-பறவை, ,, குரம்பை-கூடு, ○ பொதும்பு-பொந்து.

இருவினை யியக்கொடி யியங்கு * புற்கலனை
† [illegible]க் குழைத்திட் டொடுங்கிடும் யாக்கையைப்
பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
அமரர்க் கமைத்த கபயநின் னடைக்கலம்
வெள்ளிடை யுருகிட விடத்தினை வெறித்தெழுங்
[illegible] வெள்விடைக் கடவுளின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறைவ யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறையவர் தில்லை மன்றுளின் குடிக்
கருணை[illegible] டலையெறி கடலே யடைக்கலம்
தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
‡ பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
எம்பெரு மானின் னிணையடிக் கபயம்
அம்பலத் தரசே யடைக்கல முனக்கே.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

நிரயக் ○ படர்ந்து * திசைமுக னமைத்து
வருமேழ் பிறவியு மானிடத் துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக்
குலவிய சிவபதங் குறுகா † தவமே
மாதனை மகிழ்ந்து காதல் கொண்டாடும்
மா[illegible]க் கெல்லாம் யானெடுத் துரைப்பேன்
[illegible]யார்க்க டெளிவுறக் கேண்மின்
[illegible] முயன்று நடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்

---

‡ புற்கலன்-உயிர், ○ [illegible]ன்-யமன், * பாகு-பக்ஷம், [illegible]-ஆபரணம், † பயந்த-[illegible] ‡ திசைமுகன்-பிரமன் ○ [illegible]வய்-வீண்.

வெள்ளைப்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கடன் * குறங்கை
இசையும் † கதலித் தண்டென ‡ விம்பியும்
நெடுமுடக்குங்கி நின்றிடு மிடையைத்
0 துடி * பிடி யென்று சொல்லிதுதித்தும்
மலமுஞ்சலமும்† வழுப்புந்திரையும்
அலையும் வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்து முன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி
‡ உகிராந்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
கருவர்க்கிடமாய் 0 நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து "முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும் பிசையவு முதலியங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் * காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையு மழுக்கு மேவியகழுத்தைப்
பாரினிலினிய † கமுகெனப் பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
0 துப்புமுருக்கின் றாய்மலரென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தென மொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் * குமிழெனக் கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப் பார்த்து † கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குரும்பியொழுகுங்காதை

---

0 குறங்கு-தொடை, *கதலி-வாழை, † இம்பி-சொல்லி, 0 துடி-உடுக்கை, 0 பிடி-கைப்பிடி, வழுப்பு-நிணம், * உகிர்-நகம் † நான்று தொங்கி, "முளரியொட்டு தாமரைமொக்கு, 0 காந்தள் காந்தப்பூ, * கமுகு-பாக்குமரம், † துப்பு பவளம் 0 குமிழ்-குமிழம்பூ, * கழுநீர் குவளை.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை சொல்லாதவனின் திருவடிக்கண்
இல்லாதவனுய்யவன்னி லேன்பிறந்தேன்கச்சி யேகம்பனே. (௬)

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்கும் * குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சி யேகம்பனே.

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரநற் றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசாரமிப் பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௮)

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே. ()

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனு மாதரையும்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றாதையைக்கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டை யென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (௧௦)

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேனென் றமியேனுடலை
நரிக்கோகழுகு பருந்துக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
எரிக்கோவிரையெதுக்கோ விறைவாகச்சியேகம்பனே. (௧௧)

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டியென் கண்ணெதிரே
மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறலிவிட்ட [தூ
தென்றெண்ணாமற் சுகமென்றுநாடுமித் துர்ப்புத்தியை
போதென்றொழித் துனைப்பே ணிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௧௨)

[illegible]ந்தனமல்ல வுற்றார்தமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பெருந்தனமல்ல பெண்டீர்தமல்ல பிள்ளைகளுந்

* குலாமர்-கீழ்மக்கள்.

சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள்சதங்கச்சியேகம்பனே. (௧௩)

சீறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௧௪)

பொருளுடையோரைச் செயலினுவ்வீரரைப் போர்க்களத்துந்
* தெருளுடையோரை முகத்திலுந்தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்தி லருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே. (௧௫)

பருத்திப்பொதியினைப் போலேவயிறு பருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
மருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிம்மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. ()

பொல்லாவிருளகற் றுங்கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடும் மாறொக்குமே யறிவோருளத்தில்
எல்லாரறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௧௭)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவாரொருவர் வழக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாருமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா ரிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௧௮)

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்ப ருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் † சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குப காரஞ்செய்யார்தமை யண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண்கச்சி யேகம்பனே. (௧௯)

† அப்பென்றும்வெண்மைய தாயினுமாங்கந் நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதாள்பல சார்தலின்ற்

---

* தெருள்-தெளிவு, † சதி-வஞ்சனை, † அப்பு-நீர்.

செய்வினைப் பக்குவமுள்ள சிவஞானிகள்
இப்படியிருக்கச் செய்தைபிரான் கச்சி யேகம்பனே, (௨௦)

காயாப்புரிக் கோட்டை யாமிசையம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி லுதித்துப்பின் * சம்பன்னராய்க்
காயாமரம் போலாங் கல்லாவுமென்ன
வீயாதிருப்பவர் பெற்றாய்கச்சி யேகம்பனே. (௨௧)

குற்றங்குறைக்க புரியாக்கிடமென் னன்னைமெல்லாம்
போற்றித்திருவனம் பற்றையையாபுர முன்னெறிந்துக்
† கூற்றைப்பணிகொள் காருடையாய்குன்ற வில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨௨)

பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையால் மயக்கிக் † கடிதடத்துப்
புண்ணாங் குழியிடைத் தள்ளியென் ○ போதப்பொருள்பறிக்க
எண்ணா துனைமறந் தேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே (௨௩)

காதாரவேண்டும் விசாரத்தொல்லுவாருமினநான் பிரிக்காத்
சாபேறுமின்றி தொக்கவுஞ் சார்கள் கைதான் வராண்டா
போய்விழுமென்று ... கூட்டும் பூவையருக்
கோர்சலவிழியோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨௪)

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார் குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார்நின்னை நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருக்கின்ற தென் புகல்கச்சி யேகம்பனே. (௨௫)

வானமுகத்தின் சுவையறியாதவர் வன்கனியின்
ஊனமுகத்தின் சுவையென்னல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானந் தெரிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவோ கச்சி யேகம்பனே. (௨௬)

---

* சம்பன்னர் - தனவான்கள், † கூற்று - யமன், † கடிதடம் - நிதம்பம் அதாவது இடைக்குக்கீழும் தொடைக்கு மேலுமுள்ள பாகம், ○ போதம் - ஞானம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை *யாபாசக் 0கொட்டிலை யூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியை சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்றபாண்டத்தைக் காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே (௨௭)

சொல்லால்வருங்குற்றஞ் சிந்தனையால்வருந் தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையிற் பாவங்கள் புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிடுந்தீங்குக ளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே. ()

†முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
‡மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௨௯)

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேதடு மாறிப்பொன்றேடியப்பாவைக்கீந்
திறந்திடவோ பணித்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௦)

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றும் பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங் களுமற்று வானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே. (௩௧)

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்று தந்தருள் ஞானமிலாப்
பொல்லாவினைக்கொன்று போடுபொழுதியல்பூசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்கோயி னியமம்பலசைத் தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சி யேகம்பனே. ()

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமாந்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்னிழல் வார்கடமைக்கரம் பற்றிநமே
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார்க்கச்சி யேகம்பனே. ()

---

† ஆபாசம்-அலங்கோலம், 0 கொட்டிடம்-ஒதுக்கிடம், ‡ மு
ட்டு-குற்றம், ° மெட்டு-காலாழி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] (௪0)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪௨)

விருத்தம்.

[illegible] (௧)

[illegible]

[illegible] (௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௨)

[illegible]
[illegible]

---

† [illegible], ‡ [illegible].

குழைக்கின்றார்க் [illegible] கொண்டு குற்றேவல் செய்து
விழலுக்கு முத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே. (௩)

ஓடாமற் பாழுக் குழையாமல் † ஓரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமல் நல்லவர் கூட்டம் விடாமல் வெங்கோப நெஞ்சி
னாடாமல் நன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே. (௪)

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னாமற் பழுதுசொல்லி
வாராமற் பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற் சேவை பிரியாமலன்பு பெறுந்தவரைச்
சேராமற் செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே. (௫)

கொல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற் † குத்திரக்கோள்களவு
கல்லாமற் † கைதவ ரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமற் றோகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய்சிதம்பர தேசிகனே. (௬)

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய் வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டு பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற்பொன்னி னம்பலவ
ரடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே. (௭)

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமிவை மாற்றிவிட்டே
[illegible]த்தரு ளம்பலவாவென்னை யாண்டருளே. (அ)

[illegible] தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றாற்
[illegible] பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும் பெருந்தலைப் பூசமும் பின்வருட்டும்
போமென் செய்வாய்[illegible] பிணங்காடவர் போமிடமே. (௯)

[illegible]த்† ததளாடையுஞ்சுற்றி [illegible]
[illegible] பற்றவர்போ

---

† ஓரம்-பக்ஷபாதம், † குத்திரம்-வஞ்சனை, † கைதவர்-வஞ்சகர், † அதள்-தோல்.

லாழருட்கொண்டிடுங் கம்பலத்தேதிற்கு மாண்டிதன்
னைத், தேடிங்கனக்கொள்ள காண்சிவகாம சவுந்தரியே

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானுமிங் கொன்றோ
டொன்றை, மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்
றவினை, காட்டுவிப்பானு மருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வ
ழி, யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லை யம்ப
லத்தே. (௧௧)

அடியார்க்கெளிபவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால், ம
டியாமற்செல்வ வறம்பொலாம்வைய மேழளந்த, நெடி
யோனும்வேதனுங் காணுதகித்த நிமலனருட், குடிகா
ணுநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே (௧௨)

தெய்வச்சிதம்பரதேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்,
பொய்வைத்தசொப்பன மாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெ
ங்கே, மெய்வைத்தசெல்வமெங் கேமண்டலீகர்தம்மே
டையெங்கே, கைவைத்தநடக சாலையெங்கேயிது க
ண்மயக்கே. (௧௩)

உடுப்பானும்பாலனை முண்பானும்முய்வித் தொருவர்
தம்மைக், கெடுப்பானுமேதென்றுகேள்விசெய்வானுங்
கெதிபடைக்கக் கொடுப்பானுந்தேகியென் றேற்பானு
மேற்கக்கொடாமலின்று, தடுப்பானுநீயல்லை யோதில்
லையானந்தத் தாண்டவனே (௧௪)

வித்தாரம்பேசினுஞ் *சோங்கேயினுங்கம்ப மீதிரு
ந்துத்தாவென்றேதிப் ‡பவுரிகொண்டாடினுந் †தம்
மூன்றம்பி, பொந்தானைபேசினுமாவதுண்டோ தில்லை
புண்ணியன்றந்த, கத்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்
லை சன்மங்களே. (௧௫)

பிறவாதிருக்க வரந்தரல்வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிது வெப்படியோ
வுறவாய்ப்புகழுந்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருப்பதே யதுதானென் மருந்துனக்கே. (௧௬)

---

* சோங்கு—மரக்கலம், ‡ பவுரி—ஓர்வகைகூத்து. † தம்முன்—தமையன். † தோணுகரன்—தோணத்துக்குப் பிடிப்பிடமா யுள்ளவன்.

தவிபாதிறமெரந்தரீட நில்லைமேமவிய சங்கரனைப், பு
லியார் திருக்கின்ற ‡ ஞானசுகரனைப் புராக்ககனை, மணி
யாவினக்கைநற்பொன் னம்பலத்தாடினை யைந்தெகழுந்
தாற், செல்பாமல் செவித் தாற்பிறவாமுத்தி சித்தி
க்குமே. (கஎ)

நானின்மறைப்பொரு ளம்பலவாணனை நம்பியவர், பா
லிலொருநாள் சேவிக்சொணாதிருப் பார்க்கருங்கல்,
பெலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைக்கைதப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறத்தவர் கிட்டியுந்தாம்வந்து கட்டுவரே. ()

ஆற்றெடுதேடியவை யணிந்தாடுமம்பல வாணர்தமைப்
போற்றுதவர்க்கடை யாளமுணாடேயிக்கப் பூதலத்திற்
சோற்றுவியர்த்தக் காற்றச்சுற்றத் தாணியுமற்றே
பெற்றதும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே

பத்தன்புப்பத்து முத்தோடு தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனைப்பமை சிவகாமசுந்தரி நேசனைபெந்
தத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமைய்யனைக் காணக்கண்கு
வெற்றனை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றதே.

திருச்செங்காடு.

செருப்பானமேனியர் செங்காட்டிலாக்கிருலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெய்படிபோயின்ன வென்னையன்னை
ய. * கருப்பாசயக்குழிக் கேநான் அநேமாகன்னான் நா
ணிய திருப்பாதமேபதுமேமெரியாதாகிலன் செயமே.

திருவொற்றியூர்.

† ஐயுக்கொட்டக்க விழியுந்தொருகி யறிவழிந்து,
மெய்யுமப்பொய்யாகி விடுகின்றபோதன்று வேண்டுவ
ளவான், செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர் திரு நீறுமிட்
டுக், கையுந்தொழுப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங்
கற்பியுமே. (ச)

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
விடப்படுமாகிற் றெண்டுவற்றியூரன் றேறுப்பாப்பி

* கருப்பாசயம்-கருப்பை, † ஐ-சிலேத்துமம்.

டைப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடைப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

திருவிடைமருதூர்.

காடே திரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்
நாடேயிடைமருதீசற்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால் [ணோர்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

தாயும்பகைகொண்டபெண்டிர்பெரும்பகைதன்னுடை
† சேயும்பகையுற வோரும்பகையிச் செகமும்பகை [ய
யாயும்பொழுதி லருந்தசெல்வநீங்கி லீங்காதலினற்
றோயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்தரமே. ()

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோ கடற்புறமோமனை மேமிகுந்த
நாடோநகரோ நகர்நடுவோ நலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றி லீசாவுயிர்த்துணை நின்பதமே. ()

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்துவளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்ன காணகயிலாபுரிக் காளத்தியே.

பொன்னாற்பிரயோசனம்பொன்படைத்தாற்குண்
டுபொன்படைத்தோன், றன்னாற்பிரயோசனம் பொன்
னுக்கங்கேதுண்டத் தன்மையைப்போ, லுன்னாற்பிர
யோசனம் வேணதெல்லாமுண் டுனைப்பணியு,மென்னா
ற்பிரயோசன மேதுண்டுகாளத்தி யீச்சுரனே. (உ)

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாது
சொன்ன, † சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன்தொ

---

* நாரியர்-மாதர்கள், † சேய்-பிள்ளை, † மகவு-பிள்ளை, † சூள்-ஆணை,

ஸ்திரீசந்த, யானையிக்குவாயிடக் காவல்லேகல்ல
ஞனிலையேசல், ஞானவடிதப்படியோ திருக்காளத்தி
யப்பருக்கே. (௯)

முப்போதுமன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினுஞ்
செப்போதிளமுலை மாதருடனே சேரவுந் தேவன்விடு
மப்போதுகல்லைக் கட்டமைக்கத் தானைப்பதே
யெப்போதுகாணவல்லேன் றிருக்காளத்தியப்பரையே.

இறைக்கேகவரும் பசுவுங்கிளிக்கினங் கிளைக்குமின்றே
மறைக்கேயவலக் கருத்தை * பசுப்பாசநாடு
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனைப்பண்டு ரருள்பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லால நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே. ()

நாறுக்குரும்பி னிலதாரைநேர்ப்புழை நாடோறுஞ்சே
ருமலக்குழி காமத்துவார மொளிக்கின்றேம்பு
மூடத்தைப்பிளப் பங்கரிக்கத்துள சிற்றின்பமிட்
டேறுமப்புத் தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே. (௮)

கைலாயம்.

கால்சாயும் வெள்ளி மலைக்கரசே நின் கழலைப்பிரே
ஞான்சாருஞ் சேனமை மொழிக்கிடிவாய்க் குருவாரனக்காய்
மான்சாயசேக்கையமு வலந்தேசாயவலைக்குக்கொன்றைத்
தேன்சாயல்ல திருமேனிசாய்க்க நிலைக்கொழுந்தே

இல்லைத் தக்தைபலிக் கப்போதங் கிரக்கு தின்று [பிச்
சம்றுங் கனாயற் குறிலை யைபுமாபொன் மிப் பற்றுமின்
சொல்லும்பொருளு மிரந்தகாணக்கத் தாக்கிக்கிலே
யல்லைப்பாரு மிருப்பிலதல்லே கயிலாயத்தனே. (௨)

† மைந்தனை யுறவிடையூர்காலற்று மெச்சமைகாற்று
நினைத்தபற்று வினையாமையுபற்று நிர்ச்சிந்தனுய்த்
தனைத்தனையுமிருள் காணந்தித்திகை தங்குகின்ற
வனந்தவிதின் மிருப் பேனக்கலையே கயிலாயத்தனே.

ஐகமாரமேற்றுதியு நம்மைக்கின்று காத்தலைவைப்ப
வைபபாதுமித்துயேன் சன்னிதிக்கைக்குச் சத்தகமு

மெய்யாரத்தப்பணிந்துள்ளேயுரோமம் விதிர்விதிர்ப்ப
கையாலென்றேல லடிவதென்றோகயி லாயத்தனே.

நீரார்த்தமேனியு ரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சோருப்பக்கசிந்து கசிந்தேயுருகிநின் சீரடிக்கே [ணீ
மாருத்தியானமுற் றனந்தமேற்கொண்டு மார்பிற்கண்
ராறுய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

செல்வரைப்பின்சென் றுசங்கடம்பேசித்தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காயிடத்தே
யல்லலற்றென் றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

மந்திர†குருளையொத் தேனில்லைநாயென்வழக்கறிந்
து, சிந்திக்குஞ்சிந்தையை யானென்செய்வேனேனைத்
திருகம்பிப், புத்திப்பரிவிற் ‡குருளையையேந்திய†பூசை
யைப்போ, லெந்தைக்குரியவன் காணத்தனே கயிலா
யத்தனே. (௭)

வருந்தேன்பிறந்துமிறந்து மயங்கும்புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரசிற் புகுநின் றிலேன்புகழ் வாரிடத்தி
ருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிவ லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற்கயி லாயத்தனே. ()

மதுரை.

கிடப்பதெப்போவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோவுன் னருளின் றியேதின மேபலையக்
கடப்பதெப்போவற்பாவாயிலிற்சென் று கண்ணீர்ததும்பி
படப்படுமோசொக்க நாதாசவுந்தர பாண்டியனே. ()

பொது.

○ உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறத்திண்ணை யுண்டு
ணவிங்கே, கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்
துணைக்கே, † விடையேறுமீசர்திருநாமமுண்டிந்த மே
தினியில், வடகோடுயர்ந்தென்னதென்கோடுசாய்ந்தெ
ன்ன வான்பிறைக்கே.

---

† குருளை-குட்டி † பூசை பூனை ○ உடை-வஸ்திரம்
† விடை—இடபம்.

யிருமைக்குந் திருவாலங்காடு விமலர்க்குக
கேயடிமைக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
வரிமைக்குண்டு கெட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யிருமைக்குச் சொல்லவொருவரு மிங்கில்லையே. (௨)

காடுக்கொண்மசனை நாட்டமுற்றாயிலை நாதனை,
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண் முனிந்து
வென்றும், பிடிப்பையோ நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லைப்
பித்தர்களே. (௩)

கையொன்றுசெய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொ
ன்றெண்ணப், பொய்யொன்று வஞ்சகநாவொன்று பே
சப் புலால்கமழு, மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்
றுகேட்க விரும்புமியான், செய்கின்றபூசையெவ்வா
றுகொள்வாயினை தீர்த்தவனே. (௪)

கன்றுங்கொலைக்கருத்துண்டு நோக்கத்தகின்றதுண்
டன்றும்பொடிச்செய்யுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையா
லென்றுண்டு சாத்தவொட்டிப்பிற்கவிச னிருக்கையிலே
யன்றுண்டு போனதையோ கெடுவிதி பாவிடமே.

சொல்லிலுஞ்சொல்லின் முடிவிலும் வேதச்சுருதியிலு
மல்லிலுமாசற்ற வாகாயந்தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லிலுமன்பரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடம் [செல்
கல்லிலுஞ்செம்பிலுமோ விருப்பானெங்கன் கன்றுத
வினைப்போகமேயொருதேகங்கண்டாய்வினை தானொ
ழிந்தாற், தினைப்போதளவுநில்லாது கண்டாய்சிவபா
தத்தினை, நினைப்போருமனமொருநினைப்பாரைநீக்கி நெறியி
னின்று, வினைப்போலொருவருந் தோமனையேயென
க் குற்றவரே (௭)

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென்மொய்குழலாள் கையின்முன்னே
கொடுத்துக், கட்டியிருந்தகனமாயக் காரிதன் காயமெல்லா
ம், விட்டுப்பிரியவென்றோ நினைந்தனை சிவன்மீண்டதுவே.
சூலத்திரிசூலமய மானார்கலியுந் தாழ்பொருளும்
போதைப்பொருத்தென்றிப மைஞ்செய்தபுண்ணியத்தாற்

நீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ,
காதற்றவூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே.

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதந்தைப்,
போதுற்றெப்போதும் புகலும்நெஞ்சேயிந்தப் பூதல
த்திற், றீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்துத் திரவிய
மென், காதற்றவூசியும்வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணாசைமங்கையைவிட்
டுவிடப், போதித்தவன்மொழிகேட்டிலையோசெய்தபு
ண்ணியத்தா, லாதித்தன்சந்திரன் போலேவெளிச்சம
தாம்பொழுது, காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடை
வழிக்கே. (கக)

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்ம
ட்டே, யினமானசுற்றமயானமட்டேவழிக்கேதுதுணை
தினையாமளவெள்ளளவாகினுமுன்புசெய்ததவந், தனை
யாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

அத்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி*யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மிவிம்மியிரு, கைத்
தலைமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சுடுகாடுமட்டே, பற்றி
த்தொடருமிருவினைப்புண்ணிய பாவமுமே. (கங)

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து,
பாயும்புடைவையொன்றில்லாதபோதுபகலிரவா, யீயு
மெறும்பும் புகுகின்றயோனிக் கிரவுபகன், மாயுமனி
தரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே. (கச)

சீதப்பனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து, நீ
*துய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்.
வீதிக்குணல்ல புலைமாதருண்டிந்த ¶ மேதினியி, லேது
க்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே. (க௫)

ஆருண்டுதோட்புண் டணிவிதியம்பலந்தானுமுண்டு
நீருண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டு நித்தநித்த

---

* அத்தம்-பொருள் † அம்பு-நீர். ‡ துய்த்தல்-உண்ணல்
¶ மேதினி-உலகம்

மாறன்பிலாவி பக்குடிகெடுஞ்சேபனை மகோதரஞ்சென று, சோறன்னெருக்கிப்பின பாப்பாவிருக்கச் சுகமுமி ன்றே. (௧௬)

உடுக்கக்*கவிக்கக் குளிர்காற்றுவெய்யி லொதுக்கி வந்தாற், றடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழு துந், படுக்கப்புறந்திண்ணை பெண்டிருண்டு பசித் துவந்தாற், கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் கு றைவில்லையே. (௧௭)

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெ ல்லாங், கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக்கே ண்மையுள்ள, வோடுண்டுகந்தையுண் டுள்ளேயெழுத்தை ந்தும்மோதவுண்டு, தோடுண்டகண்டனடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே. (௧௮)

பத்தாமவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு, நீ ர்க்குமிழ்போனிலையாத வுடம்பையுங் கண்டுகொண் டே, வேர்க்கற்றுளிக்கப்பசிக்காற்புசிக்குவிழிதனி ற், பார்க்கற்றுலகத்தோர் போலிருப்பர்பற்றற்றவரே. (௧௯)

ஒன்றென்றிரு தெய்வமுண்டென்றிரு வுயர் செல்வ மெல்லா, மன்றென்றிரு பசித்தோர்முகம்பார்நல் லற முநட்பு, நன்றென்றிரு நடுநீங்காமலே நமக்கிட்டபடி யென்றென்றிரு மனமேயுனக்கே யுபதேசமிதே. (௨௰)

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம, லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்தசந்தைக், கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தைவாழ்வைக் குடங்க விழ்நீ, ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக்குப தேச மிதே. (௨௧)

என்செயலாவதியாதொன்றுமில்லையினித்தெய்வமே, யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த, பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு, முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே, திருவேடமாகித் தெருவிற்பயன்றன்னைத் தேடிவந்து, பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றன்னைப் பரிபாலிக்கிறேன்;

---

*கவித்தல் மூடுதல்.

கருவாருமேதக் கடற்கரைமேவக் கருதுமென்னை, யு
ருவாக்கிக்கொள்ளவல்லை யிங்கனே சிவனுற்றதுவே.

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணடருங்,
கிட்டேனவருரை கேட்டுமிரேன்மெய் கெடாதநிலை,
தொட்டேன்சுகதுக்க மற்றுவிட்டேன்றொல்லை நான்ம
றைக்கு, மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தே வந்திங்
கெய்தியதே. (உச)

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தையைந்தும், வி
ட்டேறிப்போன வெளிதனிலேவியப்பொன்றுகண்டே
ன், வட்டாகிச்செம்மதிப் பாலூறலுண்டுமகிழ்ந்திருக்க,
வெட்டாதபேரின்பமென்னைவிழுங்கியிருக்கின்றதே. ()

*எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக்கென்னு மிந்த
மண்ணுஞ், சரியெனக்கென்னும்பருந்தோவெனக்கெ
னுந் தான்புசிக்க, நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்
கென்னு மிந்நாறுடலைப் பிரியமுடன்வளர்த்தேனிதனா
லென்ன பேறெனக்கே. (உசு)

அன்னாறன்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர், ந
ண்ணொருநாளென்ப தமைவரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்,
துன்னென்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான் சுகமுமெல்லா.
மெண்ணிலிகால†மவமேவிடுத்தன மெண்ணரிதே. ()

என்பெற்றதாயரு மென்னைப்பிணமென் றிகழ்ந்துவி
ட்டார், பொன்பெற்றமாதரும் போவென்றுசொல் லிப்
புலம்பிவிட்டார், கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வ
ந்து குடமுடைத்தா, ரென்பற்றொழியவொருபற்றுமி
ல்லையுடையவனே. (உஎ)

கறைபற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றி
ப், பொறையுற்றநெஞ்சமும் பொல்லாதவூணும்புறந்தி
ண்ணையுந், தறையிற்கிடப்புமிறந்தானென்றோடுஞ் சுக
மியக், குறைவற்றசெல்வமென்றேசொல்லுமா†மறைகூ
ப்பிடுமே. (உஅ)

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்
றாய், முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்குசோதியை மூட

---

*எரி-நெருப்பு† அவம்-வீண் †மறை-வேதம்.

[illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible]. (கஎ)

உரைதனைக் [illegible] [illegible] [illegible] ரைப்படி,
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. (க௨)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] பராபரமானந்தமே. (கச)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], *[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] கேள்க்கவரே. (கரு)

* [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. (கசா)

[illegible] [illegible] [illegible] வாவதில்
[illegible] [illegible] [illegible]

* [illegible]. * [illegible]-பாடபேதம்.

கயஞேதாற்பயனென்னனென்னையுந் திரையும் † பங்கய
த்தோதா, னெழுதாப்படிவருமோ சலியாதிரென் னேழை
னெஞ்சே. (௩௭)

ஊரிருமக்கோ ருபதேசங்களு முடம்படக்கப், போ
ரீர்சமனைக் கழுவெற்றுநீர்றைப் புறந்தின்னையிற், சா
ரிரனாந்தலைச் சுற்றத்தைநீங்கிச்சகநகைக்க, வேரிரும
க்கவர், தாமேதருவ ரிணையடியே. (௩௮)

நீர்த்துறைப்புனைந்தென்ன நீராழும்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ, லே
ற்றிக்கிடக்குமெழுகோடிமந்திரமென்னகண்டா, யாற்
றிற்கிடந்துந் துறையறியாம லலைகின்றனையே. (௩௯)

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவின்மேலொரு வித்துவந்து, பா
ங்காய்முளைத்த பயனறிந்தாற்பதி னாலுலகு, நீங்காமனி
ங்கி நிறைபாநிறைந்து நிறைவுருவா, யாங்காரமானவர்க்
கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடுமே. (௪0)

விதிபார்ப்படைப்பு மரியா‡ளிப்பும் விபன்காவிலைப், பதி
யார்*தொடைப்புநம்பாலனுகாது பரானந்தமும், கதி
யாகக்கொண்டபேற் றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ, மதி
யாதிருமனமே யிதுகாணன்மருந்துனக்கே. (௪௧)

நாய்க்குண்டுதொண்டுநமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும், பே
ய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி, நோக்
குண்டுதேசிகன் றன்னருணோக்கங்க ளெனக்குதற்கே.

கோமங்களிட்டைகள் வேதங்களாகம நீதிநெறி, யோ
மங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ர யோகமிலை, சாமங்
கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே, நாமங்க
டோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே. (௪௩)

நாமெனக்கனைபுக்தி சொன்னாலுங்கேட்டிலைநன்னெஞ்
சமே, பெனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினிபேதுமிலா,

---

† பங்கயத்தோன்-பிரமன் ‡ அளிப்பு-ரக்ஷிப்பு. † தொ
டைப்பு-சங்காரம்.

வானத்தின் மேலைக்குளன் றாண்டிலிட்டு வகையதுபோல்
போனதுதைத்தினி நின்றின்றெனமென்ன புத்தியிதே ( )

† அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புல
னாம், வஞ்சப்புலக்கட்டை வேரறவெட்டி வனங்கள்
செய்து, விஞ்சத்திருத்திச் சுகாசனமென்கிற வித்தை
யிட்டுப், புஞ்சப்பயிர்செய்து வளர்க்கின்றிலை
போகத்தையே. (௪௫)

தாயாருந்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத்தாழ்ந்திடு
ம், வாயாரும் வாய்ப்பகையைத்தீர்த்திலை, நே
யாருமாக்கு மெல்வரைக்கொண்டு கொடுமெயா்ரு
பாயாருமெல்லாப் பின்னைவேதுகட் பாருடலே. ( )

ஆயும்பொருள் பயிர்க்கால்கடோறு மருந்திருந்தே, நா
யுமலக்கூட்டை பாவிசுபத்தைக் கட்டிவிட்டாய், பே
யுடைவியின் கடபமென்று பேசுவதை, நீயுமறிந்தில்
லையோ பொருட்டை விளக்கனையே. (௪௭)

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குக்காணல்ல பூங்கொக்
காணும்பணிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் சாட்சிக்கல்ல,
பேணும்படைக்கு மெய்யைக்கல்லவென் செய்தக்கோட்டிச்
சாணும்வளர்க்க வுடம்பையெந்தவர் சற்றல்லவே ( )

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாதநீர்க்க மினிமுடிக்கு
கட்டாதலிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்திலினே
முட்டாதபூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.

எட்டுமுட்டை புசி அறிவிற்கு மெய்ந்நூல் கொண்டு
வா, கட்டுமுட்டைக்குக் காலனைக்கல்லை அக்கு
காய், மெய்முட்டைப்பால் நல் தேனமுதுபோலுமை
வெந்தனிநீ, வெருமுட்டையீ தெனவுடம்பென்னுந்தக்கு
மோதுமினே. (௫௦)

மையாடு கண்ணியு மைந்தருமாழ்ந்து மனையுஞ்செம்பொ
னையாமின்பாவை யுறவெனினிக்கிர்க்கர் மீட்டர்க்கலே

† அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாட்சரம்.

மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே.

ஆயாப்பலகலை யாய்ந்திடுந்தூய வருந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை யைத்திருந்தாயில்லை பூதலத்தில்
† வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே. (௫௨)

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியானசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலமே. (௫௩)

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபக்களஞ்சிய மாணவந்தா
னீங்காவரண்மனை பொய்வைத்தகூடம்வினீடுவளர்
தேங்கார்பெருமிற் காமவிலாசமித் தேகங்கொண்டு
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே. (௫௪)

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் ‡ கவுடதங்கேட்டி யறுதியனை
மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே. ()

நாய்க்கொருசூலு மதற்கோர்மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் பிடிபடுமோபெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவாரார் தருந்துவராரது போலுடம்பு
நீக்கிலையாசை தல்லா லேதுக்காமிதைச் செப்புமினே. (௫௬)

† கச்சிற்றிடக்குங் கனதனக்குன்றிற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே ‡ யிடவான் * பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணாமுலைப்பங்கர் பாதத்திலே
வைத்துக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறில்லையே. (௫௭)

---

† வேய்-மூங்கில், ‡ அவுடதம்-மருந்து, † கச்சு-முலைக்கட்டு, (அதாவது ரவிக்கை) ‡ இடவான்-மலையரையன், * பயந்த-பெற்ற.

[illegible] (௫௨)

[illegible] (௫௩)

[illegible] (௫௪)

[illegible] முன் முன் [illegible] முன்று மேலனித்துப்
பல்லாற்புரம்மரி யேகம்பாவணர் பதாம்புயத்திணை
[illegible]

திருமன்னு மாவிக்கு மடலைத்தேவர்க்கு மம்பருக்குந்
[illegible] (௫௬)

விருத்தம்.

பரமேசர்மேரா திரோ * வளியோ படர்வானே.
[illegible] நெறியில்லேலை.
[illegible]
[illegible] (௫௭)

[illegible] + [illegible] குவலயல் [illegible]
[illegible]

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நன்னிதியந்தேட—வமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப், * பூப்பிளக்கவருமேழைப்புழ்தீசல்போலப் – புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெற்றவீர், காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்—கவட்டுத்தோல்மரத்துளையிற் காலழைத்துக்கொண்டீர், † ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல அகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீரே. (கூ௦)

மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசையவனுந்தேடிப்
பித்தனைக்கொண்டபோதும் வெளிப்படாப்பிரானையிங்குச்
செய்த்தலைகூறவந்த சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத் † தளைநீக்கியென்முற் காட்டுவெண்காட்டுளானே. ()

தாயாருக்குத்

தகனக்கிரியை செய்கையிற்பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
0 பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி. (க)

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச் சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
வெரியத் தழன்மூட்டு வேன். (உ)

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். (ங)

* பூ-பூமி, † ஆப்பு-முளை, † தளை-விலங்கு 0 பையல்-ஆண்குழந்தை.

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோள்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து — முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன். (௪)

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழா — துருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (௫)

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் — மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு. (௬)

விருத்தம்.

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்ட தீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்ட தீ மூள்க மூள்கவே. (௭)

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியே னையகோ † மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை. (௮)

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ — சந்ததமு
முன்னையே நோக்கி யுகந்து வரங்கிடந்
தென்னையே பெற்றெடுத்த தாய். (௯)

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள் — பாற்றெளிக்க

* [illegible] † [illegible]

வெல்வீரும் வாருங்க ளேழைதன் றிரங்காமே
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம். (0ரு)

வெளிப்பட்டபின் பாடியது.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கெங்கோவே - நன்றி
○ கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து. (கக)

சிற்றம் பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம் பலந்தேடி விட்டோமே - நித்தம்
பிறந்திடத்தைத் தேடியே பேதைமட நெஞ்சங்
கறந்திடத்தை நாடுதே கண். (கஉ)

தோடவிழும் பூங்கோதைத் தோகையர்பா லெப்போது
தேடினர்போய் வீட்டார் தெருத்திரு - நாடிநீ
யென்னை நினைத்தா லிடிப்பிலறைகைப்பேறு
முன்னை நினைத்தா லுனக்கு. (கங)

தோற்பைக்குட் டங்க வாராத பிச்சைக்கின்
காசைப் படுவதில்லை யன்னைமே - யானைதனைப்
பட்டிறந்த காலமெல்லாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல். (கச)

கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதா
மண்டத்தைப் போல வழகியதாந் - தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு. (கரு)

† ஓடுடைந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக்
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன் * கடுவருந்து
தேவாதிதேவன் திருவொற்றி யூர்த்தெருவிற்
போவா ரடியிற் பொடி. (கசு)

○ கருதார்-பகைவர் † ஓடு-ஓர்வகைக்கட்டி * கடு-விஷம்.

வெண்பா.

[illegible] மண்ணெல்லாம் வெண்ணீறு
[illegible] கணநாதர்-பூவுலகி
[illegible]
[illegible] திருவொற்றி யூர். ([illegible])

† [illegible] நன்றாக்தொழுவதுவு
[illegible] கிருப்பதுவும்-பிச்சைதனை
[illegible] துவும் வந்துதிருவாயிலிலே
[illegible] சுகம். ([illegible])

[illegible] யென்பசிக்கேயன்ன
[illegible] கொண்டுவந்தா லுண்பேன்-பெருக்க
[illegible] போகே னரனே யென்றேக
[illegible] ([illegible])

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலை
[illegible] போகின்றார் சுற்றத்தார்-பட்டதுபட்
[illegible]
[illegible] சுகம் ([illegible])

[illegible] மேதினியிற்
[illegible] படையாதே-மேவியசீர்
வித்தார [illegible] வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலே திரி. ([illegible])

[illegible] வல்லூர்த் திருநாளென்
[illegible] முழலுவீர்-நேரே
[illegible] சாடாத ஆர்கா ணீவிர்
[illegible] தேடுவீர். ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible])

† [illegible]-விதம்.

மண்ணுந் தணலாற வானும்புகையார
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாறப்-பண்ணுமயன்
கையாரவு மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவையாறா. (உ௪)

இப்பிறப்பை நம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்க வாயின் மிளாவிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு. (உ௫)

மேலுமிருக்க விரும்பினையோ வெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலயே சிந்தியே-கால்லைக்குக்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு. (உ௬)

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே-வன்கழுக
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு. (உ௭)

இன்னம்பிறக்க விசைதையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை-முன்னம்
மெரித்தகட்டை மீதி லிருக்கோ வணத்தை
யுரித்துருட்டிப் போட்டது கண்டு. (உ௮)

முதற்சங்க முதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்-கடைச்சங்க
மாம்போ ததூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம். (உ௯)

பொய்யை யொழியாய் புலாலைவிடாய் காளத்தி
யையனையென் று மறஞ்செய்யாய்-வெய்ய
சினமேயொழியாய் திருவெழுத்தைந்தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு. (௩0)

* [illegible] கறக்குங்
† கருவாய் [illegible] பட்டாய்-இருவாரூர்த்
தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடுந் ‡ தாரைக்கா நீ.

[illegible]
[illegible]-விட்டாரோ-[illegible]
† திருப்பையூர் வாழ்வினை யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

‡ [illegible] வயிரக்கினைக் [illegible]
[illegible] செல்வ-மெத்தப்
[illegible] யாழ்வயிற்றைப் பற்றி
[illegible] குறையாகாமே நானே.

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
[illegible] கல்லுக்-கிச்சகனர்
[illegible] கலந்திடச் சே
[illegible] ருப்போமே.

[illegible] பித்தமெத்தம் போதே
பெத்தி விருக்குமிட மறியீர் [illegible]
[illegible]
[illegible]

† காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
[illegible] மேல் விழுமுன்னே
[illegible]-யுற்றார் கதறுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

---

* [illegible]-[illegible], † [illegible]-ஐயம். ‡ தாரை-வழி [illegible]
[illegible] திருப்பையூர் - திருப்பதி. ‡ அத்தி-யானை.
[illegible] † காலன்-யமன்.

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றியிழுத்தவிதழ்-நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய். (௩௭)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினை யுன்னாதே-பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க்கழுகு
தம்மதென்று தாமிருக்குந் தான். (௩௮)

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தைப் பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மோனத்தே-வித்தகமாய்க்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
* தாதிமனை நீர்க்குடத்தே தான். (௩௯)

மாலைப் பொழுதி † நறுமஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து-சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானா லென்செய்வாள் பின். (௪0)

வான்றேடுமறையேயோ மறைதேடும் பொருளேயோ
வூன்றேடுமுயிரேயோ வுயிர்றேடு முணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச் சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடி நான்காண நானாரோநானாரோ. (௪௧)

பட்டணத்தார் வெண்பா

முற்றுப்பெற்றது.

---

* தாதி வேலைக்காரி † நறுமஞ்சள் - பரிமளமுள்ளமஞ்சள்

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தானதனந்த தனதனதான
 தந்தனதந்தன தானதனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
 தானனதானன தானனதந்த—
 தந்தனதான தனதானனா.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
 ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து—

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்து
 புகுந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
 பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்று
நிறைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
 யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தி
யுதைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
 யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு முவந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மழலைமொழிந்து
 வாயிருபோவென நாமம்விளம்ப—

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து மண்ணிலுருண்டு
 தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—

அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே. (க)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முத்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
 வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர்தண்டொடை
கொண்டையைநீண்டு அணிகொண்டு பணிகளணிந்து
மதர்த்தேகதர் கூடியலங்க—

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டு
மருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

மனதுபொறாமலவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோதகு ரோதமடைந்து—

செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே. (௩)

வருவதுபோவதொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமன்மொழிந்து—

துயில்வருநேர மிருமல்பொறாது தொண்டையுநெஞ்சு
முலர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

தெளிவுமிராமலுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
முலைந்துமருண்டு திடமுமலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதரவென்றுநினைந்து—

[illegible] [illegible]. [illegible] (க)

[illegible] [illegible]
வைப்புலகத்தார்வசிய மாய்கைபிடித்தேதபிரித்து
[illegible] குண்டலி [illegible]
[illegible] [illegible]க்காண்கிலனே.(உ)

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (௩)

[illegible] [illegible]
மெய்யன் திருச்சபை வெளிப்படமேதன்னில் [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] பொருளாகக்கொண்டேனே. ௪,

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] பொருளை [illegible]கதியென்ன
[illegible] [illegible]. (௫)

[illegible] பூவைத்தோற்றமும் நால்வகைபோனியி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெண்ணுள்ளிருந்து பனிக்கிப்பே.

(௬)

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. (௭)

போனிக்குளாதை மொழியாதனித்திருங்கருயிர்
தெளிக்குளின்பந்தகாதிர போவருந்தீர்மின்பத்தில்
ஊனற்றாயுடைக்றாப் பொய்பொழுதொன்றறியா
ஊர்க்குச்செரற்கந் சுகமொழிய றினியில்லையே. ()

இந்தவுடல்காய மிறந்துவிடினிவ்வுலகில்
வந்தவழிதானறியா வாழ்க்கைபோ-இந்தவுடல்
அற்பக்குழியதனி லைவிருப்பதெதுவும்
கற்பத்தைதயான்டிடுபோ காட்சி. (௯)

ஞானமறிந்தோர்க்கு நமனில்லைநாள்தோறும்
பானமதையுண்டு பசியாறல்-ஞானமது
கண்டாலுடலுயிருங் காயம்வலுவாகும்
உண்டாலமிர்தரச முண். (௧௦)

சுழியறியார்க்கென்ன சுகமறியார்க்கென்னகுரு
வழியறியார்க்கென்னமெய்தும் வாறுகாண்-சுழியறியா
முறைமறிந்தவ்வழியில் முத்தியடையார்க்குநமன்
காலனவர்க்கேகமரணங் கரண். (௧௧)

வேதமறைஞான மெய்யுணர்வுதாகில்
நாதனருளால்பதவி நாடுபோ-வேதமறை
நாலுமொருதன்மைது நற்பொருளின்வாரறிய
பாலுமதுமெய்மெனவும் பார். (௧௨)

முதலிருந்தவூழ்வினையை முப்பாழைச்சுட்டுமனம்
பதராமலும்மதியால் பாடுபட்டேன்-முதலிருந்த
நல்வினைபுத்திவினையு நாடாமலும்பறந்து
வல்வினையைப்போக்கிவிட்டேன் வாறு. (௧௩)

காயசித்தியாமென்று கர்மவினைபோக்கியபின்
மாயசித்திமூலசுழி வாய்க்குமே-காயசித்தி
மூலப்புளியதனைல் முதல்தீட்சையாச்சுழினி
காலமென்னமெரண்டாண்டில் காண். (௧௪)

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

திருவள்ளுவர்ஞானம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருவெண்காடரென்கிற

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

முதல்வன் முறையீடு.

கண்ணிவகைநாதா கண்ணிவகைநாதா.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர் நடக்குதடா. (௧)

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுதற் கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா. (௨)

தனுவாதியொன்றுந் தாறைப்பங்கினடா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா. (௩)

மாமாயை யென்றும் [illegible]
தாயாருலகைத்துத் தாதுகலக்கிறண்டா. (௪)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா

[illegible]
[illegible] (௫)

பக்கச்சுற்றத்தாரை மறப்பேனோவென்றுகே
திக்கரசாய் வாழ்வது தீர்வேனோவென்றுகே. (௬)

சித்திரச்சுவர் மாளிகை விட்டுப்போவேனென்றுகே
[illegible] வென்றுகே. (௭)

பத்தினியென்பாளை மறப்பேனோவென்றுகே
தந்திரத்திலாசை துறப்பேனோவென்றுகே. (௮)

[illegible] வருவேனோவென்றுகே
[illegible] கிடைப்பேனோவென்றுகே. (௯)

[illegible] மறப்பேனோவென்றுகே
[illegible] தாவேனோவென்றுகே. (௧௦)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

[illegible] மடிப்பேனோவென்றுகே
[illegible] கெடுப்பேனோவென்றுகே. (௧௧)

[illegible] அடக்குவேனோவென்றுகே
[illegible] வென்றுகே. (௧௨)

அச்சமாங்கார மடக்குவேனோவென்றுகே
கைச்சுமின்னுமானங் கழிப்பேனோவென்றுகே. (௧௩)

[illegible] நிற்பேனோவென்றுகே
[illegible] யறிவேனோவென்றுகே. (௧௪)

[illegible] கட்டையிலேவைக்கக்கண்டு
என்னுடைய [illegible] வென்றுகே. (௧௫)

[illegible] ஆகாவோவென்றுகே
[illegible] தன்னைமறப்பேனோவென்றுகே.

நாகன்குழியுள்நின்று நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தன்று ஊனைக்கெடுப்பேனென்குதே. (கள)
குரும்பைப்புழுவுங் குடிகுடிப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமெந்த வூனியுண்பேனென்குதே. (கஅ)
பாதருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமென்றுதே
ஆதாவுமற்றுக் கைக்காயுருகிறண்டா. (கக)
நந்தனையின்றருளுங் கன்னிவனநாதா.
எந்தவிதந்திநெறிப்படருவண்டா. (உ0)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள் போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள் போதாதோ. (உக)
பேயாய்க்கீடமாய்க் கெட்டநாள் போதாதோ
கீரியாயூர்வனவாய் நின்றநாள் போதாதோ. (உஉ)
பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள் போதாதோ
கோதைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள் போதாதோ. ()
அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள் போதாதோ
மன்னவராய்வாழ்ந்து மரிந்தநாள் போதாதோ. (உச)
தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள் போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள் போதாதோ. ()
நோயுன்னைமெலிந்து நொந்தநாள் போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள் போதாதோ. (உசு)
ஊனுடல்கூன்குருடாயுற்றநாள் போதாதோ
ஈனப்பொசிப்பி லிளைந்தநாள் போதாதோ. (உள)
பட்டகளையும் பரதவிப்பும் போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டவென்று கேளாதும் போதாதோ.
இல்லாமைக்கேபழுது நின்றநாள் போதாதோ
எல்லாருமென்பார வெடுத்தநாள் போதாதோ. (உகூ)

காமக்கனையாற் கெடப்பட்டல்போதாதோ
யமன்காதத் திருப்பட்டல்போதாதோ. (௧௰)
காலனுறைப்பட்டேபாலே யுறக்குண்டல்போதாதோ
சென்றனைப் பாவியெனை கெக்குண்டல்போதாதோ. ()
உருத்திரன்சங்காரத் துற்றகாலம்போதாதோ
எருக்குமுயிர்கைதயிலே யாமென்றழைத்தயிலே (௧௨)

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

பிறப்பைத்தவிர்த்தாயிலை பின்னைக்கொண்டாயிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தாயிலை யென்னென்று கேட்டாயிலை.
பாசமெரித்தாயிலை பரகதிப்பைத்தீர்த்தாயிலை
பூசிபத்தறப் பிரியென்றளித்தாயிலை. (௧௩)
அடிமையென்று சொன்னாயிலை யக்குமணிதந்தாயிலை
விபூதிப்பொக்கிஷமென்றன் வெட்டவெளித்தயிலை. (௧௪)
உன்னையழைத்தயிலை பொன்முடிக்கொண்டையிலை
பின்னைப்பார்க்கட்டுக்கி னியமுத்தழைத்தாயிலை. ()
நன்றுபார்த்து னொளிக்கவடியார்க்கடியான்
சக்கோரடியா னெமக்கென்றழைத்தாயிலை. (௧௫)
மயக்கந்தீர்த்தாயிலை நாவெறுப்பிற்றையிலை
சேமரூனி லிலீனக் கிர்த்திக்கழைத்தாயிலை. (௧௬)
முத்தியளித்தாயிலை மோனங்கொடுத்தாயிலை
சித்தியளித்தாயிலை செட்டிக்கொண்டையிலை. (௧௭)
தவிப்பைத்தவிர்த்தாயிலை தானுக்கிக்கொண்டையிலை
அவிப்பரியத்திடமென் றளைத்தணித்தாயிலை. (௧௮)
பின்தவிலேனிமு கிப்பினைத்தாயிலை
தன்றடக்கரவையேடு தொர்கழியப்பார்த்தயிலை. ()
கட்டுவனக்காட்டிக் கட்டொடழியப்பார்த்தாயிலை
கிட்டையிலேலிலிலென்று கிரைத்திக்கொண்டையிலை ()

கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.

கடைக்கணருள் தாடா கன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலைபொருக்கிக் கிட்டவைப்பாரேடா. (சங)

காதந்தனிலேயே கண்டுபெற்றேனே
சாதல்தனிலேயே சங்கடந்தான்றீரேனே. (சச)

உன்னைத்துதியேனே ஓர்காடிவாரேனே
பொன்னடியைப்பாரேனே பூரித்துநில்லேனே. (சரு)

சிங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனே
பாங்கான தண்டை பலபணியும்பாரேனே. (சசா)

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனே
ஊர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனே. ()

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனே
விடையிலெழுந்தருளும் வெற்றிதனைப்பாரேனே. ()

அரையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
மான்பிடித்தேந்துமலர்க்கரத்தைப்பாரேனே. (சகூ)

மாண்டார்தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
ஆண்டார்கடக்கென் றனைத்துதிரியேனே. (ருo)

நஞ்சடக்கழுத்தின்ற காரணத்தைப்பாரேனே
தொண்டர்குழுவின்ற தோற்றத்தைப்பாரேனே. ()

அருட்பழுத்தமாமதியா மாகத்தைப்பாரேனே
திருமலர்ச்சடையொளிருந் செழுங்கொழுமையைப்பா
ரேனே. (ருஉ)

செக்கர்மின்னன்னடையாள் சிங்காரம்பாரேனே
அக்கணிவைவென்ற வதாரத்தைப்பாரேனே. (ருங)

புன்கைவெடிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அம்பார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனே. (ருச)

மகாரமிட்டெழுதியிரும் வைமையுணர்வைப்பாரேனோ
கொழுந்துபற்றுந் தெருந்தீபத்தைப் பாரேனோ. (ருசு)
கல்லைப்பொடிசெய்கன்ற காட்சிதனைப்பாரேனோ
பொக்காளத்தான் சடையில்பூண்டவிதம்பாரேனோ.
சாக்கெரின்றுத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எருக்கமலரத்தனயனி வெகாந்தம்பாரேனோ. (ருஎ)
கொக்கிறகுஞ்சூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியைப்பிடித்துநின்ற வானந்தம்பாரேனோ. (ருஅ)
ஆக்கியகாலன் அடிபடியும்பாரேனோ
தாக்குழவுலகன்மேற் றண்டவத்தைப்பாரேனோ. ()
விசுகாரூபம் விசித்திரமும்பாரேனோ
ஆசைபனிக்கு பயபகரம்பாரேனோ. (சு0)
அரிபிரமர்போற்ற வமரர்சபசவெனப்
பெரியம்மையாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ. ()
சந்தரப்பில் பொருளுகதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரத்தின் தவத்தின்படிப்பாரேனோ. (சுஉ)

கண்ணிவளொருதா கண்ணிவளொருதா.

பெட்டாள்கெட்டதும் பெருமைப்பிணிப்பாரேடா
பட்டாள்பட்டதும் பதலென்றுக்கிட்டாதோ. ()
நற்பருவமாக்கும் நாமினைக்குக்கிட்டாதோ
எட்டிருவமாக்கும்பஞ்சவத்தாந்தக்கிட்டாதோ. (சுச)
வாக்கிறந்தநின்ற மௌனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்தநித்தியத்தைத் தந்ததைக்கிட்டாதோ. ()
தெவ்ருமா ப்பிரம்மா வெட்டவெளிகிட்டாதோ
பின்னைசற்றுந் தெரிகைகிட்டாதோ. (சுசு)
துரையுறுபர பொழுதுகொணக்கிட்டாதோ
மனமுத் புண்ணியத்தைக்கிட்டாதோ. (சுஎ)

எவ்வென்றுசொல்லுவண்டா னென்குருவேகேளடா
பின்னையெனக்கு நீயல்லாற்பிறி தில்லையே. (௬௮)

கன்னிவனநாதா கன்னிவன நாதா.

அன்னவிகாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிகாரந் தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ. (௬௯)

உலகவிகார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ. (௭0)

ஒப்புவமைபற்றோ மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத் தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ. ()

வாக்குமனாதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனைத்
தாக்குமருட்குருவேவின் றாளிணைக்கேயான்போற்றி. ()

பட்டணத்தார் முதல்வன் முறையீடு

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டே
யருளடைய வேண்டுமென்று
தங்காமல் வந்தொருவன்
றற்சொரூபங் காட்டியெனைக்

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

ஆறாறுமோராறு மைம்பத்தோரக்ஷரமும்
நீறாகக்கோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

பெத்தவிகாரம் விளைக்கும் பலபலவாம்
சித்தங்களெல்லாந் தலைகெட்டுவெந்ததடி.

என்னுடன்பிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியே தரித்திருக்கமாட்டேண்டி.

எல்லாரும்பட்டதனை யென் றுநொலேயுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனக்காறுமடி.

மன்றமுதலானைப்புக மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.
வின்முதலானைப் பொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.

ரிக்காப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

மனக்கிரணமத்தனையும் வகைவகையேமட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே யெரிந்துவிழக்கண்டேண்டி.

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடிக்கழியவெந்ததடி
போர்ப்பட்டவகையெப்படியோ போதமிழந்தாளோ

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி.
சத்திசிவத்தையுந்தினையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே

மூன்றுவகைக்கினையு முப்பத்தறுவரையும்
சான்றுவிழப்பட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி

திருவாகவந்தாரே குலமறுக்கவந்தாரே
உருவாகவந்தாரே அருளழிக்கவந்தாரே.

செவோருவென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றுமல
ஒருவரென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேனடி,

எல்லாரும்பட்டதனை யின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குறித்தும் பொறியிலிடைக்கண்டேண்டி.
பட்டகோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரெரக்கபடிந்தார்கள்
அந்தக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தா ரத்தனைபேர்பட்டார்களை
[illegible] ழிரவவெந்ததடி.
அந்தக்கோட்டையெல்லாம் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

தொன்னூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்பிரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி.

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி.

தரையாங்குடிலைமுதல் தட்டுருவ்வெந்ததடி
இரையுமனத்திம்பை யெல்லாமறுத்தாண்டி.

முன்னைவினையெல்லா முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தாவொருத்தியானேனண்டி.

என்னையேநானறிய விருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி.

தன்னையறிந்தேண்டி தனிக்குமரியானேனண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ.

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேனண்டி
காட்டுக்கெறித்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்.

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சலவோ.

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைகுலைத்தாண்டி.

கற்புகுலைத்தமையுங் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைத்தமையும் போதமிழந்தமையும்.

என்னவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம் பலித்ததுசோர்வறவே.

கங்குல்பகலற்றிடத்தே காட்டக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

சாதியிற்கூட்டுவரோ சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முன்னபடியாச்சுதடி.

என்னகுற்றஞ் செய்தேனோ எல்லாருங் காணாமல்
அன்னைகற்பமெல்லா மறியாரோவம்புவியில்.

கொன்றாரைத்தின்றேனோ தின்றாரைக்கொன்றேனோ
என்றுமெல்லாமென்று மிச்சைமறந்தேனோ.

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி,

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி.
உண்டார்களுண்டதலா மூணல்லாதுண்பர்களோ.

கொண்டார்கள் கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார் கொள்ளுவரோ, விண்டவர்கள் கண்டவரோ கண்டவர்கள் விண்டவரோ.

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும்பெருமையன்காண்.

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்கா ணுண்ணரியநுண்ணியன்காண்.

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்து நின்றவன்காண், கல்லுளிருந்த கனலொளிபோ னின்றவன்காண்.

கட்டிறந்தபாழதனிற் சுகித்திருக்கச் சொன்னவன்காண், எட்டியெழுந்தோ எழுதினவன்கைபிழையோ?

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதனை வடையவிழுங்கினன்டி.

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமாகக்கண்டேன்டி
கோத்தகில்லை நீக்கக் கொள்கையறியேன்டி.

மந்தனைப்போட்டு மனம்பதித்துச்சாத்தாமல்
செந்தமிழப்பாழினை யின்றனிலேகாதினேன்டி.

பாழ்ப்படித்திருந்து பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார் பேசாப்பெருமையன்காண்.

அன்றுமுதலின்றளவு மறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தகிராமியன்காண்.

சித்தவிகாரத்தாலே சின்மயனைக்காணாமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடங்கித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி.

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி.

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடி யெங்குநிறைந்ததடி,

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆசுசமில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.

திக்திக்கலூடுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி.

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி.

தூருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி.

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

வாக்குமனமும் வடிவுமிலான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்.

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டார்க்கானுன் காண், மாட்சிமனம் வைத்தாற்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

வாழ்த்திபவனை வழிப்பட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானல்
வையகத்தேவந்து மலர்பாதம்வைத்திடுவான்.

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய் நின்றான்காண்
கணுமுற்றஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்.

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச்
சொன்னாலுங்கேளான்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான்காண்.

ஆத்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தாற்குக்கோத்தனில்லை கொண்டகுணக்கடல்காண்

இப்போதுநீதோடியெத்தனைநாளுள்ள தடி
அப்போதுக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி

பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடயிருந்தாண்டி.

வெட்டவெளியிலென்னை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டபகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்,
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்.

பொய்யான வாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேண்டி, மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய் விட்டதடி.

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேனடி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி.

என்னசொல்லப்போறேனே னிந்தவதிசயத்தை
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணார.

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி.

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி.

இரும்பினுறைநீர்போல வெனைவிழுங்கிக்கொண்டாண்
டி; அரும்பினுறைவாசனைபோ லன்றே யிருந்தாண்டி.

அக்கினிகற்பூரத்தை யறவிழுங்கிக்கொண்டாப்போல்
மக்கினம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகளைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போ லுட்கலந்துநின்றாண்டி.

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருவரிய பூரண
ன்காண், மன்னுமனுபூதியடி மாணிக்கத்துள்ளொளி
போல்.

கங்குகரையில்லாண்டி கரைகாணக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டி யேகமாய்நின்றாண்டி.

தீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண் [ண்
பாவமொன்றில்லாண்டி பார்த்திடமெல்லாம் பரங்கா

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லாப் பேருமில்லா
ன், கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுக்குமெய்ப்பொருள்காண். ()

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

முனாறுணையிலே தன்மையறிந்தவன்காண்
பாலதுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்.

உரைக்கவொண்ணக்கல்ல தானதன்னுள்ளே வருமென்ற
இரைக்குருக்கட்டோரவிபோல் வெளியிருந்தான்டி.

கன்றாவிருந்த சுவையொன்றிப்பொருந்தியனையாய்
உள்ளிருக்கும் பொருளிப்பூரணன்காண்.

பொற்பூவிராசனைபோற் போதப்பிறகாக்கும்
கற்பூரவாசனைபோற் காணுக்கலமருக்கும்.

கைக்குருடர்புறக்கும்போல் மருவியுறவாதலைக்கும்
கைக்குருடரசிபாருங் கருவருத்தகாடவர்க்கும்.

பனிக்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குத்
தெளிந்தவெளிவெள்ளியென்பார் இட்டதார்செட்டியரே.

ஏட்டுக்கட்டாண்டி எழுத்திற்பிறவாண்டி.
நாட்டமாசிகளெல்லா நற்புவிசெய்தாண்டி.

பஞ்சபட்சிரைமைக்கு மிருசியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று வனைத்தழுவிவிழிபான்.

அக்கினக்குடியுறக்கருக்கும் அரனிவரவன்டமுத
பிரகாசகருணானும் நிலைபக்குக்காக்குமடி

நீபசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அறுந்தபேரொளிகாண்.

தேசமிறந்தவன்காண் திசைபிறந்ததிகம் கடந்தான்
மாசில்லாவுற்ற விரியாவுருப்பொருள்காண்.

செப்பரியமுத்திதானிதான் சென்மமெடுத்தோர்க்கு
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவருபொருள்காண்.

அனாதிரூடடியது மனவிலாச்சாலையடி
பேணமைதல்தன்னிகம் பூருமெய்ப்பொருள்காண்

பக்கியமெல்லாக்கடந்த அருவாமலப்பதங்காண்
அக்கியாமெக்கும் ஆய்ந்தவருப்பொருள்காண்.

காயமுடையானதடி கவிகையிப்புதிரையடி
காயத்தைக்கண்ணது கொலிக்கக்கண்விழித்தநகாரணங்கான்

கொட்டாரநிலைப்பொதை மூலியாத்தரைமடி
கட்டாநிலைப்பிரைப் பிப்புகாரத்தீநகுரு.

காணிப்பொன்னுஞ்சிவிபுடன் கல்லுமைப்பார்த்திரைத்தெ
க்கிரு, அவிபுடைகட்டி பட்டிணக்கிட்டுக் கொண்டா
னது.

அவைவிறந்தவண்டத்தா ரந்தவேருண்டாதும்
வேணமைபுதான்சந்தம பொரப்புரயமடி.

கண்டுனைருமெனுங்கே ரடிகொமபுத்தாப்போன்
கண்ணெனருமிறனுக்கே கிசையமுகாணைதாண்டி.

வேதம்பேசியடி வினைக்கேடுபுய்யயியா
காதற்றஊசியடி காண்பார்கருத்துடையோர்.

பாசவினைப் பப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைத்காட்டியடி நீங்கென்றுசொன்னான்டி.

நூசமொபா ரிக்குமிட போங்காரத்தைவிகாரன்
போரதிருக்குமு பிசமிதுவென்றான்டி.

சின்பமகன்னிருக்காத நிற்கைபெரக்காட்டுவேன
தன்மனைபாக்கியே தானமாருந்தின்றான்டி.

தாயெனன்னைப்பார்த்தான்டி தன்னைத்தானெல்லாம்
நாளென்னைசொல்லுவன்டி நவிலிடமில்லையடி.

இன்றிருந்தாரைக் கிறக்கிறபேரெல்லோரும்
என்றுபரிபூரணத்தி வினிதிருக்கச்சொன்னான்டி.

பார்க்கவெளிதனிலோ பற்றற்றபற்றதிலோ
ஆர்க்குமிடங்காட்டா வெளிதனில்வந்தான்டி.

இத்தனைகாலமடி பிறந்துபிறந்திதெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிருப்பிறுமைநீராலேனே.

எக்காலம்பட்டகடி யிருந்தபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனாகில்

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாதனைக்கண்டு நாமநட்டமாச்சுதடி.

முப்பாழுங்கப்பால் முதற்பாழ் முழுமுதலாய் [காண்
இப்போதுவந்தான்காண் என்னைவிழுங்கிக்கொண்டான்

பாலின்கணெய்போலிருந்தாற் போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தனைவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

தெத்தபடமானேனடி திரும்பிவாரேனோ
ஒத்தபதித்திரையென் றேதுமுணர்வறிந்தேன்.

ஒப்புவமையுமற் றேதவிர்த்தபொருள்
இப்புவியிற்குருவே யென்னைவந்தோன்றான்வாழி.

ஒப்பரிதொல்லடியா முவமைபிழைத்திடினும் [ளே.
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர் பொருத்தரு

அருட்புலம்பல்.

முற்றிற்று.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

வார்த்தைத்திறமில்லா மனிதருக்குப் புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதிரிழந்துகெட்டேனே.

மெத்தமெத்தச்சொல்வாக்கில் வேறுபருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங்கெட்டேனே.

வழக்குநலங்களினு மண்பெண்பொன் றாசையிலுமே
பழக்கத்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

ஆணிபொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே.

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே.

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டீர் மெய்யென்று பதியிழந்து கெட்டே [னே.

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே.

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்ல முப்பரித்துக்கெட்டேனே.

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றாருக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே.

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டேனே.

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று விருப்பாய்மாண்டேனே.

போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுக்கிக்கெட்டேனே.

இரந்தகாலத்திரங்கல்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப் பொன்காட்டி மாயவிருள் காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப் போற்றாமல்
கண்காட்டும் வேசியர்தங் கண்வலையிற் சிக்கியே
அங்காடி நாய்போ லலைந்தனையே நெஞ்சமே. (௧)

புட்பாசன மிசையிற் பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல்
ஒப்பா வணிந்தபணி யோடாணி நீங்காமல்
இப்பாய்க் கிடத்தி யெமனார்கொள் ளுமுன்னே
முப்பாழைப் போற்றி முயங்கிலையே நெஞ்சமே. (௨)

முப்பாழும் பாழாய் முதற்பாழ் வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக் கப்பாலின் ஆதியைப் போற்றாமல்
இப்பாழாம் வாழ்வைநம்பி யெத்தனர்க் கொன்றியாமல்
எப்பாழாய் வந்தனை யாழ்ந்தனையே நெஞ்சமே. (௩)

அன்னம் பகிர்ந்திங் கலைத்தோர்க் குதவிசெய்து
சொன்னபடி யிருந்து சிவனருளைப் போற்றாமல்
பொன்னாசை மிகையிற் பூவையருங் காழுமிலை
இன்னருந்தபாக வென்னினையே நெஞ்சமே. (௪)

குடிகெடுத்துச் செய்த முறையால் வந்தசெல்வம்
இந்நாட்டிற் பெற்றுமென் றென்று மபாழ்க்கவே
அற்றவர்க்கு மீயாம லான்பூசை போதாமல்
மற்றவர்க்கும் போமற் கண்மறைந்து விட்டனையே. (௫)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்கா தனத்திருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன் கட்டிப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. (௬)

நற்கட்டுமோதிரநற் கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்ற திசைக்கொருத்தரானாலும்
பற்கிட்டமேவுமுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே. (௭)

முன்னேநீசெய்ததவ முப்பாழுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகழும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தன்போற் காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே. ()

பைபரவும்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்றாளைத்
தப்பமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே. (௯)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும் போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மன்றுபுனைந்துழைந்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே. (௧௦)

அஞ்சருவைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுபிறவிவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே. ()

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவப்பெறுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடைமைபெறுவாழ்நம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே. (௧௨)

கொத்துப்பிரகாசக் கொண்டொருவன்பட்டெல்லாங்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
யுத்தாக்கமுடைய விருக்கப்பண்ணமானேனே. ([illegible])

நிலைவிட்டலையுமிந் நீக்கிப்பலமுன்னே
நிலைகொட்டவேடவெனக்கிற் றின்றனைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்ட நூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே. ([illegible])

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுச்சிக்குரம்பை மின்னாரின்
இடைக்குறைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனேநாயினேயேன்
விடக்கைவிழுந்த விருகமதுவானேனே. ([illegible])

புலவாறுபோற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
நாயிரக்கேதோறுந் தலைநுழைத்தாய்போல
ஆசாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே. ([illegible])

பத்தெட்டாமறைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோ ராவியத்தைப்போற்றாமல்
மெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே வீட்டுவழியாயே ([illegible])

ஐந்துமுருவாகி யையமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
பிந்தியிருக்க விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பந்திவிவென்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
சந்தண்டசெல்லைப்போல் நானலைந்துகெட்டேனே. ()

ஊனமுடனே யுடையுமுக்கூட்டை
பானமுடனேயுகந்து மண்ணாசையில்மனோமல்
ஞானகுருசான்ற [illegible] நேசம்விட்டு
[illegible] போய்ப்பிழைக்கோயினியே ([illegible])

ஊறை யிறைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரானை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றுறுநகாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே. (௧௪)

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே. (௧௫)

தந்திரத்தையுன்னித் தவத்தையிகழ்ந்து
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
வித்துருகிறாதமா பேரொளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே. (௧௬)

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
ஆலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்திலழுந்தி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே. (௧௭)

நெஞ்சொடுபுலம்பல்
முற்றிற்று.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

அருளிச்செய்த

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணச்சக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே. (௧)

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே. (௨)

சாவிக்கமை சடுசெம்போக்கி றோடும்
ஆவிகெட்டலைந்து மசிவழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௩)
உருத்திரனைத் துரியத்தி லுன்னையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்து காமத் தலைகெட்டேன் பூரணமே, (௪)
விசுத்தியிலே சதாசிவனை விந்திலே பாராமல்
பசித்துருகிச் சோற்றைப் பார்த்திருந்தேன் பூரணமே, (௫)
நெற்றிவிழிநடுவே நின்மலனைச் சிந்தையில்
புத்தியுடன்பாராமல் போய்வழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௬)
நாசிக்குநுனி நடுவிலே பாராமல்
போதாமயக்கிப் பேசிவழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௭)
உச்சிவெளியை யறிந்திடன்பாராமல்
அச்சமுடனாறு மறிவழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௮)
மூக்குமுனையை முழித்திருந் தாராமல்
ஆக்கைகெட்டலைந்து மயங்கித்திரிந்தேன் பூரணமே, (௯)
பிண்டமிக்க காட்சிக் கண்டுமிகப்பாராமல்
சண்டாளனாய்த் தயக்கிநின்றேன் பூரணமே, (௰)
மூச்சுத்துளியின் முனையினை நினைக்காமல்
நாமென்றிருந்து நலமழிந்தேன் பூரணமே, (௰௧)
பொய்வாழ்க்கையைப் பிரும்மமென்றெண்ணாமல்
பொய்வாழ்க்கைநம்பிப் புலம்பினேன் பூரணமே, (௰௨)
பெண்பிறவிதனை நான் பிறவிபுடன் சற்றுமில்லை
மண்ணென்றுநாடி மடமழிந்தேன் பூரணமே, (௰௩)
நன்மைதனைக்காத்திடவே சமைசப்பற்றுதனை
உண்டென்றுநம்பி [illegible]வழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௰௪)
சித்தமுருகி நின்று சிவத்தைத்தான் சிந்தையில்
பத்தமுற்றநாளும் பழமழிந்தேன் பூரணமே, (௰௫)
மாதாபிதாவை மறந்தவழிக்கெல்லாம்
போதமயக்கிப் போய்வழிச்சென்றேன் பூரணமே, (௰௬)

சரியைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பிறிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன்பூரணமே, (௰எ)

மன்பெண்பொன்னாசை மழுக்கத்திலேவிழுந்து
கன்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன்பூரணமே, (௰அ)

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அநியாயமாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன்பூரணமே, (௰கூ)

ஈராறுதன்குலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே, (௨௰)

வாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே, (௨௧)

கருவிகடொண்ணூற்றாறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லீடழிந்தேன்பூரணமே, (௨௨)

உடலுக்குணீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே, (௨௩)

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே. (௨௪)

எத்தனைதாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனாயானும் பிறந்திருந்தேன்பூரணமே, (௨௫)

பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே, (௨௬)

உற்றாரழுதலுத்தா ருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே, (௨௭)

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான்பூரணமே, (௨௮)

எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ் சென்னமுஞ்செனித்து
புண்பட்டுநானும் புலம்பினேன்பூரணமே, (௨௯)

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலழிந்தேன்பூரணமே, (௩௰)

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலா நீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே, (௯௧)

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டியாடும் பசாசானேன்பூரணமே, (௯௨)

உனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே, (௯௩)

அழுவதைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே, (௯௪)

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்று மயங்கினேன்பூரணமே, (௯௫)

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
பலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே, (௯௬)

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாக நீ
கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே, (௯௭)

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றாம
லகத்திருட்டவாறுவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே, (௯௮)

ஐந்துபொறிதனை யடக்கியுனைப்போற்றாமல்
நொந்துருகிநெஞ்சநடுங்கினேன்பூரணமே, (௯௯)

எல்லாந்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலழிந்தேன்பூரணமே, (௱)

சரப்புனைதோலெலும்புநாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே, (௱௧)

இலக்கியுடை நவபோற் செவ்வெசக்குக்குள்ளிருந்து
சலத்தினைத்தான்பாராமல் நலமழிந்தேன்பூரணமே, (௱௨)

இருவாய்ப்பராபரமாகிக் குருவேசத்திரோதவித்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே, (௱௩)

ஒளியாய்க்கதிர்மதியா யுள்ளிருளாயக்கினியாய்
வெளியாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே, (௱௪)

இடையாகிப்பிங்கலையா யெழுந்தசுழிமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே, (௪௫)

மூலவித்தாய்நின்று முளைத்துடல்தோறும்மிருந்து
காலவினைவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே, (௪௬)

உள்ளும்புறம்புமா யுடலுக்குள்நீயிருந்த
எள்ளளவுநானறியா திருந்தேனேபூரணமே, (௪௭)

தாயாகித்தந்தையாய் தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே, (௪௮)

விலங்குபுள்ளூர்வனவாசம் விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையில் நின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே, (௪௯)

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே, (௫௰)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய் வளர்ந்துகிழந்தானுகும்
பாலையாய்நின்ற பயனறியேன்பூரணமே, (௫௧)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே, (௫௨)

பூவாய்மணமாகிப் பொன்னாகிமாத்தாகி
நாவாய்ச்சொல்லான நயமறியேன்பூரணமே, (௫௩)

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகிநின்ற வியலறியேன்பூரணமே, (௫௪)

ஊனாயுடலுயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியான திறமறியேன்பூரணமே, (௫௫)

வித்தாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்ற திறமறியேன்பூரணமே, (௫௬)

ஐந்தையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாஞ்
செய்யவெனநின்ற திறமறியேன்பூரணமே, (௫௭)

ஊமைக்கனவாகி மாய்வுபாயு மிருந்து
நிலைவாசி நின்ற நிலையறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முளைவிலொன்றில்
சித்தியாய்நின்ற திறமறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

பொருந்தாப்புலனுறைவிப் புந்தியெப்பிரிவாய்
உறவாகிநின்றுவொளவறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

வாசித்ததிமதியாய் வளர்ந்துபின் தொந்தமானதுபோல்
வளருடலுக்குள்ளிருந்த வழியப்பறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

பொய்யும்புலையுமதாய்ப் பொருந்திவின்பேதமையில்
நின்றமுதலாக அறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

சுக்கிலமுஞ்சுரோணிதமும் கலந்ததனிலுதிரம்
பருகிவிருந்தவகை பதமறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

சொல்லாய்பிறப்பியாய் கூடவிருந்திதனிலிருப்பாய்
செல்லாப்பிறப்பெல்லாஞ் செயலறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

வாரிதியாய்வைத்தவெல்லா மன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய்நின்ற தலமறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

சித்தாம்பரமாய் வெளியாபோலியாய்த்
தீதாயிருந்த நிலையறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

சித்துருக்கைப்பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்திடவும்
உய்த்துணர்த்தான்பாராய் நுவலாரோ பூரணமே, ([illegible])

ஒன்றாயிரமாய் உடம்பிரதாகியிருக்கும்
என்றுமறியாத விளக்கதனாம் பூரணமே, ([illegible])

செம்மையுள்ளசாவியென்ற நினைப்பதுப்பாட்டப்படைத்து
பார்த்தாங்கிநின்ற வகையறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

பலதேகத்திலிருந்து பற்றிவாக்காயுதாய்
நிலைவாக்காமான நிலையறிவேன் பூரணமே, ([illegible])

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந் சத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே. (௭௧)

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுரைத்தனையேபூரணமே. (௭௨)

முப்பத்திரண்டுருப்பாய் முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன்பூரணமே. (௭௩)

என்னதான்கற்றாலென் னெப்பொருளைப்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோபூரணமே. (௭௪)

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோபூரணமே. (௭௫)

நானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே. (௭௬)

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குண்டுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே. (௭௭)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார் மோகமெனுமோட்ச மென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடைய பேரறியார் பூரணமே. (௭௮)

பரமென்பார்பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன் வழியறியார்பூரணமே. (௭௯)

எத்தனைபேரோ வெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றான் தறிகிலேன்பூரணமே. (௮௰)

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே. (௮௧)

மகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே. (௮௨)

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திறந்தேன்பூரணமே. (௮௩)

வாயார வாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான் போற்றாமல்
வாயடைத்து நின்று கலங்கினேன் பூரணமே. (௮௪)

சந்திரனை மேகந்தான் மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறபாசமுனைப் பார்க்கிலேன் பூரணமே (௮௫)

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேநான் பூரணமே. (௮௬)

நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயந்தனைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன் பூரணமே. (௮௭)

நெஞ்சமுருகி நினைத்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன் பூரணமே. (௮௮)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துன்னமறியா துருகிலேன் பூரணமே. (௮௯)

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்தே
பேயாய்ச்சன்னமொழித்திலேன் பூரணமே. (௯௰)

ஆசையுடன்புவன போகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே. (௯௧)

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமா வெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே. (௯௨)

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய் மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான்பூரணமே. (௯௩)

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்ப்பறியேன்பூரணமே. (௯௪)

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்[illegible]டையும்
அரகராவென்ப [illegible]லேன்பூரணமே. (௯௫)

பாவபுண்ணியமென்றும்பகுப்பாய் [illegible]த்திடும்
வா[illegible]டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே. (௯௬)

சாந்தமென்றுங் கோபமென்றுஞ் சாதிப்பேதங்க ளென்றும்
பந்தமென்னும் புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே (கஎ)

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே, (கஅ)

ஏதிலடியா ரிரங்கியிகத்தில்வந்தன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய்பூரணமே, (கசு)

நானேநீ நீயேநா னுமிரண்டுமொன்றானல்
தேனின்றுசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீபூரணமே, (௨௰)

முடிவிலொருகுணியத்தை முடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருகுணியத்தி லலைந்தேனேபூரணமே, (௨௰௧)

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய்பூரணமே. (௨௰௨)

பூ ர ண மா லை.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

சட்டைமுனிஞானம் ௪,

பூசைசெய்யுமுறை,

காணப்பா பூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச் சவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
பூணப்பா சிலபேர்தான் தீபம்வைத்து
புகழாக பூசைசெய்வார் பொன்னைவைத்தும்
காணப்பா சக்கரத்தைப் பூசைசெய்வார்
நம்முடைய பூசைபொன்ன மேருபோலே
திசப்பா நாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனே பூசைசெய்வார் சித்தர்தானே, (௧)

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
பாயிட்டாலண்டமண்டம் நியமேரு;

தேனென்றமேருவுக்குத் தசதீட்சைவேணுந்
திறுபிள்ளையாமொருவர் நீண்டப்போகா
வானென்றமேருவத்தான் பூசைசெய்தோர்
வாய்திறந்துஉபதேசஞ் சொன்னாருகிற்
கோவென்றவாதசித்தி கெவுனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினேனே. (௨)

கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
றியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு
மாரியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
மைந்தனேயிவளை நீ பூசைபண்ண
நேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
திறமாகபுவனை நீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர்யாமளையி ஞெரெழுத்தைக்கேளு
யவளுடையபதம்போற்றி பூசைபண்ணே. (௩)

பண்ணியபின்யாமளையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
பண்பாகதீக்ஷையைந்து முடிந்தபின்பு
வண்ணியதோர்வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனேவைத்துப் பிராணாயாமந்திரும்
கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தாற்
காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோருவ [illegible] மென்னை [illegible]
வத்தமனே [illegible] றுமுறை யெடுக்குங்காணே. (௪)

சட்டமுனிஞானம்-௪

முற்றிற்று.

காத்துடனேசேர்ந்து கனலுருவைக்கண்டுவெளி
மாத்தியினிப்பிறக்க வாராதே-யேத்தபடி
ஒடியலையாதே ஓங்காரத்துள்ளொளியை
நாடியிருப்போம்மனமே நாம். (௮)

நானென்னதென்னென்றுவினை ஞாடியலையாதே
தானவனேயென்று தரிக்காய்நீ-என்மனமே
வீணாவல்கொள்ளாதே மேலாம்பழம்பொருளை
காணாவல்கொள்ளாய் கருத்து. (௯)

கருத்துவேறாகாதே கண்டிடத்தில்ஓடாதே
விரித்துபல்வேடம் மேவாதே-பெருத்ததொரு
சஞ்சலத்தைவிட்டு ஸலமறிந்துகாண்மனமே
அஞ்செழுத்தாலொன்ப தனை. (௰)

[illegible]யாய்கூட்டை யுருதியென்றுநம்பாதே
ஐம்புலனையென் றணுகாதே-இன்பமுடன்
சிற்பரத்தினுள்ளே தெளிந்தபரமானந்தத்
தற்பொருளேமெய்யென் றுணர். (௰௧)

மெய்யுணர்ந்துபாராமல் விரிந்தகன்று போகாதே அய்யன்தி ருவிளையாட்டென் றறிநெஞ்சே செய்யதொரு, ஆணெழுத்தும் பெண்ணெழுத்து மணுவாகி நின்றனடு, காணும்பொரு[illegible] ளிருக்குங் கால். (௰௨)

கல்லானநெஞ்சே கவலைக்கருத்தாதி
பொல்லாப்பவக்கடலில் போகாதே-யெல்லாம்
ஜெலக்குமுழியென் றுன்னை செம்பொன்னிதம்பலத்தை
கலக்கமறபார்ததே [illegible]ரை. (௰௩)

ரைதெரியாயின்பக் காமக்கடலில்மூழ்காதே
வரையடைந்தவாழ்வை நந்திபோகாதே-உரைபிறந்த
ஓசைவிந்துவேமனமே உற்சபையாலறிந்து
நேசமுள்ளபாக்கியத்தினில். (௰௪)

பாக்கியத்தைக்கண்டு பரிந்துமகிழா
தாக்குமிடிவந்தால் சலியாதே-நோக்குமே
ஒருவன்றிருவிளையாட் டென்றுணருநெஞ்சே
கருத்தாலேயின்று கருது. (௰௫)

கருதாதேமங்கையர்கள் காமவலைக்கேங்கி
உருகாதேநெஞ்சே ஒருவன்-இருகாலை
கரத்தயந்துசேர்த்துக் கனலைக்கண்காட்டித்தினகண்
போற்றிபார்ஒத்தனல்ல பொன். (௰௬)

பொன்னாசைமண்ணாசை பூங்குழலாராசையென
சொன்னாசையென்றறிந்து சேராது-யென்றான்நம்
பீசனமைத்தபடி யிருக்குங்காணிம்மூன்றும்
பாசமறுநெஞ்சே பரிந்து. (௰௭)

பரிந்துதிரியாதே பார்வினைக்கு அஞ்சாதே
அருந்துருசிசிந்தித் தலையாதே-வருந்தி
நடந்துசித்திரனாயிலே நூதமாரிநெஞ்சே
உடைந்திடுமுன்னேயிருந்த உடல். (௰௮)

உடம்பழிந்துபின்மனமே ஒன்றுங்கிடையாதே
உடம்பழியுமுன்கண் டுணராதே-உடம்பிற்
கருகிறத்தைசேர்ந்து கருமலைச்சிற்றற்றும்
பருகுசித்திரிக்கலைமதியும் பால். (௰௯)

பாலிருக்கும்தோல்தனத்தை பாராதேமங்கையர்கள்
காலிடுக்கைநத்திக் கறையாதே-கோல்யெடுத்து
வீரமறலி வருகுமுன்வினையருக்கு
பார்வழியினருளைப் பார். (௨௰)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பிரமமென்றிறுமனமே
காற்றனல்மண்நீர்வெளியாம் கண்டதெல்லாம்-மாத்திரண்ட
ஐம்புலனும்யில்லாது ஆசைகளும்யில்லாது
யென்புடலும்யில்லா தினி. (௨௧)

இனியசுகப் ஐம்புலனென் றெண்ணாதே நெஞ்சே
இனியசுக மறவாதே-யினியசுகம்
கண்டதெல்லாமெவ்வுலகு காணாது இவ்வுலகில்
நின்றதோநில்லாத தோ. (உஉ)

நில்லாமலோடுகின்ற நெஞ்சேநீ யில்லா
மெல்லாப்பகையா யிருக்குக்காண்-பொல்லாக்
கருக்குழியிலேபிறந்து கன்மவினையாறல்
திருக்கருக்கவேணும் தினம். (உ௩)

தினந்தினப்போதாகிலுந்தான் தீதறநில்லாமல்
யினம்பிறந்தமான்போல் யிருந்தா-தினந்தினமும்
ஓங்காரத்துள்ளொளியை யற்றுணர்ந்து மனமே
ஆங்காரு அடக்கமற. (உச)

அகத்தால்ஐம்புலனும் ஆங்காரத்தால்மெய்த்
கச்சத்தானிச்சயமாய் கொள்ளாதே-மெச்சத்தான்
அண்டமெல்லாம்ஊடுருவ ஆகாசமுங்கடந்து
நின்றநிலைதான் நிலை. (உரு)

நிலையறிந்து நில்லாமல் நீபாவி நெஞ்சே
அலைமதிபோலேதினமு மாறாய்-கலையறிந்து
மாறினையுங்கூட்டினையும் மார்புரத்தையும்புதைத்த
வீரனையுந்தேடி விரும்பு. (உசா)

விரும்பித்தனித்தனியே மெய்யுணராதேமாய்கை
யிரும்புண்டநீர்போலே வேகும்-கரும்பதனை
தின்றாலல்லோதெரியும் நெஞ்சேநின்றைம்புலனை
வென்றாலல்லோவெளிச்சமாம். (உஎ)

வெளிச்சமில்லாவீட்டை விளக்கேற்றினவீட்டை
கழிச்சிறந்தநின்றதைத்தான் காநெஞ்சே-வெளிச்சமது
தொண்ணூற்றாறுதத்துவமும் ஒவ்வொன்றாய்த் தோன்றுங்காண்
மென்னணிவிளைவைகாணு திருட்டு. (உஅ)

இருட்டணையமாய்கையால் யெவ்வுலகந்தாயை
பொருட்டணையேமும் ஐம்புலனுன்-திருட்டுமன்
வண்டருடன்கூடாதே வாழ்மனமேநாமிருவோர்
கண்டுகொள்வோம்காரண தனை. (௨௯)

காரணதைக்கண்டால் கண்டதெல்லாங்காரணது
பூரணவல்கொண்டுஅக மெலியாதே-நாணாதே
இந்திரியத்தோடு யிணங்காதேபாவிநெஞ்சே
செஞ்சொல்மறை அக்கரத்தைதேடு. (௩௰)

தேடியறிந்து திருக்கறத்தைச்சென்றுவழி
நாடிநல்நெஞ்சே நலம்பெறலாம்-வாடியே
பொல்லாப்புலிகாண் போகமதைநம்பாதே
யெல்லாம்வெயிலில் மஞ்சனே. (௩௧)

மஞ்சனையகூந்தல் மடவாரைகண்டுருகும்
பஞ்சமலநெஞ்சே பகரக்கேள்-மஞ்சள்
மயங்காதும்இந்தவுடல் மாயவாழ்வெல்லாம்
அயன்காணழித்த சூஸ்திரம், (௩௨)

சூஸ்திரத்தாலாடும் சுழிமுனையைத்தான்திறந்து
பார்த்திருந்தால்வாராது பாவமெல்லாம்-சூஸ்திரத்தை
பாருமலேயிருந்து பாவிமனமேபிறக்க
வாருமலேயிருக்க வா. (௩௩)

வாசிதனைப்பிடித்து வன்கனலோடேசேர்த்து
சீசியெனவே திரியாமல்-மாசி
இருளானதைச்சேர்த்து இருந்தாயெநெஞ்சே
பொருளானதைமறந்து போடு, (௩௪)

போட்டுவிக்கும்பொல்லாபுழுச் சொரியுநாய்விடக்கே
கூட்டங்குலைந்து குலைத்திடுமுன்-காட்டித்
தாழ்வுவாருய்நெஞ்சே தருநரமாய்யெங்கும்
நிறைவானதையேயிர்போம் முன், (௩௫)

முன்னையெழுத்துங் மூன்றுவினைகண்டுழன்று
பின்னுந்தெரியிலையோ பேய்மனமே-தன்னை
அறியாமலேயிருந்தால் அவனறிவாரோமனமே
ஞரியானபுத்தியென்றே கொள், (௯௨)

கொள்ளைக்ககப்பட்டுக் குடிகெட்டோடிருந்து
கள்ளக்கருத்தாய் கருதாதே-மெள்ளமெள்ள
ஆய்ந்தாய்ந்துபார்த்துநீ ஆறுருக்கப்பாலே
தேர்ந்தாய்ந்துபார்த்து தெளி, (௯௩)

தெளிந்தநீர்பட்டமூர்த்தம் சேர்ந்தால்தெளியாதா
தெளிந்தநீர்காட்டா தலைபோல்-தெளிந்தால்
சகலபொருள் தோற்றும் தாழ்வுவாறுமென்றும்
பகலிரவல்லாத பதி. (௯௪)

பதிபசுபாசங்களையும் பற்றதிலேஊடுருவப்
பதிதனிலேதங்கிப்பவமருந்து-கதிபெறவே
வீணாமோநெஞ்சேகேள் வேதாந்தத்துட்பொருளை
காணுமலாமோ கணக்கு. (௯௫)

கணக்கறியாமாயக் கருவிகறணதிப்
பிணக்கறியாமற்பேதை நெஞ்சே-யிணக்கம்
மறிந்திணங்கவேணும் மருள்வெளியினுள்ளே
தெரிந்தயிந்துனதத்தைச் சேரு. (௯௬)

சேராதேமாய்கைதனை சேர்ந்துகருக்குழியை
பாறாதேநெஞ்சே பதையாதே-சீறான
சித்திரத்தைப்பார்த்துச் சினமனமேசித்திரத்தில்
சத்திரத்தைக்கொள்ளா யுகந்து, (௯௭)

உகந்துகந்துநெஞ்சமே ஓரெழுத்தினிலே
அகந்தனையேசுத்திபண்ணி யாய்ந்து-முகந்து
முடியாமலாகுமோ குலகமலமான
மிடியானதுதீர வேண்டி, (௯௮)

வேண்டுந்திரவியமும் மேலுயர்ந்துபள்ளியெல்லாம்
ஆண்டதிரைநாடு மம்பலமும்-மாண்டுபெருங்
காயெயர்ந்தாரேமனமே கண்டாயோமாயநயன்
தேடரியயீசன் செயல். (௪௩)

செயமாகாநெஞ்சே திருட்டுமலக்கோட்டை
பயமறவேவெட்டிப் பரப்பி-நயமான
வாசியினால்சுட்டொடிக்கி மதிமயக்கக்கண்டிருப்போம்
பேசியநாம்பேசாம லே, (௪௪)

பேசாதேஞானப் பெருமைக்கிடப்பதுதான்
ஆசாபாசங்களில்லா தார்க்கல்லோ-கூசாமல்
தேசமெல்லாம்ஓடித் திரியுறாயேமனமே
ஆசாபாசங்களும் நீயாய். (௪௫)

பாசங்களைந்து பதியிலிருந்துகொண்டு
பேசரியகாலைப் பிடித்திருக்க-நேசமுட
னாமிருவருங்கூடி னாதாந்தஞானத்தை
தாமொருவனாயிருக்கத் தங்கு (௪௬)

தங்குநெடுவெளியில் சகலங்களுங்கடந்து
யெங்குமொன்றாறு யிருக்காமல்-மங்கு
சருவானாய்நெஞ்சே கரிக்காலதூதன்
வருவானேயென்ன வகை, (௪௭)

என்னவகைசெய்தோம் யெமதூதன்வந்தாக்கால்
பின்னையென்னஒட்டானே பேய்நெஞ்சே-சொன்ன
படியேகேள்தூதர்களும் பரிந்துவருமுன்னே
யடிதேடிக்கொண்டே யுமர், (௪௮)

அமறும்மனம்புத்தி யாங்காரமோடுசித்தம்
அமறும்பொழுது வேறானோர்-அமரும்
கோவென்றுரைத்தநமன் கொண்டுபோம்போதறிவு
கூவென்றால்நெஞ்சே வாராது. (௪௯)

வாராதுநெஞ்சே மயக்கம்வருமுன்னே
வேறொன்றைப்பிடித்து மேலேறி-பாராமல்
பொய்யிலேவிழாதே புத்திகெடாதேயிருந்தால்
மெய்யிலேநின்றறிவோ மெய். ([illegible])

மெய்யாறுவீடுகளாய் மேலாம்படைவீடாய்
ஐயாறும்மாறும் மருபத்தாய்-மெய்யாக
கண்டதெல்லாம்நான்காண் காணுதலைத்தேடி
கண்டுருசிநெஞ்சே கனி, ([illegible])

கனியருந்தமாட்டாமல் காயருந்துறாய்மனமே
கனிருசிபோலாகுமோ காய்தான்-யினியதுகேள்
நானும்நீயும்கனிகாண் நடுவிருந்ததேருசிகாண்
தேனும்பாலும்போலே சிவன், ([illegible])

சிவதலங்களைத்தேடி ஐயெழுத்தையுடைத்து
சிவதலங்களைத்தேடி சேராமல்-அபதபங்கள்
பண்ணுறதேநெஞ்சமேகேள் பாரவினைவந்தாக்கால்
யெண்ணாதே அஞ்சாதே யேங்கு, ([illegible])

யேங்காதேநெஞ்சேகேள் யெவ்வினைகள்வந்தாலும்
யேங்காதேசத்தும் யிளையாதே-தாங்காமல்
கொண்டவனும்செத்தவனும் கூட்டத்தாலும்வந்தால்
நின்றுகுறி [illegible]கையிதென்றெண். ([illegible])

யென்னறிவெநெஞ்சே யினியபால்தன்னை
முன்னைத்தண்ணீர் நீக்கி யுண்ணும்-தன்மைபோல்
சேதுபங்களைத்துலைத்து தூயவெழியுடுநலா
யினைபங்களைச்சேர்த்திடு, ([illegible])

சேர்ந்திருந்தாற்பாலும் தேனும்போலே கலந்து
சோர்ந்ததிலேபுண்ணியமாகையாகாமல்-[illegible]
தந்திமறந்தாலன் வருவானேவந்தாக்கால்
யெத்தாலேவாநெஞ்சே யெவன், ([illegible])

ஈசனிருந்துநெஞ்சே யெதுப்பாருமுண்டோ
சவணமறநின்று கருதுநல்லால்-புவனமெல்லாம்
வந்துயிரெல்லாங்சழண்டு விண்ணுடைந்துதேமனமே
மற்றுடலையுண்குதே மண். (௫௭)

மண்ணெழுந்தும்நீர்யெழுந்தும் வாய்வெழுந்துந்தீயெழுந்தும்
விண்ணெழுந்துங்கூடி ஒருவீடாகி-நண்ணரிய
மாயமெல்லாமுண்டாக்கி வைத்தான்காண்நெஞ்சே
யிக்காயமெல்லாம்ஞானால் கருது, (௫௮)

கருவழித்தால்வித்தையில்லாக் காரணம்போல்நெஞ்சே
கருவழிந்ததெல்லாம் கண்டதெல்லாம்-கருதி
திரியாதேநெஞ்சே சிவன்செயலேயல்லால்
மதியாரியில்லாக்கால் வந்து, (௫௯)

வந்துதவம்நாதாந்த வாகனைக்கண்டேவனாகித்
தந்திரமாய்ச்சென்று தரியாமல்-அந்தரத்தில்
விட்டபட்டம்போலலைந்து வெவ்வினையி[illegible]மே
தட்டுகெட்டுப்போகாதே தான், (௬௰)

தானந்தவமுயர்ச்சி தாடாண்மையோடுநெஞ்சே
வானம்பிறந்து வழிகூடி-ஞானமதில்
நீயுமொருநிழலில் நின்றங்கிளைப்பாரி
தோயுமதிநாளே துடங்கு, (௬௧)

துடங்குவினையருந்து சுத்தமெலாங்கழித்து
அடங்குமிடத்தில் அடங்காமல்-கிடந்து
பறந்தெடுத்தகுஞ்சதுபோல் பதைக்கிறாயேமனமே
அருஞ்சுரப்புமாயிதன் னடியில், (௬௨)

மதனைசறத்தால்மனமே வையகமெல்லாமயங்கி
விதனத்துறக்கமரங்குலவல்லால் வேறில்லை-மதனாலே
சத்துக்சுகத்தைதனத்தி தானலையவேண்டாங்காண்
மெத்தசுகத்தை வெருத்து, (௬௩)

வெருத்துவெருத்துகொண்டாபோல் வீணிலெநெஞ்சே
பொரித்தமக்கிறைய்போல் போகாதே குரித்தடுத்து
தேடியேவாசிதனை சேர்ந்துநலந்தபொருள்
கூடிறலாமோ குணம். ([illegible])

குணங்கள்பலவிதமாய் கொள்ளாதேநெஞ்சே
வணங்குங்குணமாகவந்து இணங்கியே
மண்டலமெலாங்கடந்து மகாவீட்டைத்திறந்து
கண்டெடுத்துக்கொள்ளவோ கனம். ([illegible])

கனதனத்துமாதர் னைக்காதல்கொண்டாப்போல்
வினையருப்பானைக்குருகவேண்டாமோ தினமனமே
சோதித்தானல்லாமல் சுபகாரியமாக
போதித்தால்கொள்விலையோ பத்தி, ([illegible])

பத்திதருவித்தைதரும் பொல்லாப்பில்லாமல்நெஞ்
சே, சித்திமுத்திபேரின்பம் சேர்ந்திடலாம்-நித்தசித்
தம், தீனந்தமானதொரு சற்குருவோடேபழகி
ஆனந்தமுண்டிருக்க லாம், ([illegible])

கால்வழிசென்று கருப்பசக்குழிக்கிக்கிழ்
மூலமுற்றநல்வழியே மூழ்கினறி மாலை
இருட்டருத்துப்போடாமல் யென்பாவிநெஞ்சே
திருட்டுவித்தைசெய்கிறாய் சென்று, ([illegible])

சென்றுசிவனடியில் சேர்ந்தபெரும்பாம்பு
ஒன்றுமிகவாசியைத்தான் ஒட்டாமல் நன்றாய்
நிலையாகநில்லாமல் நீயலைகுறாய்மனமே
அலைவாயினில் துரும்புமாய், ([illegible])

தாய்தந்தைபெண்டுபிள்ளை தானென்றிரங்கிநித்தம்
காய்பரிக்கிறாயே கனியிருக்க தாய்தந்தை
யெத்தனைபேர்பெத்தாரோ யென்மனமேநாமுந்தான்
யெத்தனைபேரைபெத்தோம் யிங்கு, ([illegible])

இங்கு அங்குமாய்மனமே யீடழியவேண்டாங்காண்
அங்கம்பொருளாய் அறிந்துகொண்டு-எங்குமெங்கும்
தாமேசிவமாக நாடினல்ஞானமொழி
நாமேஅருளைத் தரும். (எக)

அருளில்லாதார்க்கு அருளறிவுதங்குமோ
அருளறிவுதானல்லோ ஆனந்தம்-அருளறிவு
தேடுவதுங்கூடுவதும் சிந்தையானந்தமுடன்
ஆடுவதுந்தானறிவினல் (எஉ)

நாலெழுத்துஆறு நடுவெழுத்துயீரைந்து
ஓடினல்மூன்றி னேடுபதினலாகுமே-ஓதாய்நீ
ஓரெழுத்தைகண்டுறங்கி உன்னைமறக்கி நெஞ்சே
ஓரெழுத்திலேசென்றுறை, (எங)

உறைகளத்தினைப்போலே உள்ளமலங்களெல்லாம்
அறைத்துடைந்துநெஞ்சே யருதியிலே யிருந்தி
புளியம்பழத்தோடு போலிருக்கவேணும்
உடலழியுங்காலங்க ணுங்கே, (எச)

காலங்கழிந்திடுமுன் கடைவாயில்பாலுறுமுன்
வேலங்கண்ணிய விழிமடவார்-மேல
குழியில்வைத்துமாறடித்து கூப்பிடுமுன் மாய்கை
கயிறெடுத்துப்போடுன் கண்ணல், (எரு)

கண்ணலேஞானம் கருதாமல் நெஞ்சேநீ
எண்ணாதமாய்கையெல்லாமெண்ணுகிறாய்-நன்றாய்க்கேள்
பார்க்கவேணுந்தினையும் பத்திரமாத்துத்தங்கம்
ஆக்காமல்போகாதோ உன்னல், (எசா)

ஒன்னலேநெஞ்சமே ஊழ்வினைவந்தாலும்
என்னாளும்பாம்பின் வாய்த்தேரைப்போல் - முன்னாலே
அகப்பட்டுப்போகாதே ஆனந்தமெய்விளக்கு
நம்பித்துணைக்குமுற்றும் நம்பு, (எஎ)

நம்பிறென்றன்னை நடுவணையிலேயிருந்து
கும்பிடாதார்க்குங் குறையுண்டோ-நம்பி
பளிங்கொளிபோல்நெஞ்சே பரந்திடலாமேயெங்கும்
மெழுகனலோடே சேருமே, ௭௮

எமன்வருமுன்னெஞ்சே யிருவினையுமேயென்றும்
சாமநடுவதனில் சார்ந்ததிலே தங்க-மனமுடனே
காலனையும்வென்றுசில காமனையும்வென்றுபின்பு
பாலிருக்கலாமதுநாம் பார், ௭௯

பாரயனும்மாலும் பரமருருத்திரனும்
காரணையவாரணத்தை தான்கண்டு-பூரணமனமே
நக்கத்திடைநடுவே நற்கனகபொற்பதியில்
சொற்கனகத்தற்பதியில் தோன்றுமே ௮௰

தோன்றுமேயெல்லாச் சுகமுற்றதில்மனமே
தோன்றுமேஆனந்தச் சுந்தரியின்-தோன்றுமே
அக்ஷரச்சுருக்கின்றே அக்கரப்பெருக்கமுடன்
உச்சரித்துரைக்கின்ற உண்மை, ௮௧

உண்மையிதுகாண்மனமே ஒளியிருந்தவீடதுகாண்
உண்மைசிவனிருக்கும் ஊருகாண-உண்மை
கருமைதங்கியொளியெழுந்து கனத்ததந்தியுள்பதங்கள்
மருவுதங்கியினியுகந்த வாறு, ௮௨

வருந்தும்பொழுதுகாண் மாயையாய்நெஞ்சே
வருந்துங்குண மாகவந்து - வருந்தும்
யிருவினைதுடக்கறுத்து யெழுவகைப்பிறப்பறுக்கும்
கருமலத்திறுக்கறுக்குங் காண், ௮௩

காண்மனமேசத்திசிவம் ஒன்றுநகாரணத்தை
காண்மனமேமாலயனுங் காணரிதை-காண்மனமே
செம்பொன்னம்பலத் துள்ளோர்செழுந்சொலென்று
மன்றலொன்றும் அம்பலத்தில்ஆடும்நடனம், ௮௪

நடனமதிபார்மனமே நயனத்திடைநடுவே
நடனமதுநாலாம் பதங்காணும்-நடனம்
அதிமதிவித்தாய்மனமே பலகெதிவித்தாயெனவே
அதிவிதசித்தாந்த மாடும், ௮௫

ஆடும்பதிமனமே அம்பலத்தைசுட்டுநடனம்
ஆடும்பரமகுரு ஆனந்தம்-ஆடுகின்ற
கூற்றதனைகூற்றற்று சுத்தபித்தனைத்தசுத்தா
சித்தவித்த நைச்சித்ததிலுத்து வில், ௮௬

வில்லுவிலவறமாய் நேசமுடனேபதியில்
வில்லுபிறவியற நீநெஞ்சே-வில்லு
கனல்மதியும்தருமிடரும் கறிரெழுந்துங்கலைமதியும்
புனலொடுசெஞ்சடைமுடியும் போற்றி, ௮௭

போற்றித்தினமனமே பொல்லாக்குலங்கள்விட்டு
காத்துங்கனலுங் கருத்துஒன்றாய்-பார்த்தறிவால்
சுத்துமலபித்தையத்து சுற்றுஒழிசுற்றிலுத்து
சற்றமறித்துத்ததிலே தங்கு, ௮௮

தங்குநீசென்று சதாசிவத்திலேமனமே
மங்குக் கறுக்குழிகள்-வாதங்குல்
கருவுபுனலும் கதியும்கெதியும்
விதியும்திருத்தான் வெளி, ௮௯

வெளியில்வெளியாகி விண்ணவன்றாய்மனமே
வெளியிலொளி யாயிறுக்க-வெளியிரவு
கரியுரித்துப்போற்றவனை கதிர்மதியைச்சென்றனை
கருவறுத்துப்பார்த்தாலே காண், ௯௰

காணுமனமே ரிகாலனேவதைத்துக்
காணுமுலகமெல்லாம் காணுருவாய்-தாணுவாய்
மனவிரகமானபுலி மன்றுளன்றநடனமிடும்
கனகரத்தின செயலுற்ற பாதம், ௯௧

சிவமயம்.

பட்டினத்தடிகளின்சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரநுட்பம்.

இவ்வாற்றவர்கள் சொல்லுதற்கரிய வல்லவராகிய நல்லியல்புறுடைய பட்டணத்து சுவாமிகள் தன்னிடமொடு முதலியவாறு மென்ற சகலதேசமுந் திரிந்து நுயமேற்பதியிலே யென்னும் பதிக்குச் சென்று பத்திரகிரிமகாராசன் கோட்டைப்புறத்திலுள்ள கணபதியாலயமடைந்து ஞானநிஷ்டை கூடியிருக்குஞ் சமயம் கள்வர் சிலர் கூட்டமிட்டு பத்திரகிரியரசன் மனையிற்புகுந்து வெகுபொருள்களைக் கவர்ந்துபோகுங் கால் வழியிலுள்ள கணபதிக்கென்று பரிசளிக்கவெண்ணி ஓர் இரத்தினஹாரத்தை வீசிட்டி ஏகுங்கால் அவ்வாபரணம் பட்டினத்தடிகள் கண்டத்திலமைய உதயத்தில் அரண்மனைக் காவலாளர்கள் இவருங் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென்று வற்புறுத்தி அரசன் முன்னிலையில்விடுக்க அவர் வினாக்கட்கெல்லாம் சிவசிவவென்றிறைஞ்சிய அடிகளைக் கண்ணுற்ற வரசன் சற்று மயங்கி அமைச்சன்சொன்னபடி ஆக்கினை தருகவென் றுரைக்க கழுவேற்ற நியமித்தனர், பட்டினத்தடிகள் காவலரால் கழுமரத்தை யடைந்து சற்றும் சலிப்புறாது புன்னகைக் கொண்டு (என்செயலாவ தியாதொன்று மில்லையினித் தெய்வமே,) என்னுஞ் செய்யுளைப்பாட கழுமரம் கொழுந்து விட்டெரியக் கண்டகாவலர் அரசனுக்கறிவிக்க திடுக்கிட்டு பாதசாரியாயோடிவந்து பட்டினத்தடிகள் பாதத்தில்விழ மன்னன்மனைபற்றறுத்து கண்டேறுக்க பத்திரகிரியரசன் இராசகோல நீக்கி உடன் தொடர நீ திருவிடைமருதூருக்குச் செல்லென வாக்களித்து மீண்டும் சிவஸ்தலங்கள் திரிந்து திருவிடைமருதூரையடைந்து கீழ்கோபுர வாயலில் வீற்றிருக்க பத்திரகிரியாசரும் பலஸ்தலங்களுந் திரிந்து திருவிடைமருதூரை யடைந்து குருவைக்கண்டு வணங்கி அவர்சொற்படி மேலைக்கோபுர வாயிலிலிருந்து பிச்சைபெற்று வந்து குருசேவை செய்து

மீதி சேடத்தையுண்டு யோகமெய்தி யிருந்தனர். இவ்வாறிருக்க பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டைநாய்க் குட்டி வந்து வாலைக்கு ழைத்து தன்பசிநோயைக் குறிப்பித்து நிற்க அதனையறிந்து தம து சேடப் பிரசாதமளிக்க பசியாறி அவருடன் கூடவே யிருக்க இதைச் சிவபெருமானறிந்து பட்டினத் தாரிடஞ் சென்று அதிக பசியுள்ளவர்போல் அபிநயிக்க பட்டினத்தடிகள் யான் கோவண ந் தாங்குவதே பாரமாக வுடையேன்மேற்கு கோபுரவாயிலி லிரு க்கின்றான் சமுசாரி அவனண்டை யேகினால் பசியாற்று வானெ ன இதைச் செவியுற்ற ஈசன் மேற்கு கோபுரவாயிலி லிருக்கின் ற பத்திரகிரியாரையடுத்து கீழ்திசைவாயிலி லிருக்கும் பட்டினத் தடிகள் புகன் றதை யுரைக்க பத்திரகிரியார் இவ்வோடும் நாய்க் குட்டியுமோ என்னைச்சமுசாரியாக்கின என்று பாத்திரத்தை எ டுத்தெறிய அப்பாத்திரம் நாய்ச்சிரசின் பேரிற்பட்டு மரித்தது உ டனே சிவபெருமான் மறைந்தருள பின்பு பத்திரகிரியார் திருப் புலம்பல் முதலியபலதமிழ்க் கண்ணிகளு மியற்றியும் சிவயோக மெய்தியுமிருக்க மரித்தநாய் காசிராஜன் மகளாய் பிறந்து வளர் ந்து பக்குவ மடைந்ததை அரசனறிந்து புரோகிதரை யழைத்து என் புத்திரிக்குத்தக்க புருஷனை நியமிக்கவேண்டுமென அதை க்கேள்வியுற்றபெண் திடுக்கிட்டுபிதாவைநோக்கி யானொருவனு க் குரியவளல்ல திருவிடை மருதூரில் மேலைக்கோபுர வாயலில் வீற்றிருக்கும் எனது குரு நாதரிடம் ஒப்பு விப்பீரென அரசன் அதிசயித்து உண்மையை விசாரித்தறிந்து புத்திரியை பத்திரகிரி யார் முன்கொண்டு வந்துவிட அவர் நிஷ்டையிலிருந்து விழித் துநோக்க அப்பெண் அடிநாய்மீண்டுந் திருவடியை நாடிவந்தது வென யாவுமறிந்த ஞானியரெழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தை ப்பற்றிச்சென்று குருவாகிய பட்டினத்தடிகளிடம் விட்டு நம்மி ந்சிட்ட முண்டநாய்க்கு மிப்பிறவிநோய் வரலா மோவென பட் டினத்தடிகள்(அவன்செயலன்றி யாவதொன்றில்லை)யென திரு வருளை நாடினார் அப்போது ஒருபெருஞ் சோதிதோன்றி அதில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறையச்சோதியும்மறைந்தது.

உ

சிவமயம்

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

முத்திதரும்வேத மொழிக்கப்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம். ௧

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச்சுகம்பெறுவதெக்காலம், ௨

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம், ௩

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம், ௪

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம், ௫

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைகொள்வதெக்காலம், ௬

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம் ௭

சேயாய்ப்பிறந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம், ௮

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம், ௯

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கண்மூக்குங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம், ௧௦

பெண்ணின்சல்லாபாசைப் பிரமைதனைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம், ௧௧

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம். ௧௨

ஊறாதபுண்ணி லுழன்றுதிங்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம். (௰௩)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம் (௰௪)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம். (௰௫)

பாவியென்றபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவியின்றருத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம். (௰௬)

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம். (௰௭)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம். (௰௮)

பட்டுடையுமொப்பனையும்பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம். (௰௯)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண்டொடுங்குவதுமெக்காலம். ௨௰

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சவுளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம், ௨௧

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம் ௨௨

ஓழிந்ததருமைத்திரளை வைத்துள்ளொளும்புவெள்ளொளும்பாய்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம், ௨௩

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளருப்பதெக்காலம், ௨௪

கேர்ப்பம் - யானைப்படுகுழி,

கருப்படுத்திஎன்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள உடன்படுவதெக்காலம், ௨௫

[illegible]ண்டுவிளக்கனைய தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தார்போல்
[illegible]ண்டுபிழைத்துவந்த வகைத்தெரிவதெக்காலம். ௨௬

[illegible]ரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம், ௨௭

என்றுநான்மறைக்கு மெட்டாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம், ௨௮

அவ்வேடம்பூண்டிக் கலைந்துதிரியாமற்
சிவ்வேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம், ௨௯

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுசெய்வதெக்காலம்,

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணாக்
குன்றில்விளக்கொளியைக் கூறுவதுமெக்காலம், ௩௧

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதலினைப்பதெக்காலம், ௩௨

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம், ௩௩

மற்றிடத்தைதேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம், ௩௪

இன்றுள்ளோர்நாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம், ௩௫

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம், ௩௬

செஞ்சலத்திலுற்றிரண்ட செனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம், ௩௭

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடிப்பாரிடந்தோறும்
நம்பித்திரிகை தடுப்பதினியெக்காலம், ௩௮

ஆடுகின்றதுக்கிரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம் ௩௯

நவருத்திரம்போட்டு நானலேசியென்றிருந்த
சிவருத்திரர்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம், ௪௰

மறந்துப[illegible]லங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
நரந்துறை[illegible]க் கலந்திருப்பதெக்காலம், ௪௧

இம்மைதனிற்பா[illegible] யிருவினைக்கீடாய்[illegible]
பொய்யா[illegible]னிற்போட்டென்னைப் போற்[illegible]ருப்பதெக்காலம், ௪௨

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காள்படுவதெக்காலம். சங

சேவைபுரிந்து சிவரூபகாட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பரமடைவதெக்காலம். சச

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்,
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம், சரு

சோற்றுத்துதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம், சசு

வல்லின-வேதுகை,

தொடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைசுழற்றி உனையறிவதெக்காலம், சஎ

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம், சஅ

கூறரியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாராரகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம், சகூ

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம், ருய

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம், ருக

புருவத்தலைவரொடும் புல்கியின்பங்கொள்வதற்குச்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம் ருஉ

தெரிவையரும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம். ருந

தம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம், ருச

பற்றற்றுநீரிற் படர்ந்தவன்னம்பச்சிலைபோல்
சற்றற்றுநீக்கிமனந் தூரநிற்பதெக்காலம் ருரு

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம், ருசு

மருவுமயற்புருடன் வருநேரங்காணாமல்
உருகுமனம்போலெனுள முருகுவதுமெக்காலம். ருஎ

தன்கணவன்றன் கருத்திற் றன்மயமாம்வேறானதுபோல்
என்கருத்தி லிருபதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்,
கூட்டிப்பிரித்துவிட்ட கொம்பனையைக் காணாமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்,
செவ்வனத்தின் றிரிபோகம் எப்படியுண் டப்படிபோல்
அவ்வனத்தி லுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்,
என்றுமருவி நசித்து முத்தப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொடர்ந்தறிவதெக்காலம்,
ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவுருதி பொருந்துவதுமெக்காலம்,
நீர்க்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்,
அன்னையருந்தி யறிவையழித்தபேறுகட்டித்
தன்பவலைபூதத் தொடர்ந்திருப்பதெக்காலம்,
கருவின்வழிபறித்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிற்றெரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்,
தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்,
ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்திருப்பதெக்காலம்
பன்விளைத்தாரத்திற் சிவனைக்கிருந்தவேதாவைக்
கண்விழித்துப்பார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்
அப்புப்பிரகாசமவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குருத்தையுட் கொணர்ந்தறிவதெக்காலம்,
செந்தழலின்மேவிட்ட ருத்திரனைத்தொழுந்தோனைத்தில்
செய்தமுறைத்தியமும் தொழுதிருப்பதெக்காலம்,
வாயுவசத்தின்மேவிய மகேசுரனைத்
தாயும்வணக்கேட்கத் தொடர்ந்துவதுமெக்காலம்,
வட்டமதில்நின்றவிண் சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்,

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குருபதத்தை
இச்சித்துக்கொண்டிருந்து சேர்வதினியெக்காலம் (எங)

பருகிப்பார்த்திற் பஞ்சவர்ணந்தானாகி
வெறுகினீர்முளைத்த வித்தறிவதெக்காலம் (எச)

கட்டறுக்கவொண்ணாக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துவிட்டவெளியிலே தூங்குவதுமெக்காலம், (எரு)

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடேவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம் (எசு)

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம் (எஎ)

அறிவிக்கருவிபுடைவத்தைபடும் பாட்டையெல்லாம்
பிரியவுடனிருந்திப் பெலப்படுவதெக்காலம் (எஅ)

புத்தம்பொறிக்கரணம் போக்கவிந்துநாதமுமாய்
பேரும்பலவிதமும் பிரித்தறிவதெக்காலம் (எகூ)

தோன்றாமலே தோற்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றுங்கல்
[illegible]லென்றுமுறைபோலவரையடி [illegible]பதெக்காலம் (அ0)

புன்சனனப்போற்றுமுன்னே புரிவட்டம்போகவினி
பென்சனனந்தீரு மென்றறிவதெக்காலம் (அக)

பட்டயப்பவினின்று சுற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவந்து காட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். (அஉ)

தானேதானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம், (அங)

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிச்சுடுவதினியெக்காலம் (அச)

[illegible]த்துப்பொறிவழிபோ யலைந்துமிதப்பாழ்மனதை
[illegible]ந்துவிழிப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம் (அரு)

இணையொன்றுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தானவரன்பி
னிணையொன்றுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம் (அசு)

[illegible]மையாயனைத்தையு மானந்தவீடுகண்டால்
[illegible]மையாய்நோக்கியிருப்பதினியெக்காலம் (அஎ)

யிள

கண்டுவிடுஞ்சிவன்மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மண்டுவிடுமுன்னைநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம். (௮௮)
கண்ணிறைந்தகாய முயிரிறந்துபோகுமுன்னம்
காணிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம் (௮௯)
கெட்டுவிடுமாந்தர் கெர்வித்தங்கள்பேசிவந்து
கட்டுவிடுமுன்னெனைக் கட்டிருப்பதெக்காலம், (௯௰)
சோபானிவைத்தேறித் தூரநடங்தெக்காலம்
மேலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம், (௯௧)
வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுமில்லாமல்
தாயோடுகண்கூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம், (௯௨)
காசினியெல்லாநடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம். (௯௩)
ஒலிப்பாருக்குண்டவிதை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழிமுனையின்னுள் திறந்து தாண்டுவதுமெக்காலம். (௯௪)
இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ்சுழிமுனையில்
நடையறவேன்றூசலிப்பறுப்பதெக்காலம். (௯௫)
மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிவிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறங்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம். (௯௬)
ஆகவெளிக்குள்ளே யடக்காய்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம். (௯௭)
பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கொட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம். (௯௮)
மஞ்சலமுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
சஞ்சங்குலமுற்று நானிருப்பதெக்காலம்; (௯௯)
ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம். (௱)
அஞ்ஞானம்விட்டே யநுஞ்ஞானந்தொலைத்தொட்டு
மெய்ஞ்ஞானமீதுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம். (௱௧)
வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெல்லாம்விட்டகன்று
சொல்லுமட்டுஞ்சிக்கை பொறுத்துவதுமெக்காலம், (௱௨)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம், (௱௩)

எண்ணுதாரமெல்லாமெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம், (௱௪)

என்னையறிந்துகொண்டே யெங்கோமானைநாடிக்கும்
தன்மையறிந்துசமைந்திருப்பதெக்காலம். (௱௫)

ஆறாதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம். (௱௬)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணிதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம். (௱௭)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமதை
நிர்மலமாய்க்கண்டு வினைநீங்கிருப்பதெக்காலம், (௱௮)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவதினியெக்காலம், (௱௯)

கண்ணினொளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணினொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம், (௱௰)

கனவுகண்டார்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம். (௱௰௧)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம், (௱௰௨)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம், ()

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம், (௱௰௪)

ஓரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீரென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம், (௱௰௫)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
அவ்வெழுத்தினுள்ளேயடங்கிநிற்பதெற்பதெக்காலம், (௱௰௬)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தணைபுகொள்வதெக்காலம், (௱௰௭)

[illegible]

தேன்பருகக்கட்டு மரம்புரளனீதியென்று
சேவித்துநின்னை பெற்றிருப்பதெக்காலம், (௱௧௩)

சருகுணமாய்வைத்திருந்த கருத்திலுறைந்த தம்மை
நிர்மலமாகக் கண்டு புதுக்கியிருப்பதெக்காலம் (௱௧௪)

ஆறுசொல்லை வெல்லா மொழியக் கூடாதிருந்தின்
வேறுபடுங்கவலை வீரங்களைவதெக்காலம். (௱௧௫)

பெரியோர்கள்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியமுடன்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம். (௱௧௬)

மந்திரத்துள்நின்று மறுபொருளைப்போலே
பிந்தியுள்ளருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம். (௱௧௭)

கலையமற்றிருந்த ஞானப்பொன்னையுடைத்து
வேலையில்வைத்திருந்த வேலன்வருவதெக்காலம் (௱௧௮)

பண்டைப்பரிவாய் திருக்காட்டிநின்ற பிரமன்
தன்னையற்று நாவடங்கிப் பெறுவதெக்காலம். (௱௧௯)

உண்மைமறியா தொளித்திருந்த நாயகனை
கண்ணாரக்கண்டு காண்பதினியெக்காலம். (௱௨௰)

வாசித்துக் காணாமல் வாய்விட்டுப்பேசாமல்
பூசித்துத்தோன்றும் பொருள்காண்பதெக்காலம் (௱௨௧)

பன்னிரண்டு மாற்றுப்புனலாய்த் திகழ்ந்தடங்கும்
பன்னிரண்டு செங்கதிருட் பிறப்பதினியெக்காலம். (௱௨௨)

காட்டுக்கவிழ்த்துவிட்ட கண்ணுக்கூடேபோய்
ஆட்டுக்கிடையிலே யாக்கிருப்பதெக்காலம் (௱௨௩)

பற்பகலைவேரோட்டிப் பதிமேவத்தீராட்டிக்
கற்பகலைவேரோட்டியதிற்கட்டிவைப்பதெக்காலம் (௱௨௪)

மலத்திலிட்டமனைதைப் பாயவிட்டுப்பாராமல்
அலைவந்துநீரோடேபோய்ச்சேர்வதெக்காலம் (௱௨௫)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓடக்காலாலைத் தெரியாதிருப்பதெக்காலம் (௱௨௬)

ஐந்துசடையுமன்று மூன்றிட்டுமேலேமுந்தி
நித்தமுடனே பிரிகாண்பதெக்காலம் (௱௨௭)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தே டக்கடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம், (௱௮)

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறக்குமிந்தச் சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விரவுவதெக்காலம் (௱௯)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
விட்டப்பொருள்தனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம் (௱௰)

ஒட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாப்பழம்பதிக்குக் கேணிவைப்பதெக்காலம் (௱௰௧)

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்திலுள்ளே நினைத்திருப்பதெக்காலம் (௱௰௨)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெய்ஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம் (௱௰௩)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம் (௱௰௪)

ஆதிமுதலொன்ற அரியென்றவட்சரத்தை
நீதியுடனுள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம் (௱௰௫)

சாத்திரத்தைச்சுட்டுச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம், (௱௰௬)

அல்லும்பகலுமென்ற வறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம் (௱௰௭)

இருக்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முருக்குமக்கதேவ முடிவறிவதெக்காலம் (௱௰௮)

ஊற்றைப்புலி துருவாகியெவ்வுலகத்
தாவுகின்ற தரிப்பறிவதெக்காலம் (௱௰௯)

என்னைவிட்டு நீங்காம லென்னிடத்தில் நீயிருக்க
உன்னைவிட்டு நீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம் (௱௨௰)

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா வெல்லையற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்று நானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம், (௱௨௰௧)

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம் (௱௨௰௨)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதினையுமிடறித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளிர்ந்திருப்பதெக்காலம். (௱௬௩)

பட்டுநின்றநோனிதனைக் கறைகள்ருத்திவிட்டாற்போல்
ஒட்டுக்கின்றவிற்றிரத்தைத நானறிவதெக்காலம். (௱௬௪)

நின்றநிலைபேராம னினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்திருப்பதெக்காலம். (௱௬௫)

பொன்றும்வெள்ளியும் பூண்டுபொற்பதத்தைப்புள்ளமைத்து
நின்றமொழிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம். (௱௬௬)

கட்டிவடைப்பட்டபுழு குளவியதாயொன்றதுபோல்
விட்டிவடைப்பட்டருளை வென்றுவருவதெக்காலம். (௱௬௭)

கட்டையிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம் (௱௬௮)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்திருப்பதெக்காலம் (௱௬௯)

பொன்னிற்பலவிதமாய்ப் பூடணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம். (௱௭௰)

காயிற்கடைபிறப்பாம் காண்பிறந்துதுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம் (௱௭௧)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம். (௱௭௨)

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருவேயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம் (௱௭௩)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம். (௱௭௪)

விறகிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
உடலிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம். (௱௭௫)

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம். (௱௭௬)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றிருப்பதெக்காலம். (௱௭௭)

[illegible]மையாகிவாயறிந்தே யறிவையறிவாலறிந்தில்
[illegible]யுடலில்லாமல் பிரிப்பதினியெக்காலம். (௱௯௩)

[illegible]ப்புவனமெல்லாம் மறைந்துசிந்தாமதாய
ஆர்த்திருந்த [illegible] யறிவதினியெக்காலம். (௱௯௪)

நித்தியென்ற [illegible] நிருத்தலத்தி [illegible]
பத்தியுடன்கேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம். (௱௯௫)

நயனத்திடைவெளிபோய் நன்றாம்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம். (௱௯௬)

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கான்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடல்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம். (௱௯௭)

நீரொழுகவுண்டுறங்கி விக்கிநின்றநோக்கதுபோல்
தேனொழுகவுண்டுறங்கித் தெவிட்டியிருப்பதெக்காலம். (௱௯௮)

பொல்லாதகாயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாலின்பாற்கறப்பங்கறப்பதினியெக்காலம். (௱௯௯)

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம். (௨௱)

பேரறிவிலேமனதைப் பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலொன்றாய் ஊன்றிநிற்பதெக்காலம். (௨௱௧)

அத்துவிதம்போலுமென்ற னாத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம். (௨௱௨)

ஈசனின்றபாசபதி ஞானிருந்துமாளாமல்
நீசனின்றகோலமதில் நிரவிநிற்பதெக்காலம் (௨௱௩)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலருங்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்பநின்ற துற்றறிவதெக்காலம் (௨௱௪)

துன்னம்புலனை வருத்தமின்றித் தொண்டனதுபோல்
என்னைவருத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம் (௨௱௫)

அந்தரத்திற்பூத் தலர்ந்தெழுந்த தாமரைபோல்
சிந்தனையைத்துக்கன்றி தெளிவிப்பதெக்காலம் (௨௱௬)

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம். (௨௱௭)

மன்றும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
வன்றுமொருநிலையை யெழுப்பியிருப்பதெக்காலம் (௨௱௮)
ஆசைகொண்டமாத ரடைசலவு நீக்கியென்மேல்
நேசங்கொண்டுநானு மொடுக்குவதுமெக்காலம் (௨௱௯)
தன்னுயிரைக்கொன்றிரையனிக்குவாரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டடக்கிக் கொடுக்குவதுமெக்காலம் (௨௱௰)
சேற்றிக்கிளைநாட்டித் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம். (௨௧௧)
என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம். (௨௧௨)
தன்னைமறந்து தலைத்துவிலைமறந்து
கன்மமறந்து கனிபெறுவதெக்காலம் (௨௧௩)
என்னையென்னிலேமறந்தே யிருந்தபதிம்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம். (௨௧௪)
தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றன்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறக்குவதுமெக்காலம். (௨௧௫)
இணைபிரிந்தபோதலரி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருளால் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம். ()
ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம். (௨௧௭)
முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமற்புன்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யழுதுண்பதெக்காலம். (௨௧௮)
கள்ளுண்டவர்போற் களித்துமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டடிநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம். (௨௧௯)
தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
வினந்த[illegible]சுமியாதி லழுந்துவதுமெக்காலம். (௨௨௰)
காணவருங்காண்பதெல்லா ஞானவிநிலநிக்கு
தானவருப்பின்று சரணடைவதெக்காலம். (௨௨௧)
தானந்[illegible] திறுதெநவி
[illegible]யருந்திருப்பதெக்காலம் (௨௨௨)

உற்றவெளிதனிலே உல்லப்பாதரந்தரித்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம் (௨௨௩)

கூடலக்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம். (௨௨௪)

ஐயாறுமாறுமகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம் (௨௨௫)

காட்டுமருண் ஞானக்கடலிலன்பு கப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின்மூழ்குவதுமெக்காலம் (௨௨௬)

நானுரோநீயாரோ நற்றும்பரமானந்
தானுரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம் (௨௨௭)

எவ்வெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவருக்கப்படிநின் றுமென்பதெக்காலம் (௨௨௮)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெற்றிக்குநோகண்டு நிலைப்பதினிதெக்காலம், (௨௨௯)

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாப்போல்
கலங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம் (௨௩௰)

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதல்லா
முன்னையோர்கைசொள்ள முன்பணிவதெக்காலம் (௨௩௧)

ஐந்துகரத்தானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருத்தி நிலைபெறுவதெக்காலம் (௨௩௨)

பத்திரகிரியார் புலம்பல்.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்.

கடவுள் வணக்கம்

தெளிந்து தெளிந்து தெளிந்தாடு பாம்பே-சிவன்
சீர்பாதங் கண்டு தெளிந்தாடு பாம்பே
ஆடுபாம்பே தெளிந்தாடு பாம்பே-சிவன்
அடியிணை கண்டோமென் றாடு பாம்பே,

நீடுபசுமைக்கொன்றுந் தொந்தமென்றே
[illegible]
[illegible]
பன்னிப்பன்னிப் பேசிநின்றாடு பாம்பே,

பொன்னிலொளி போலெவர்க்கும் பூரணமதாய்ப்
பூவின்மணம் போலத்தங்கும் பொற்புடையதாய்
மன்னும்பலவுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
[illegible]

எள்ளிலெண்ணெய் போலுயிரி லெங்குநிறைந்த
ஈசன்பதவாசமலரை யெண்ணியெண்ணியே
[illegible]
ஒடுக்கியடக்கித் தெளிந்தாடு பாம்பே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சோதிமயமான பரி சுத்தவஸ்துவைத்
[illegible]

நித்தவரு வழியி னின்றுநிலையாய்
நினைந்துநினைந் துருகி யாடுபாம்பே, ௫

அருவாயுமுருவாயு மாகியாயும்
அந்தமாயுமொளியாயு மாகமமாயும்
திருவாயுங்குருவாயுஞ் சிவனையும்
தெரிந்தவஸ்துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே, ௬

சுட்டிக்காட்டவொண்ணாத பாழ்ச்சூனியந்தனைச்
சூட்சமதியாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிப்பிடித்தோமென் றானந்தபாம்பை
எடுத்துவிரித்துநின் றாடுபாம்பே, ௭

எவ்வுயிருமெவ்வுலகு மீன்றும்புறம்புறமாய்
இருந்துதிருவிளையாட் டெய்தியும்பின்னர்
அவ்வுயிருமவ்வுலகு மாகியுநின்ற
ஆனந்தவெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. ௮

குருவணக்கம்,

சாற்றுமுடல்பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்கிநின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
போற்றிமனம்வாக்குக்காய மூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்ந்துபுகழ்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. ௯

பொய்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லிநன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்மதந்தானின்று மேவவிளம்பும்
மெய்க்குருவின்பதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே ௰

வேதப்பொருளின்னதென்றும் வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக்கண்டுவினை மேவிவிரும்பிப்
போதப்பொருளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசற்குருதாள்கண் டாடாய்பாம்பே. ௰௧

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆடாய்பாம்பே

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆடாய்பாம்பே

நாடதனைப் [illegible] கண்டுகொண்டபின்
சற்பனிலையைச் சேர்த்துக்கொண் டெக்காலமும்வாழும்
[illegible] சற்குருவின்
தாளைப்பற்றித் தொழுதுநின் றாடாய்பாம்பே.

உயிரிட்டுச் [illegible] பொல்லாங்குடலை
[illegible]
விரிவுபெறும்வகையை மேன்மேலுங்காட்டு
மெய்க்குருவைப் [illegible] நின் றாடாய்பாம்பே

கட்டுதிக்குமண்டவெளி யானவிடமும்
அடக்கியருளாலையோ டாடிவிளைவாய்
[illegible] சற்குருவின்
[illegible] றாடாய்பாம்பே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆடாய்பாம்பே,

[illegible]
[illegible]
[illegible] சற்குருவின்
[illegible] நின் றாடாய்பாம்பே.

நாதர்முடிமேலிருக்கு நாகப்பாம்பே
நச்சுப்பையைவைத்திருக்கு நல்லபாம்பே
பாதலத்திற்குடிபுகும் பைகொள்பாம்பே
பாடிப்பாடிநின்றுவிளை யாடுபாம்பே. ௨௰

விளையாடும்போதேதலை விரிக்கும்பாம்பே
மண்டலமிட்டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சிநின்றிடும் சத்தியப்பாம்பே
தலையெடுத்தேவிளை யாடுபாம்பே. ௨௧

குற்றமற்றசிவனுக்கு குண்டலமானாய்
கூறுந்திருமாலினுக்குக் குடையானாய்
சுற்றுறங்குழற்பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமனுராங்களித் தாடுபாம்பே. ௨௨

மண்டலத்தைத்தாங்கிமுனி வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குபடுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்டபடைநடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவியாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. ௨௩

சந்திரனைச்சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கரனுக்காபரணந் தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற்கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்துவளைந்துநின் றாடுபாம்பே. ௨௪

சித்தர்வல்லபங் கூறல்.

எட்டுநாகந்தன்னைக்கையா லெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனாருலகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங்காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
சுடுவிஷந்தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. ௨௫

ஆதிசேடனாகினுமெம் மக்கையினாலே
ஆட்டிவிடுவோமெங்களாக்கினைக்குள்ளே

[illegible]

போகாசை விலக்கல்.

காக்கைக்குமிரையாகு நற்பொருளெல்லாம்
சிவன்வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூவியழைப்பினுஞ் சற்றுஞ் செவிசாயாதென்று
நடக்கவிடாமற்றுறந்துநின் றாடாய்பாம்பே, ௯௰

படையொடு சேனைதேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
மயன்வரும்போது துணை யாமோவறியாய்
ஞானகுருசற்றுமில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
தேடிவரும்படி நின்றாடாய்பாம்பே, ௯௧

மாணிக்கமாமணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்சேர்க்கும்பதக்கங்கள் பற்றும்பணிகள்
துணைப்பொன்முதலாம்பொன்னாக்கங்கள்
எல்லாப்பொருளுமென் றாடாய்பாம்பே, ௯௨

[illegible]
திக்குப்பெருமையினை மற்றுமுள்ளவை
கடவாதசென்றவர்க்குச் சொல்லவுமறியோம்
குலவாயல்வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே, ௯௩

பொன்போலச்செம்பொற்கு வைத்திருப்பவர்
பறவிவருமைகயில் வாரிச்செல்வரோ
நிலையாதவைத்திரை பற்றுப்பாம்பைநீதான்
அறுப்பீரென்றே தூணந் தாடாய்பாம்பே, ௯௪

பஞ்சணையுந் தலையணையும் பாயலுஞ்செறும்
பட்டுச்சேலைகொடையிலே பயன்றெறுமோ
மஞ்சள்மனைவிமார்கள் மாதுக்களுக்கும்
வருமென்றுநெருக்குநின் றாடாய்பாம்பே, ௯௫

முககனிபஞ்சக்கனையுமோதக்கனும்
முதிராகனைப்பண்டக்கரு முத்தியுண்டவால்

மிக்கவுயிர்போனபின்பு கண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. சுசு

வர்ணப்பட்டுவாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்கவிகையாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன்யமபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவருமாட்டாவென் றாடாய்பாம்பே. சுஎ

மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமரு மக்கண்மற்றவர்
யாரும்போதுகூடவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுலகனைத்தையுந் தந்தகர்த்தனைத்
தாவித்தாவித்துதித்திடென் றாடாய்பாம்பே. சுஅ

கானலையாநீரெனவே கண்டுசொல்லல்போல்
காசினிவாழ்வினைமூடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனிலைகண்டார்கள் வீணாய்வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பராவரென் றாடாய்பாம்பே. சுகூ

பெண்ணாசை விலக்கம்.

வெயில்கண்டமஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியேமேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
துயில்கண்டவிலவுகாத் தோடுங்கிளிபோல்
உடல்போனாலோடுவாரென்றாடாய்பாம்பே. எ௰

செண்டுமுலைவண்டுவிழி கொண்டதோகையைச்
சித்தப்பாம்பால்விழுங்கியே சீயென்றொறுத்தோம்
குண்டுகட்டெருமையேறுங் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்றுவிட்டோமென் றாடாய்பாம்பே. எக

வட்டமுலையென்றுமிக வற்றுந்தோலை
மகமேருவென்றுவமை வைத்துக்கூறுவர்
கெட்டநாற்றமுள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. எஉ

மலருஞ்சொசிதன்னைவடி வாருக்கெப்பாக
வருணிக்கச்சொல்வர்மதி வண்மையில்லாதார்
குலகலஞ்செய்கின்ற கூடைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கிரையென் றாடாய்பாம்பே. ௯௩

சிக்குநாருங்கூந்தலைச் செழுமேகமாய்
செப்புவார்கள்கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாய்
நெக்குநெக்குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சில்நினைப்பார்
நிமலனைநினையாரென் றாடாய்பாம்பே. ௯௪

நாறிவருமெச்சிறனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணுஞ்சளிநாசிதனை நற்குமிழென்றும்
கூறுவார்கள் புத்தியில்லாக் கூடைமாந்தர்
கோனிலையையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. ௯௫

மயிலென்றுங்குயிலென்று மாணிக்கமென்றும்
மானென்றுந்தேனென்றும் வானமுதென்றும்
ஒயிலானவன்னமதிற் கொத்தவளென்றும்
தாபமற்கடிந்துவிட் டாடுப்பாம்பே. ௯௬

மின்னற்கொடியென்றுஞ்சோதி விளக்கமென்றும்
மெல்லியென்றுவல்லியென்று மேனகையென்றும்
கன்னற்கட்டியென்றுஞ்சீனி கற்கண்டென்றும்
கழறுமற்கடிந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ௯௭

பூவையென்றும்பாவையென்றும் பொன்னேயென்றும்
பூந்திருவேயென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோவையென்றுங்கோதையென்றுங் கோகிலமென்றும்
கூறுமற்றறந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ௯௮

மாத்துடம்பிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மங்கும்புழுக்கூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்
எல்லாருந்தன்கொற்றஞ் சாந்துசேரென்றும்
சகலமிந்திரசாலமென் றாடாய்பாம்பே. ௯௯

சரீரத்தின் துணிவு.

ஊத்தைக்குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப்புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்தகுயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரகோட்டுக்குமாகாதென் றாடாய்பாம்பே, ௯௰

இருவர்மண்சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்துமாதமாய் வைத்தசூளை
அருமையாயிருப்பினு மந்தச்சூளை
அரைக்காசுக்காகாதென் றாடாய்பாம்பே, ௯௧

வியாசம்போலவே கடித்தபாம்பு
பலபேரறியவே மெத்தவீங்கிப்
பரியாரமொருமாது பார்த்தபோது
பையவேபடகழன்றதென் றாடாய்பாம்பே, ௯௨

சீயுமலமுஞ்செந் நீருநிணமுஞ்
சேர்ந்திடுநாற்றக் கூடமுடைந்தால்
நாயுநரியும் பேயுங்கழுகும்
நமதென்றேதின்னுமென் றாடாய்பாம்பே. ௯௩

நீரிலெழுநீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுடல்நீங்கிவிடும் நிச்சயமென்றே
பாரிற்பலவுயிர்களைப்படைத்தவன்றனைப்
பற்றனைபற்றித்தொடர்ந்தாடாய்பாம்பே. ௯௪

நாறும்வினைப்பலதர நல்லதண்ணீரால்
நாளுங்கழுவினுமத னாற்றம்போமோ
கூறுமுடல்பலநதி யாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமலநீங்காதென் றாடாய்பாம்பே. ௯௫

காய்த்தமரமதுமிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினைகொண்டகாயங் கண்டனைபெறும்

வாய்த்ததவமுடையவர் வீழ்பவரென்றே
வந்துத்திருவடிதொழு தாடாய்பாம்பே. ௬௬

பேசரியநவ்வாயிற் பிறந்திருந்து
பெருங்காற்றள்புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலையறியாருக் கிந்தவுருத்தி
எம்மண்ணிற்கிரையென் றாடாய்பாம்பே, ௬௭

மரப்பாவைபோலவொரு மண்ணுருச்செய்து
வளமானசிவனென்னுஞ் சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள்ளிருந்தசைப்பேன் றீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழுமென்றுதெளிந் தாடுபாம்பே; ௬௮

தசநாடிதசவாயு சத்ததாது
சார்ந்தவுரக்கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவானகப்பலினையே சவெள்ளத்தின்
என்னுஞ்மோட்டத்துணிந் தாடாய்பாம்பே ௬௯

அகப்பற்றுநீக்கல்,

தாமரையினிலையே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச்சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
நேயணியால்விளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுதுதொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே ௭௰

கள்ளங்கொலைகாமவதி கண்டித்தவெல்லாங்
கட்டறுத்துவிட்டு ஞானகண்ணைத்திறந்து
தெள்ளுதானவெட்டவெளி சிற்சொருபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துச்சிந்தைதெளிந் தாடாய்பாம்பே ௭௧

சொல்லும்புளியம்பழத்திதோடுபோலவே
சுற்றத்திருந்தாலுமவர் தொந்தங்களற்று
நில்லுமனமே பரநிர்மலத்திலே
நின்றுநின்றுதான் வேறும்பாடென்றாடாய்பாம்பே. ௭௨

சேற்றிற்றிரியிள்ளைப்பூச்சி சேற்றைநீக்கல்போல்
தேசத்தோடொத்துவாழ்பவர்ச்செய்கைகண்டபின்
சாற்றுபரவெளிதனைச் சாரும்வழியே
தானடக்கவேணுமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௩

எண்ணெக்குந்தண்ணீர்க்குந்தொந்தமில்லாவாறுபோல்
எப்போதுமிப்புவியி லெய்தவேண்டும்
கண்ணுக்குகண்ணானவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்துவாழ்ந்திடவென் றாடாய்பாம்பே. ௭௪

கக்கிவிட்டசோறுகறி கந்தமூலங்கள்
கண்களுக்கசுத்தமான காட்சிபோலவே
சிக்கிக்கொண்டசகத்தினைச் சீயென்றொருத்துச்
சிற்பாதங்காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. ௭௫

கோபமென்னுமதயானை கொண்டமதத்தைக்
கூர்கொள்புத்தியங்குசத்தாற் கொன்றுவிட்டோங்காண்
தீபமென்னுஞ்சிற்சொரூப செய்யபொருளைச்
சேர்ந்துறவுகொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௬

சத்தியமென்றுமலையி னின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடிமுடித்து நின்மலமானோம்
நித்தியமாயெங்கள்கடன் தானழியாதே
சந்ததமும்வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௭

மனமெனுங்குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங்கடிவாளம் வாயிற்பூட்டிச்
தினமென்றுஞ்சீனிமேற் சீராயேறித்
தெளிவிடஞ்சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. ௭௮

ஆசையென்னுஞ்செருப்பின்மே லடியைவைத்தே
ஆங்காரமுட்காட்டை யறமிதித்தே
காசையெனுந்துற்குணத்திற் கனல்கொளுத்திக்
காலாகாலங்கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. ௭௯

காலனெனுங்கொடிதான கடும்பகையைக்
கற்பமெனும்வாளினாற் கடிந்துவிட்டோம்
ஞாலப்பிறப்பினைத் தான்கடந்தோம்
தற்பரங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே:

தேனில்வீழ்ந்தஈயைப்போலச் சிற்றைக்குலேந்து
திளைக்காமற்சிற்சொரூப தெரிசனைகண்டு
வானிற்பறந்திடச்சூத வான்மணிதீர்க்கு
வாயிற்போட்டேகிநின் றாடாய்பாம்பே,

ஆக்கியபாதங்கண்டேன் சோதிகண்டேன்
சத்தவெளிக்குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
பாக்கியசிரசின்மேல் வைத்தபாதம்
எங்குருவின்பாதமென் றாடாய்பாம்பே,

ஆலடிப்பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிப்பொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடிதன்னிலே பார்த்துபார்த்து
வாங்கியேநுங்கிநின் றாடாய்பாம்பே,

நாலுதெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத்தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும்விளக்குபொன் கம்பத்திலுங்கே
துமாலைசூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே,

ஊழிபெயர்ந்தாலுமேரு மட்டேயலைவம்
அடிபேர்ந்தெயர்ந்தாலு மென்றிக்கால
வழிபெயர்ந்தாலுமாதி யுண்மைப்படிக்கே
உறுதிபெயராதுநின் றாடாய்பாம்பே,

வாயுவினைவிரைவாக வாங்கியுண்டே
வருடிக்குகீழினை வாயமைத்தே
சீதமதிரைகுளிர்சாய்ந்து வெட்டவெளியில்
திசைகப்பறந்தேசேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே:

பாசில்கதிவளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியானபெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பராபரமான வாதியாதத்தை
அடுத்தடுத்தே துதித் தாடாய்பாம்பே. (அஎ)

நாமலைநதிபதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்கவோடிற்பலன் காணலாகுமோ
வீடுபெறும்வழியிலே மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத்துறையினின் றாடாய்பாம்பே. (அஅ)

எள்ளளவுமன்பகத்தி லில்லாதார்முத்தி
எய்துவதுதொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன்கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழுதேகளித் தாடாய்பாம்பே (அகூ)

சூரியனைக்கண்டபனி தூரவோடல்போல்
சொந்தபந்தஞ்சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக்கண்டுதெரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற்பற்றிதொர்ந் தாடாய்பாம்பே. (கூ௦)

காந்தம்வலியிரும்புபோல் மாசின்மனதைக்
கட்டியானவஸ்துஉடன் கலக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன்றூண்டியின் தாம்புப்போலச்
சலியாமற்றொடர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. (கூக)

உமியிட்டகற்சலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின்மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்டசெம்பிற்குற்றம் போமேவஞ்ஞானம்
போகாதுமூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே (கூஉ)

திரளானபோரிலூசி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காதுதேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளானமூருரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. (கூங)

எட்டிற்கரங்காய்கனிக் கொய்திடாதுபோல்
எண்டிசைதிரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
நாட்டிற்கொருகோயிற்கட்டி நாளும்புசித்தே
நாதன்பாதங்காணார்களென் றாடாய்பாம்பே. (௯௪)

தன்னையறிந்தொழுகுவோர் தன்னைமறப்பார்
தன்னையறியாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பின்னையொருகடவுளைப் பேணவினையார்
பேரொளியைப்பேணுவீரென் றாடாய்பாம்பே. (௯௫)

பாலிற்சுவைபோலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றுப்பொன்மற்றவைத்த பான்மைபோலவே
காலிற்சுழிமுனை நின்று கண்டுகொண்டு
களித்துக்களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. (௯௬)

தேக்கெடுந்தேயோடுவானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங்கொண்டனமித் தேசவாழ்வினை
ஓக்காளமென்றெண்ணி யோகையுடனே
உள்ளந்தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. (௯௭)

சதுர்வேதமாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம்புராணங்கலை சாற்றுமாகமம்
விதம்விதமானவான வேறுநூல்களும்
வீணானநூல்களென் றாடாய்பாம்பே (௯௮)

சமயபேதம்பலவான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கேயல்லது சற்சாதுக்களுக்கோ
சிவமயத்திலேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித்தாந்தந்தேர்ந் தாடாய்பாம்பே, (௯௯)

பூசைசெய்ததால்சுத்த போதம்வருமோ.
பூமிவலஞ்செய்ததனாற் புண்ணியமுண்டோ,
ஆசையற்றகாலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலாமென்றுதெளிந் தாடாய்பாம்பே (௱)

மூலவேரறிந்துகொண்டால் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவேகண்டுனித்திய முத்திசேரலாம்
காலவேறறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய்யென்றுதெளிந் தாடாய்பாம்பே. (௭௧)

சகத்ராதியென்றிடாது தானநாதியாற்
சமைந்ததென்றுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மத்துவனிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றும்வன்மையில்லையென் றாடாய்பாம்பே. (௭௨)

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாநிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லாதோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுளொளியானானென் றாடாய்பாம்பே, (௭௩)

காற்பத்துமுக்கோணநிலை நாப்பணதாக
காரமக்கரச்சொரூப நாயகன்றனை
சேர்கடுத்திக்கொண்டாலந்த மேலுலகெலா
மெல்லடிக்குத்தொண்டேயென் றாடாய்பாம்பே. (௭௪)

கண்டவர்களொருக்காலும் விண்டிடார்கள்
விண்டவர்களொருக்காலுங் கண்டிடார்கள்
கொண்டகோலமுள்ளவர்கள் கோணிலைகாணார்
கூத்தாடிகூத்தாடி யாடுபாம்பே, (௭௫)

ஆறுகலைக்குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீடுபோகுமுன்னே யரண்கோலிக்கொள்
வேறுபட்டாலவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னேவிடாதுகொண் டாடுபாம்பே, (௭௬)

எண்ணரியபுண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடிநெஞ்சமதி லெண்ணவிடிலே
பண்ணரியதவப்பயன் பத்திஇல்லையேற்
பாழ்படுமென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. (௭௭)

எவ்வுலகுஞ்சொந்தமதா யெய்துபயனென்
எங்களாதிபதாம்புய மெண்ணுக்காலையில்
இவ்வுலகவாழ்வுதானு மின்றேயருமெண்
ணெண்ணிக்கர்த்தனடியினைந் தாடாய்பாம்பே. (௯௮)

மணக்கோலங்கொண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கண்மனை சுற்றத்தோடு மயங்கினின்றாய்
பிணக்கோலங்கண்டும்பின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கே துணையென் றாடாய்பாம்பே. (௯௯)

பிறப்பையுமிறப்பையு மறுத்துவிடயான்
பெருமருந்தென்றுசொல்வேன் பெட்புடன்கேளா
சிறப்புடன்மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும்வகையறிந் தாடாய்பாம்பே, (௱)

இறந்தவரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமவரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவரொருவரின்றே மண்ணிலுள்ளோர்
வகையறிந்திடவேண்டின் றாடாய்பாம்பே. (௱௧)

நான்கடிச்செய்யுள்

ஆகாரமுதலிலே பாம்பதாக
ஆனந்தவாயிலிலே படம்விரித்தே
ஊகாரமுதலிலே யொத்தொடுக்கி
ஓடிவிகாரத்தி னுக்கைநீட்டிச்
சிகாரங்கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்
சித்தப்பிடாரனார் தோத்திரஞ்செய்ய
மகாரப்பிறப்பையும் வேரறுத்து
மாயபந்தங்கடந்தோ மென்றாடாய்பாம்பே (௧)

தந்திரஞ்சொல்லுவார் தம்மையறிவார்
தனிமந்திரஞ்சொல்லுவார்பொருளறியார்

மந்திரஞ்செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
மதிலினைச்சீற்றுவார் வாயல்காணார்
அந்தரஞ்சென்றுமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னுஞானத்தா லுண்மைசேர்த்தே
இந்தமருந்தினைத் தின்பீராகில்
இனிப்பிரப்பில்லை யென்றாடாய்பாம்பே (௱௰௫)

கனிமண்ணினாலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கனமானபாய்மரங் காணநாட்டி
அரிபுலந்தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னுமாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும்வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக்கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறுஞானியா ரோட்டுங்கப்பல்
சிர்பாதஞ்சேர்ந்தென் றாடாய்பாம்பே (௱௰௬)

உள்ளத்துக்குள்ளே யுணரவேண்டும்
உள்ளும்புறம்பையு மறியவேண்டும்
மெள்ளக்கனலை யெழுப்பவேண்டும்
வீதிப்புனலிமேல் செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப்புலனைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்குமூக்குமேற் காணநின்று
தெள்ளுபரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சிர்பாதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே; (௱௰௭)

ஓங்காரக்கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும்புரம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக்கோபத்தை யறுத்துவிட்டே
ஆனந்தவெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்காதமில்லாமற் றானுவுடனே
சட்டதிட்டமாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே

தூங்காமற்றூங்கியே சுகமடைந்து
சொக்கேசர்ப்பொருந்தோமென் றாடாய்பாம்பே (௩௰௬)

வீரகுடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்தவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
[illegible]க்கலைபிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்
காலக்கடுவெளியின் றூட்டுவிப்போம்
[illegible]ந்தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
சுற்றிவலம்வந்துவித்திய சுகங்கண்டும்
உ[illegible]யற்றமந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்
ஒருநான்கும்பெற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. (௩௰௭)

காயக்குடத்திலே நின்றபாம்பைக்
கருணைக்கடலிலே தியங்கிவிட்டு
நேயச்சுழிமுனை நீடுபாய்ச்சி
நித்யமானவஸ்துவை நிலைக்கநாடி
மாயப்பெருவெளிதன்னிலேறி
மாசற்றப்பேரருளினை வாய்க்கத்தேடி
ஆயத்துறைகடந்தப்பாற்பாழின்
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. (௩௰௮)

மூலத்தலத்திலே நின்றகருத்தை
முற்றுஞ்சுழிமுனை தன்னிலூடே
மேலத்தலத்திலே விந்துவட்டம்
மெய்வழியிலேமேவிவாழும்
பாலத்திதாய்க்கருணையினால்
பரகதிஞான சொரூபமாகி
ஆகாசபானத்து மாலுடனின்றே
ஆனந்தஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே, (௩௰௯)

புலனைந்துவீதியில் வையாளியாயும்
[illegible]

மலபந்தவுலகங் கடந்ததாலே
மன்னுகுருபாதத்தி னிலேநாடித்
தலமைந்துபூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திரமண்டலங் கடந்ததாகும்
அலம்வந்துபூலோகக் கடலைநீக்கி
ஆனந்தமாகிநின் றாடாய்பாம்பே. (௱உ௰)

குருவென்னுமாசா னுருவெடுத்துக்
குறியானஞானத் துப்பாக்கியாக்கி
அருளென்னுமருளே யுண்டையாக்கி
ஆனந்தமாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னுமாதர்தங் நெறிதொட்டு
வாங்காமலெரிந்திட வெட்டையிட்டு
பருவனக்குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றினைடற்றிநின் றாடாய்பாம்பே. (௱உக)

கன்றுன்குகையிலே கான்மறிப்போம்
கருமானுலையிலே தீமூட்டுவோம்
சொன்னார்தலையிலே பொன்னுருக்குவோம்
சுருதியுருகல்வி யொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள்பாசத்தை விட்டெறிப்போம்
மெய்ப்பொருட்குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்றேதேபன்றுதே சும்மாவிரு
பராபரஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே (௱உஉ)

சாதிப்பிரிவிலே தீமூட்டுவோம்
சந்தவெளியினிற் கோல்நாட்டுவோம்
வீதிப்பிரிவினில்விளையாடுவோம்
வேண்டாதமனையிலுறவு செய்வோம்
சோதித்துலாவியே தூக்கிவிடுவோம்
சுகமானபெண்ணையே சுகித்திருப்போம்

ஆதிப்பிரமாக்களைந்துபேரும்
அறியார்களிதையென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௩)

செட்டெழுத்தனிலே விலைபிடித்து
நீங்காவெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்டவ்வெழுத்திலே படம்விரித்து
விண்ணின்வழியிலே மேவியாடிப்
பட்டவெழுத்தையும் பதித்திருப்போம்
பன்னிரண்டாமெழுத்தினிற் பன்னிக்கூடிய
திட்டமுடனெமக்கரு டேசிகனார்தன்
சீர்பாதஞ்சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௪)

ஊசித்துளைக்குடத்தினிற் பாம்படைம்போ
மூலகெலாஞ்சுற்றி யுலாவிவருவோம்
மாசுள்ளபிறவியை மறந்திருப்போம்
மனமொத்தவெளியிலே விட்டாடுவோம்
மாசப்புலன்களை யிரைகொடுப்போம்
மனதுற்றவுச்சியிலேறியாடுவோம்
பேசுமெழுத்தையும் விழுங்கவிடுவோம்
பிறப்பிறப்பற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௫)

ஆணிக்குடத்திலே பாம்படைப்போம்
அக்கினிக்கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்
மாணிக்கத்தூணின்மேல் விட்டாடுவோம்
மனம்வாக்குகாயத்தை யிரைகொடுப்போம்
சாணிக்கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
சமனற்றநாதன்பத நாடியேகிற்போம்
எப்படிவழிகண் டேறிவிடுவோம்
யாருமிதையறியாரென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௬)

வடக்குக்கிழக்குமாய் நாவிழைப்போம்
மற்றுஞ்சுழலிலே பாவபூட்டுவோம்

நடக்கும்வழியிலே யுண்மைசேர்ப்போம்
நடவாவழியிலே புட்டைசெய்வோம்
கூட்டுக்கரையிலே கோல்போடுவோம்
கொய்ததையெங்குமே விற்றுவிடுவோம்
ஆடகியேகக்கத்துள்ளே வைக்கவுமல்லோம்
ஆதிபதங்கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௭)

சூத்திரக்கூடத்திலே பாம்படைப்போம்
சுழிமுனைக்குள்ளே சுகித்திருப்போம்
பாத்திரங்கொண்டுமே பலியிரப்போம்
பத்தெட்டுமூன்று படிகடந்தோம்
ஒத்தைச்சடத்தினைப் புடமிடுவோம்
உளவனெமக்குநல் லுறுதிசொல்லப்
பார்த்துரையிதன்மெய் பலிக்கவெண்ணிப்
பதனம்பதனமென் றாடாய்பாம்பே. (௱௨௮)

மவ்வக்கூடத்திலே பாம்படைப்போம்
மணிவட்டவாசியை வாரியுண்போம்
பவ்வக்கூடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
வக்கிரசொர்ப்பனந் தாண்டிவிடுவோம்
மவ்வவெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
பஞ்சகருவியைப் பலிகொடுப்போம்
சிவ்வுருவாகியே நின்றேமென்றே
சீர்பாதங்கண்டு தெளிந்தாடுபாம்பே. (௧௨.௯)

பாம்பாட்டி சித்தர்பாடல் - முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

இடைக்காட்டுச்சித்தர்பாடல்.

காப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியந்தமில் லாதவனாதியைத்
தீதுறும்பவன் தீப்படுபஞ்சுபோல்
மோதுறும்படி முப்பொறியொத்துறக்
காதலர்க் கருத்திற்கருதுவாம்.

தாண்டவராயக்கோன் கூறுதல்.

எல்லாவுலகமு மெல்லாருயிர்களு
மெல்லாப்பொருள்களு மெண்ணரிய
வல்லாளனாதி பராபரனது
சொல்லாலாகுமே கோனாரே. (௧)

வானியல்போல வயங்கும்பிரமமே
ஞானியென்றறிந் தேத்தாக்கால்
ஊனியலாவிக் கொருகதியில்லையென்
றோர்ந்துகொள்ளுவீர் கோனாரே. (௨)

முத்திக்குவித்தான மூர்த்தியைத்தொழுது
முத்திக்குறுதிகள் செய்யாக்கால்
சித்தியும்பத்தியுஞ் சத்தியுமுத்தியுஞ்
சேராவாகுமே கோனாரே. (௩)

தொல்லைப்பிறவியின் றொருக்கமுற்றறவே
சோம்பலற்றுத்தவஞ் செய்யக்காலா
எல்லையில் [illegible] துன்பதமுனைக்
கில்லையென் றெண்ணுவீர் கோனாரே. (௪)

ஆரணமூலத்தை யன்புடனேபர
மானந்தக்கோலத்தை யன்புடனே
பூரணமாகவேசிந்தித்து மெஞ்ஞானப்
போதத்தைச்சார்ந்துகொள் கோனாரே. (௫)

காலகாலங் கடந்திடுசோதியைக்
கற்பனைகடந்த வற்புதநீதியை
நூலாற்பெரிய சொன்னநுண்பொருளை
நோக்கத்திற்காண்வது கோனாரே. (௬)

சொல்லருஞ்சகள நிட்களமானதைச்
சொல்லாற்சொல்லாமல் கோனாரே
அல்லும்பகலு மகத்திலிருத்தடி
லந்தகன்கிட்டுமோ கோனாரே. (௭)

சூரியன்வருவாள்பட்ட துய்பனிகெடுந்
தோற்றம்போல் வெவ்வினைநாள்படவே
நாரியிடப்பாகன்றூ ணைஞ்சிற்போற்றியே
நற்கதிசேர்ந்திடு கோனாரே. (அ)

மும்மலநீக்கிட முப்பொறிக்கெட்டாத
மூப்பாழ்கிடந்த வப்பாழைச்
செம்மறியோட்டிய வேலையமைத்துஞ்
சிந்தையில்வைப்பீரே கோனாரே. (௯)

பஞ்சவிதமாயைச் சஞ்சலம்பறக்கப்
பற்றறநின்றதைப் பற்றியன்பாய்
நெஞ்சத்திருத்தி யிரவும்பகலுமே
நேசித்துக்கொள்ளு கோனாரே. (௰)

நாராயணக்கோன் கூறுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நேரான்சிவக்கொழுந்தைத் தெள்ளமுதைச்செந்தேனைப்
பாராதிவான்பொருளைப் பஞ்சவருவான்வொன்றைப்

பேரானவின்னொளியைப் பேரின்பவாரிதியை
சேரசவெந்நாளு நெஞ்சிருத்திவாழ்வேனே. (௰௧)

கல்லாணுண்மணியைக் கற்பகத்தைக்காஞ்சனத்தைப்
பெண்ணுருவிற்பாதியினைப் பேசரியமுப்பொருளை
விண்ணனினமுந்தைவிளக் கொளியைவெங்கதிரைத்
கண்ணனரியையுள்ளில்வைத்துச் சாருபஞ்சாருவனே. (௰௨)

கண்ணி தரு.

மனமென்னுமாடடங்கிற் றாண்டவக்கோனே-முத்தி
வாய்த்ததென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே. (௰௩)

சினமென்னும்பாம்பிறந்தாற் றாண்டவக்கோனே-யாவுஞ்
சித்தியென்றேநினையேடா றாண்டவக்கோனே. (௰௪)

ஆசையெனும்பசுமாளிற் றாண்டவக்கோனே-இந்த
அண்டமெல்லாங்கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே. (௰௫)

ஓசையுள்ளடங்குமுன்னர் தாண்டவக்கோனே-மூலத்
தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே. (௰௬)

மெய்ப்பகுதியறநீ தாண்டவக்கோனே-உள்ளே
முளைத்தவேர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே. (௰௭)

காலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே-மலச்
சாலென்றேதேர்ந்தறி தாண்டவக்கோனே. (௰௮)

பற்றறநிறப்புண்டாக்குந்தாண்டவக்கோனே-அதைப்
பற்றாதறுத்துவிடு தாண்டவக்கோனே. (௰௯)

சற்றேபிரவத்திச்சை தாண்டவக்கோனே-உன்றன்
சலியாமல்வைக்கவேண்டுந் தாண்டவக்கோனே. (௨௰)

அவித்தவித்துமுளையாதே தாண்டவக்கோனே-பத்தி
அற்றவர்கதியடையார் தாண்டவக்கோனே. (௨௧)

செவிதனிற்கேளாதமறை தாண்டவக்கோனே-குரு
செப்பில்வெளியாயவிலோ தாண்டவக்கோனே. (௨௨)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாடுமனைகளுமக்களுஞ்சுற்றமும் வான்பொருளும், வீடும் பனைகளும் வெண்பொன்னுஞ் செம்பொன்னும் வெண்கலமும், காடுங்கரைகளுங்கல்லாம் பணியுங்கரிபரியுந், தேடும்பலபண்டமுமில்லாசிவகதிசேர்மின்களே. (௨௩)

நேரிசை வெண்பா.

போகம்போம் போக்கியம்போம் போசனம்போம் புன்மை போம், மோகம்போம் மூர்க்கம்போம் மோசம் போம் தாகம்போம், வேதமுதலாகமங்கண மேலான தென்றுபல்கால், ஓதுபிரமந் துற்றக்கால், (௨௪)

தாண்டவராயக்கோன் தரு.

தாந்திமித்திமி தந்தக்கோனாரே
தீந்திமித்திமி திந்தக்கோனாரே
ஆநந்தக்கோனாரே அருள்
ஆநந்தக் கோனாரே.

ஆயிரத்தெட்டு வட்டமுங்கண்டேன்
அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்
மாயிருஞாலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன்
மந்திரமனைத்துறுஞ் சந்தேகந்தீர்த்தேன். (தாந்) (௨௫)

அந்தக்கரண மெனச்சொன்னலாட்டையும்
அஞ்ஞானமென்னு மடர்ந்தவன்காட்டையும்
சத்தத்துவமென்னும் வாளினால்வெட்டினேன்
சாவாதிருந்திடக் கோட்டையுங்கட்டினேன் (தாந்) (௨௬)

மெய்வாய்கணமூக்குச் செவியெனுமைந்தாட்டை
வீறுஞ்சுவையொளி யூறோசையாங்கட்டை
எய்யாமலோட்டினேன் வாட்டினேனூட்டினேன்
ஏகவெளிக்குள்ளே யோகவெளிக்குள்ளே, (தாந்) (௨௭)

பற்றிரண்டுமறப் பண்புற்றேனண்புற்றேன்
பாலையுமூட்டிக்கொண்டேன்மேலையாங்கட்டிக்கொண்டேன்

சிற்றின்பநீக்கினேன் பற்றின்பம்போக்கினேன்
சிதம்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன் தற்பரஞ்சேர்ந்திட்டேன்

[illegible] மடைத்தேகமுந்தின்னேன்
[illegible] மெய்ப்பொருடெளிந்தேனே
[illegible] வெளிப்படையாய்க்கண்டேனே
[illegible] வேதமொன்றானதென்றேனே

[illegible] பக்கங்கண்டேனே
[illegible] யாவையுங்கண்டேனே
[illegible] மெய்ப்பொருட்கொண்டேனே
[illegible] போகவேகண்டேனே. (தாண்)

[illegible] வாக்காய்த்தெரிந்தேனே
[illegible] தெரிந்தேனே
[illegible] தெரிந்தேனே
[illegible] போகங்கற்பித்தேனே (தாண்)

[illegible] தெய்வங்களை நாடு
அவர்க்குமேலான வாதியைத்தேடு
[illegible] தத்துவத்திற்கூடு
[illegible] குன்றேறிக்கூத்தாடு, (தாண்)

ஞானந்தோன் கூறுதல்,

ஆதிபகவனையே
அன்பாய்நினைப்பாயேல் பசுவே
சோதிபரகதிதான்
சொந்தமதாகுமே பசுவே

எங்குநிறைப்பொருளை
யெண்ணிப்பணிவாயேல் பசுவே
தங்கும்பரபதியில்
சத்தஞ்சாருவையே பசுவே

அல்லும்பகலும்வீதம் பசுவே
யாதிபதந்தேடில்
புல்லுமோட்சமில்லை பசுவே
பூரணங்காண்பாயே, (கரு)

ஒன்றைபிடித்தோர்க்கே பசுவே
உண்மைவசப்படுமே
நின்றநிலைதனிலே பசுவே
நேர்மையறிவாயே (கசு)

எல்லாமிருந்தாலும் பசுவே
ஈசனருளில்லையே
இல்லாத்தன்மையென்றே பசுவே
யெண்ணணிப்பணிவாயே, (கஎ)

தேவருதவியன்றிப் பசுவே
பேர்ந்திடல்வேறொன்றில்லை
ஆவிக்குபாவியதாம் பசுவே
யத்தன்திருவடியே, (கஅ)

தாயினுமன்பனன்றோ பசுவே
சத்திக்குள்ளாடவன்றான்
நேயமுடையவர்பால் பசுவே
நீங்காதிருப்பானே, (ககூ)

முத்திக்குவித்தானேன் பசுவே
மூலப்பொருளானேன்
சத்திக்குறவானேன் பசுவே.
தன்னைத்துதிப்பாயே, (உ௰)

ஐயன்திருப்பாதம் பசுவே
யன்புற்றுநீபணிந்தால்:
வெய்யவினைகளெல்லாம் பசுவே
விட்டோடக்காணாயே, (உக)

சந்திரோதயங்கண்டு பசுவே
தாழ்ந்துபணிவாயேல்
இந்திராதிமுதலோர் பசுவே
யேவல்புரிவாரே, (௫௨)

சட்புலன்களைவென்றுப் பசுவே
கர்த்தனடியிணையை
உட்புலன்கொண்டேத்திப் பசுவே
யுன்னதமேவாயே. (௫௩)

சட்டியுக்கணைவென்றுப் பசுவே
சூனியமானவஸ்தை
ஒட்டிப்பிடிப்பாயேல் பசுவே
யுன்னைநிகர்ப்பவர்யார், (௫௪)

தன்மனந்தன்னாலே பசுவே
தானுவைச்சாராதார்
வன்மரமொப்பாகப் பசுவே
வையந்துரைப்பாரே, (௫௫)

சொல்லென்றுநற்பொருளாம் பசுவே
சோதியைப்போற்றாக்கால்
இல்லென்றுமுத்திநிலை பசுவே
யெப்பொருளுஞ்சொல்லுமே, (௫௬)

பலரோடு கிளத்தல்

கன்றாமணியைக் கருதியபேரொளியை
விண்ணாணமணியை விளக்கொளியைப்போற்றீரே, (௧)
மனம்வாக்குக்காயமெனும் வாய்த்தபொறிக்கெட்டாத
தினகரனைநெஞ்சமதிற் சேவித்துப்போற்றீரே, (௨)

காலமூன்றுங்கடந்த கதிரொளியையுன்னத்தாற்
சாலவின்றிப்பற்றிச் சலிப்பறவேபோற்றீரே, (௩)

பாலிற்சுவைபோலும் பழத்தின்மதுப்போலும்
நாலிற்பொருள்போலு நுணபொருளைப்போற்றீரே, (ருய)

மூவர்முதலை முக்கனியைச்சர்க்கரையைத்
தேவர்பொருளைத் தெள்ளமுதைப்போற்றீரே, (ருக)

ஞானமறைப்பொருளைச் சுகவாரிதியமிர்தை
நேயமுடனொரு நிலைபெறவேபோற்றீரே; (ருஉ)

சராசரத்தைத்தந்த தனிவானமூலமென்னும்
பராபரத்தைப்பற்றிப் பவமறவேபோற்றீரே, (ருங)

மனாதிபூதமுதல் வகுத்தவொருவான்பொருளைக்
கனாதாரக்காணக் கருத்திசைந்துபோற்றீரே, (ருச)

பொய்ப்பொருளைவிட்டுப் புலமறியவொண்ணாத
மெய்ப்பொருளைநாளும் விருப்புற்றுப்போற்றீரே, (ருரு)

எள்ளிற்றைலம்போ லெங்குநிறைபொருளை
உள்ளிற்றுதித்தே யுணர்வடைந்துபோற்றீரே (ருசு)

நெஞ்சோடு கிளத்தல்,

பூமியெல்லாமோர்குடைக்கீழ் பொருந்தவரசாளுதற்கு
காமியம்வைத்தாலுனக்குக கதியுண்டோகண்மனமே, (ருஎ)

பெண்ணாசைவைக்கொண்டு பேணித்திரிந்தாக்கால்
விண்ணாசைவைக்க விதியிலையேகண்மனமே, (ருஅ)

மெய்யும்பொறிகடமை மேவிடவொட்டார்குவினை
தேயுமென்றேநல்வழியிற்செல்லுநீகண்மனமே (ருகூ)

பொன்னிச்சைகொண்டு பூமிமுற்றும்திரிந்ததனால்
மன்னிச்சைமோக்கம்வாய்க்குமோகண்மனமே (சுய)

பொய்யானகல்விகற்றுப் பொருணமயக்கங்கொள்ளாமல்
மெய்யானஞானநூல்வி விருப்புவாய்கண்மனமே, (சுக)

பேய்க்குரங்குபோலப் பேருலகிலிச்சைவைத்து
நாய்நரிகள்போலலைந்தா னன்மையுண்டோ கன்மனமே, (௬௨)

இரும்பையிழுத்திடுங் காந்தத் தியற்கைபோற்பல்பொருளை
விரும்பினதாலவைவிலையோ விளம்புவாய் கன்மனமே, ()

கற்பனையாலலவோ கற்பகாலங்கடத்தல்
சொற்பனை மற்றவைசூட்சங்காண் கன்மனமே. (௬௪)

தேகமிழப்பதற்குச் செபஞ்செய்தேன்றபஞ்செய்தேன்
யோகமற்றுஞ்செய்தாலென்யோசிப்பாய் கன்மனமே, ()

சாகாதிருப்பதற்குத்தான் கற்றருங்கல்வியன்றோ
வாகானமெய்க்கல்வி வகுத்தறிநீகன்மனமே, (௬௬)

அறிவோடு கிளத்தல்,

எல்லாப்பொருள்களையு மெண்ணப்படிபடைத்த
வல்லாளன்றன்னை வகுத்தறிநீபுல்லறிவே (௬௭)

கட்பலனுக்கெவ்வளவுங் காணாதிருந்தெங்கும்
உட்புலனால்நின்றவொன்றை யுய்த்தறிநீபுல்லறிவே. ()

விழித்திருக்கும்வேளையிலே விரைத்துறக்கமுண்டாக்கும்
செழித்திலங்குமான்மாவைத் தேர்ந்தறிநீபுல்லறிவே, (௬௯)

மெய்யிலொருமெய்யாகி மேலாகிக்காலாக்கிப்
பொய்யிலொருபொய்யாகும் புலமறிநீபுல்லறிவே, (௭௰)

ஆத்துமத்தின்கூறான வவயவமேயுன்னுடனே
கூத்துபுரிகின்ற கோளறிவாய்புல்லறிவே, (௭௧)

இருட்டறைக்குநல்விளக்கா யிருக்குமுன்றன்வல்லமையை
அருட்டுறையினிறுத்திவிளக்காகு நீபுல்லறிவே, (௭௨)

கல்வழியிற்சென்று நம்பதவியெய்தாமல்
சொற்றவழியிற்சென்று குறுகுவதேன்புல்லறிவே, (எங)

கைவிளக்குக்கொண்டு கடலில்வீழ்வார்போல
மெய்விளக்குன்னுள்ளிருக்க வீழ்குவதேன்புல்லறிவே, (எச)

வாசிக்குமேலான வான்கதியுன்னுள்ளிருக்க
யோசிக்குமேற்கதிதா னுனக்கரிதோபுல்லறிவே, (எரு)

அன்னையைப்போலெவ்வுயிரு மன்புடனேகாத்துவரும்
முன்னவனைக்கண்டு முத்தியடைபுல்லறிவே, (எசு)

சித்தத்தோடு கிளத்தல்,

அஞ்ஞானம்போயிற்றென்று தும்பீபற-பர
மானந்தங்கண்டோமென்று தும்பீபற
மெஞ்ஞானம்வாய்த்ததென்று தும்பீபற-மலை
மேலேறிக்கொண்டோமென்று தும்பீபற (எஎ)

அல்லல்வலையில்லையென்றே தும்பீபற-சிறை
ஆணவங்களற்றோமென்றே தும்பீபற
தொல்லைவினைநீங்கிற்றென்றே-தும்பீபற
பரஞ்சோதியைக்கண்டோமெனத் தும்பீபற, (எஅ)

ஐம்பொறியடங்கினவே தும்பீபற-சிறை
அருவேபொருளெனத் தும்பீபற
செம்பொருள்கள்வாய்த்தனவே தும்பீபற-ஒரு
தெய்வீகங்கண்டோமென்றே தும்பீபற, (எகூ)

மூவாசைவிட்டோமென்றே தும்பீபற-பர
முத்திநிலைசித்தியென்றே தும்பீபற
தேவாசைவைத்தோமென்று தும்பீபற-இந்தச்
செகத்தையொழித்தோமென்று தும்பீபற (அய)

பாழ்வெளிநோக்கியே தும்பீபற-மாயைப்
பற்றற்றோமென்றே நீ தும்பீபற
வாழ்விடமொன்றெய்தோந் தும்பீபற-சிறை
வள்ளநிலைசார்ந்தோமே தும்பீபற, (அக)

எப்பொருளுங்கனவென்றோதும்பீபற-உல
கெல்லாமழியுமென்றூதும்பீபற
அப்பிலெழுத்துடலென்றூதும்பீபற-என்று
மழிவில்லாதாதியென்றூதும்பீபற, (௮௨)

குயிலோடுகிளத்தல்;

சரணங்களொருநான்கு மடங்கினவே-கெட்டக்
காமமுதலோராறு மொடுங்கினவே
சரணங்களொருநான்குங் கண்டனமென்றே-நிறை
சந்தோஷமாகவே கூவுகுயிலே, (௮௩)

உலகமோக்காளமென் றூதுகுயிலே-எங்க
ளாத்துமனைக்காண்பரிதென் றூதுகுயிலே
பலமதம்பொய்ம்மையென் றூதுகுயிலே-எழு
பவமகன்றிட்டோமென் றூதுகுயிலே, (௮௪)

சாதனங்கள்செய்தவர்கள் சாகார்குயிலே-எல்லாத்
தத்துவங்கடேர்ந்தவர்கள் வேகார்குயிலே
மாதவங்கள்போலும்பலன் வாயாக்குயிலே-மூல
மந்திரங்களான்மகிமை வாய்க்குங்குயிலே, (௮௫)

எட்டிரண்டறிந்தோர்க்கிட ரில்லைகுயிலே-மன
மேகாமனிற்கிற்கதி யெய்துங்குயிலே
நட்டணையைச்சார்ந்தறிந்துகொள்ளுங்குயிலே-ஆதி
நாயகனைநினைவில்வைத் தோதுகுயிலே, (௮௬)

மயிலோடுகிளத்தல்.

ஆடுமயிலே நடமாடுமயிலே-எங்கள்
ஆதியணிசேடனெங்க ளாடுமயிலே
கூடுபோகுமுன்னங்கதி கொள்ளுமயிலே-என்றுங்
குறையாமன்மோனநெறி கொள்ளுமயிலே, (௮௭)

இல்லறமேயல்லவென் றாடுமயிலே-பத்தி
இல்லவர்க்குமுத்திசித்தி யில்லைமயிலே

நல்லறமேதுறவறங் காணுமயிலே-சுத்த
நாதாந்தவெட்டவெளி நாடுமயிலே, (அஅ)

கற்றூணைப்போன் மனதைக்காட்டுமயிலே-வருங்
காலனையுந்தூரத்தி லோட்டுமயிலே
பற்றாருருவவே பாயுமயிலே-அகப்
பற்றிச்சுற்றில்லாமற் பணணுமயிலே. (அகூ)

அன்னத்தொடு கிளந்தல்,

சிறுதவளை தான்கலக்கிற் சித்துரத்தினிழன்மறையும்
மறுவாயைதான்கலக்கின் மதிமயங்குமடவனமே (கூய)
காற்றின்மரமுறியுங் காட்சியைப்போனல்லறிவு
தூற்றிவிடிலஞ்ஞானந் தூரப்போமடவனமே, (கூக)

அக்கினியாற்பஞ்சுபொதி யழிந்திட்டவாறேபோல்
பக்குவநல்லறிவாலே பாவம்போமடவனமே, (கூஉ)

குளவிபுழுவைக்கொணர்ந்து கூட்டிலுருப்படுத்தல்போல்
வளமுடையவுன்மனதை வசப்படுத்துமடவனமே, (கூரு)

அப்புடனேயுப்புச்சேர்ந் தளவுசரியானதுபோல்
ஒப்புறவேபிரமமுட னென்றிலில்லுமடவனமே, (கூச)

கர்ய்ந்தவிரும்புநிறங் காட்டுதல்போலாத்துமத்தை
வாய்த்திலங்கச்செய்து வளம்பெருநீமடவனமே, (கூரு)

புள்ளாங் குழலூதல்,

தொல்லைப்பிறவி தொல்லைக்கார்க்குமுத்திதான்
இல்லையென் றூதுகுழல்-கோனே
இல்லையென் றூதுகுழல், (கூசு)

இந்திரபோகங்க ளெய்தினுந்தொல்லையென்
றந்தமாயூதுகுழல் கோனே
அந்தமாயூதுகுழல் (கூஎ)

மோனநிலையினின்று முத்திரண்டாமென்றே
கானமாயூதுகுழல்-கோனே
கானமாயூதுகுழல், (௯௮)

நாய்போற்பொறிகளைநாணுவித்தம்விட்டோர்
பேயரென்றூதுகுழல்-கோனே
பேயரென்றூதுகுழல், (௯௯)

ஓடித்திரிவோர்க்கு ஓர்வுகிட்டும்படி
சாடியேயூதுகுழல்-கோனே
சாடியேயூதுகுழல், (௱)

ஆட்டுக்கூட்டங்களையண்டும்புலிகளை
ஓட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஓட்டியேயூதுகுழல். (௱௧)

பட்டிக்குண முள்ளமாரீசநாய்களை
கட்டிவைத்தூதுகுழல்-கோனே
கட்டிவைத்தூதுகுழல், (௱௨)

கட்டாதநாயெல்லாங்காவலுக்கெப்போதும்
கிட்டாதென்றூதுகுழல்-கோனே
கிட்டாதென்றூதுகுழல். (௱௩)

பெட்டியிற்பாம்பெனப் பேய்மனதடங்க
ஒட்டியேயூதுகுழல்-கோனே
ஒட்டியேயூதுகுழல். (௱௪)

ஏனதென்றும்யானென்று மில்லாதிருக்கவே
தனதாகவூதுகுழல்-கோனே
தனதாகவூதுகுழல், (௱௫)

அற்றவிடமொன்றே யற்றதோடுற்றதைக்
கற்றனென்றூதுகுழல்-கோனே
கற்றனென்றூதுகுழல் (௱௬)

பால் கறத்தல்.

சாவா திருந்திடப்பால்கற- சிறம்
தன்னிலிருந்திடும் பால்கற
வேவா திருந்திடப்பால்கற-வெறும்
வெட்டவெளிக்குள்ளே பால்கற, (௱எ)

நோயா திருந்திடும்பால்கற-முன்
தொல்லைவினையறப் பால்கற
வாயாலுமிந்திடும்பால்கற-வெறும்
வயிறுரவுண்டிடப் பால்கற, (௱அ)

நாறு திருந்திடும்பால்கற-நெடு
நாளுமிருந்திடப் பால்கற
யாறுதொழுகிடும்பால்கற-தலை
மண்டையில்வளரும் பால்கற; (௱௯)

உலகம்வெறுத்திடும்பால்கற-மிக
ஓங்காளமாகிய பால்கற
கலசத்தினுல்விலைபால்கற-கிறை
கண்டத்தினுல்விழப் பால்கற, (௱௰)

ஏப்பம்விடாமலே பால்கற-வரும்
எமன்விலகவேபால்கப
தீப்பொறுயோய்ந்திடப் பால்கற-பர
சிவத்துடன்சாரவே பால்கற, ௱௰௧

அண்ணாவின்மேல்வரும் பால்கற-பேர்
அண்டத்திலூறிடும் பால்கற
விண்ணாட்டிலில்லாத பால்கற-தொல்லை
வேதனைக்கெடவே பால்கற (௱௰௨)

கிடைக் கட்டுதல்,

இருவினையாமாடுகளை யேகுவிடுகோனே-உன்
இடக்குமணமாடொன்றை யடக்கிவிடுகோனே (௧௧௩)

சாற்றரியநைட்டிகரே தற்பரத்தைச்சார்வார்-நானு
தவமவமாக்கழிப்பவரே சனனமதில்வருவார், (௪௯)

அகங்காரமாடுகண்மூன் றகற்றிவிடுகோனே-நாளும்
அவத்தைபெனுமாடைந்த யடக்கிவிடுகோனே (ரு௰)

ஒருமலத்தனென்றுமாட்டை யொதுக்கிக்கட்டுகோனே-உடல்
உறையுமிருமலத்தனையு மோட்டிக்கட்டுகோனே, (ரு௰க)

மும்மலத்திளென்றுமாட்டை முறுக்கிக்கட்டுகோனே-மிக
முக்காலநேர்மையெல்லா முன்பறிவாய்கோனே, (ரு௰உ)

இந்திரியத்திரையங்களை இறுக்கிவிடுகோனே-என்றும்
இல்லையென்றேமரணங் குழியெடுத்தாதுகோனே, (ரு௰௩)

பாதியெனுமூன்றாட்டை யோட்டிவிடுகோனே-உனக்
குள்ளிருக்குங்கள்ளமெல்லா மோடிப்போகுங்கோனே, (ரு௰௪)

முக்காயமாடுகளை முன்னங்கட்டுகோனே-இனி
மோசமில்லைநாசமில்லை முத்தியுண்டாங்கோனே. (ரு௰ரு)

நன்மபலமாடுகலைக் கடக்கக்கட்டுகோனே-மற்றங்
கன்மத்திரயப்பசுவைக் கடையிற்கட்டுகோனே. (ரு௰௬)

காரணக்கோமூன்றனையுங் காலபினிப்பாய்கோனே-நல்ல
சைவசமாஞ்சாதனங்கள் கடைப்பிடிப்பாய்கோனே, (ரு௰௭)

வேறு - தரு,

பிரமாந்தரத்திற்பெரோளிகா ணெங்கள்கோனே-வாட்
பேசாதிருந்துபெரு வீட்டைசாரெங்கள்கோனே. (ரு௰௮)

சிரமதிற்கமலச்சேவடி தந்ததெங்கள்கோனே-முத்தி
சித்திக்குந்தந்திரஞ் சித்தறியெங்கள் கோனே. ()

விண்ணுடிவஸ்துவைமெய்யறிவிற்காணுங்கோனே-என்றும்
மெய்யேமெய்யிற்கொண்டு மெய்யறிவிற்செல்லுங்கோனே. ()

கண்ணாடியுன்னுள்ளே கண்டுபார்த்துக் கொள்ளுங்கோனேஞா
னக், கண்ணன்றிக்கண்ணுடிகாணவொண்ணுதெங்கள்கோனே.

ஆணியமானதைச்சுட்டுவாரெங்குண்டுகோனே-புத்தி
ஆக்குமேயதைச் சுட்டுமென்றெண்ணெங்கள்கோனே. (௱௨௭)

சித்திரமானதுநேர்படிலே நிலைகோனே-என்றும்
நிற்குமென்றேகண்டுநிச்சயங்காணெங்கள்கோனே (௱௨௮)

நிதியும்பரமுந் தன்னுட்கலந்ததேகோனே-யிட்டை
நிக்கில்ரண்டுந் தன்னுள்ளே காணலாங்கோனே. (௱௨௯)

மூகைபோலிருந்துமோனத்தைச்சாதியெங் கோனே-பர
மூலமண்டு மூட்டிப்பிறப்பறுங்கோனே. (௱௩௰)

இடைக்காட்டுச்சித்தர்பாடல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அகப்பேய்ச்சித்தர்பாடல்.

நஞ்சுண்டவேண்டாமே அகப்பேய்
நாயகன்றாள்பெறவே
நெஞ்சுமலையாதே அகப்பேய்
நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே. (௧)

பராபரமானதடி அகப்பேய்
பரையாகவந்ததடி
தராதலமேழ்புவியும் அகப்பேய்
தானேபடைத்ததடி. (௨)

நாதவேதமடி அகப்பேய்
நன்னடங்கண்டாயே
பாதஞ்சத்தியடி அகப்பேய்
பரவிந்துநாதமடி. (௩)

விந்துநாதமடி அகப்பேய்
மெய்யாகவந்ததடி
ஐந்துபெரும்பூதம் அகப்பேய்
அதனிடமானதடி. (௪)

நாலுபாதமடி அகப்பேய்
நன்னெறிகண்டாயே
மூலமானதல்லால் அகப்பேய்
முத்தியல்லவடி, (௫)

வாக்காதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வந்தவகைகேளாய்

ஓங்காரமானதடி அகப்பேய்
உண்மையதல்லவடி, (௬)

சத்தாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
சாத்திரமானதடி
மித்தையமாகுதடி அகப்பேய்
பொய்யதுசொன்னேனே (௭)

வசனாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வண்மையாய்வந்ததடி
தெசநாடிபத்தேடி அகப்பேய்
திடனிதுகண்டாயே. (௮)

காரணமானதெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டதுசொன்னேனே
மாரணங்கண்டாயே அகப்பேய்
வந்தவிதங்களெல்லாம். (௯)

ஆறுதத்துவமும் அகப்பேய்
ஆகமஞ்சொன்னதடி
மாறாதமண்டலமும் அகப்பேய்
வந்ததுமூன்றடியே, (௰)

பிருதிவிபொன்னிறமே அகப்பேய்
பேதமையல்லவடி
உருவதுநீரடியோ அகப்பேய்
உள்ளதுவெள்ளையடி (௰௧)

தேயுசெம்மையடி அகப்பேய்
திடனதுகண்டாயே
வாயுநீலமடி அகப்பேய்
வான்பொருள்சொல்வேனே. (௰௨)

வானமஞ்சடியோ அகப்பேய்
வந்ததுநீகேளாய்

ஊமைதாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேனே, (௰௩)

அகாரமித்தனையும் அகப்பேய்
அங்கென்றெழுந்ததடி
உகாரங்கூடியடி அகப்பேய்
உருவாகிவந்ததடி, (௰௪)

மகாரமாயையடி அகப்பேய்
மலமதுசொன்னேனே
சிகாரமூலமடி அகப்பேய்
சிந்தித்துக்கொள்வாயே, (௰௫)

வன்னம்புவனமடி அகப்பேய்
மந்திரதந்திரமும்
இன்னமுஞ்சொல்வேனே அகப்பேய்
உம்மென்றுகேட்பாயே, (௰௬)

அத்திவரைவாடி அகப்பேய்
ஐம்பத்தோரட்சரமும்
மித்தையாக்கண்டாயே அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே, (௰௭)

தத்துவமானதடி அகப்பேய்
சகலமாய்வந்ததடி
புத்தியுஞ்சொன்னேனே அகப்பேய்
[illegible]தவடிவல்லவோ, (௰௮)

இந்தவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
எம்மிறையல்லவடி
அந்தவிதம்வேறே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துகாணாயோ, (௰௯)

பாவந்திரவென்றால் அகப்பேய்
பாவிக்கலாகாதே

சாவதுமில்லையடி — அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி, (உ௰)

எத்தனைசொன்னாலும் — அகப்பேய்
என்மனந்தேறுதே.

சித்தமசித்தாய்விட்டு — அகப்பேய்
சேர்த்துநீகாண்பாயே, (உக)

சமயமாறுமடி — அகப்பேய்
தன்னாலேவந்ததடி

அமையாநின்றவிடம் — அகப்பேய்
ஆராய்ந்துசொல்வாயே, (உஉ)

ஆராறுமாகுமடி — அகப்பேய்
ஆகாதுசொன்னேனே

வேறேயுண்டானால் — அகப்பேய்
மெய்யதுசொல்வாயே, (உ௩)

உன்னையறிந்தாக்கால் — அகப்பேய்
ஒன்றையுஞ்சேராயே

உன்னையறியும்வகை — அகப்பேய்
உள்ளதுசொல்வேனே, (உ௪)

சரியையாகாதே — அகப்பேய்
சாலோகங்கண்டாயே

கிரியைசெய்தாலும் — அகப்பேய்
கிட்டவொன்றுமில்லை, (உ௫)

யோகமாகாதே — அகப்பேய்
உள்ளதுகண்டாக்கால்

தேகஞானமடி — அகப்பேய்
தேடாதேசொன்னேனே, (உ௬

ஐந்துதலைநாகமடி — அகப்பேய்
ஆதாயங்கொஞ்சமடி

இந்தவிஷந்தீர்க்கும் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே, (௨௭)

இறையவனென்றதெல்லாம் அகப்பேய்
எந்தவிதமாகும்
அரையவேநீகேளாய் அகப்பேய்
ஆனந்தமானதடி, (௨௮)

கண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
காதல்விண்டேனே
உண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னாயே, (௨௯)

உள்ளதுசொன்னாலும் அகப்பேய்
உன்னாலேகாண்பாயே
கள்ளமுந்தீராதே அகப்பேய்
கண்டார்க்குசாமமடி. (௩௰)

அறிந்துநின்றாலும் அகப்பேய்
அஞ்சார்கள்சொன்னேனே
புரிந்தவல்வினையும் அகப்பேய்
போகாதேயுன்னைவிட்டு, (௩௧)

ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
இவ்வண்ணங்கண்டதெல்லாம்
பாசம்பயின்றதடி அகப்பேய்
பரமதுகண்டாயே. (௩௨)

சாத்திரசூத்திரமும் அகப்பேய்
சங்கற்பமானதெல்லாம்
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாழ்பலங்கண்டாயே, (௩௩)

ஆறுகண்டாயோ அகப்பேய்
அந்தவினைதீர

தேறித்தெளிவதற்கே அகப்பேய்
தீர்த்தமுமாடாயே ௫௪

எத்தனைகாலமுந்தான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்
முத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ, ௫௫

நாசமாவதற்கே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
பாசம்போனாலும் அகப்பேய்
பசுக்களும்போகாதே. ௫௬

நாணமேதுக்கடி அகப்பேய்
நல்வினை தீர்ந்தாக்கால்
காணவேணுமென்றால் அகப்பேய்
காணக்கிடையாதே. ௫௭

சும்மாயிருந்துவிடாய் அகப்பேய்
சூத்திரஞ்சொன்னேனே
சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே ௫௮

உன்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
ஊணுள்நுழைந்தாயே
என்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
இடத்திலேவந்தாயே. ௫௯

ஊனமோடிவரில் அகப்பேய்
வந்துபிறப்பாயே
தேனையுண்ணாமல் அகப்பேய்
தெருவோடலைந்தாயே. ௬௰

சைவமானதடி அகப்பேய்
தானாகநின்றதடி

சைவமில்லையடி அகப்பேய்
சலம்வருங்கண்டாயே. ௩

ஆசைபற்றவிடம் அகப்பேய்
ஆசாரங்கண்டாயே
ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
எங்ஙனஞ்சென்றாலும், ௪

ஆணவமூலமடி அகப்பேய்
அகாரமாய்வந்ததடி
கோணுமுகாரமடி அகப்பேய்
கூடப்பிறந்ததுவே, ௫

ஒன்றுமில்லையடி அகப்பேய்
உள்ளபடியாச்சே
நன்றில்லைதீதில்லையே அகப்பேய்
நாணுமில்லையடி. ௬

சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுசொன்னேனே
எம்மாயமீதறியேன் அகப்பேய்
என்னையுங்காணேனே, ௭

கலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
கண்டார்நகையாரோ
நிலைகளேதுக்கடி அகப்பேய்
நீயார்சொல்வாயே, ௮

இந்தவமிர்தமடி அகப்பேய்
இரவிவிஷமோடி
இந்துவெள்ளையடி அகப்பேய்
இரவிசிவப்பாமே, ௯

ஆணல்லபெண்ணல்லவே அகப்பேய்
அங்கினிகண்டாயே

நானுவுமிப்படியே அகப்பேய்
சற்குருகண்டாயே. சஅ

என்னபடித்தாலும் அகப்பேய்
எம்முறையாகாதே
சொன்னதுகேட்டாயே அகப்பேய்
சும்மாயிருந்துவிடு. சகூ

காடுமலையுமடி அகப்பேய்
கடுந்தவமானாலென்
வீடும்வெளியாமோ அகப்பேய்
மெய்யாகவேண்டாமோ. ருய

பரத்திலேசென்றாலும் அகப்பேய்
பாரிலேமீளுமடி
பரத்துக்கடுத்தவிடம் அகப்பேய்
பாழதுகண்டாயே, ருக

பஞ்சமுகமேது அகப்பேய்
பஞ்சுபடுத்தாதே
குஞ்சிதப்பாதமடி அகப்பேய்
குருபாதங்கண்டாயே. ருஉ

பங்கமில்லையடி அகப்பேய்
பாதமிருந்தவிடம்
கங்கையில்வந்ததெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டுதெளிவாயே. ருங

தானறிகின்றவிடம் அகப்பேய்
சைவங்கண்டாயே
ஊனறிகின்றவர்க்கு அகப்பேய்
ஊனமொன்றில்லையடி. ருச

சைவமாருக்கடி அகப்பேய்
தன்னையறிந்தவர்க்கே

சைவமானவிடம் அகப்பேய்
சற்குருநாதனடி. ௫௫

பிறந்திறவென்றும் அகப்பேய்
பேதகம்பண்ணாதே.
அறிவானவர்கள் அகப்பேய்
சும்மாயிருப்பாள். ௫௬

நிறைவந்தாலும் அகப்பேய்
நீயல்லவோடி
குறைவந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றையுங்காணாதே ௫௭

தேறுதலாயடி அகப்பேய்
திருவடிகண்டவர்க்கே
ஊனுறவில்லையடி அகப்பேய்
ஒன்றையுங்காணாதே ௫௮

வெள்ளைகறுப்பாமோ அகப்பேய்
வெள்ளியுஞ்செம்பாமோ
உள்ளதுமுண்டோடி அகப்பேய்
உன்னைக்கண்டாயே ௫௯

அறிவுமன்றுமடி அகப்பேய்
ஆதாரமில்லையடி
அறிவுபாசமடி அகப்பேய்
அருளதுகண்டாயே. ௬௦

வர்ணபேதமடி அகப்பேய்
[illegible]
வாசி[illegible] அகப்பேய்
வாராதுசொன்னேனே ௬௧

[illegible]டி அகப்பேய்
[illegible]

பாராமற்பாரடியோ அகப்பேய்
பாழ்வினை தீரவென்றால் சுஉ

உண்டாக்கிக்கொண்டதல்ல அகப்பேய்
உள்ளது சொன்னேனே
கண்டார்கள்சொல்லுவாரோ அகப்பேய்
கற்பனையற்றதடி. சுந

நாலுமறைகாணு அகப்பேய்
நாதனையார்காண்பார்
நாலுமறைமுடிவில் அகப்பேய்
நற்குருபாதமடி, சுச

மூலமில்லையடி அகப்பேய்
முப்பொருளில்லையடி
மூலமுண்டானால் அகப்பேய்
முத்தியுமுண்டாமோ, சுரு

இந்திரசாலமது அகப்பேய்
எண்பத்தொருபதமும்
மந்திரமப்படியே அகப்பேய்
வாயைத்திறவாதே. சுசு

பாழாகவேணுமென்றால் அகப்பேய்
பார்த்ததைநம்பாதே
கேளாமற்சொன்னேனே அகப்பேய்
கேள்வியுமில்லையடி. சுஎ

சாதிபேதமில்லை அகப்பேய்
தானாகநின்றவர்க்கு
ஓதியுணர்ந்தாலும் அகப்பேய்
ஒன்றுந்தானில்லையடி. சுஅ

சூழவாணமடி அகப்பேய்
சுற்றிமாக்கரவில்

வேழமுண்டகனி அகப்பேய்
மெய்யாகக்கண்டாயே. ௬௯

ஆணுமில்லையடி அகப்பேய்
நாதனுமில்லையடி
தானுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருவில்லையடி ௭௰

மந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
வாதனையல்லவடி
தந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சமயமழிந்ததடி. ௭௧

பூசைபசாசமடி அகப்பேய்
போதமேகோஷ்டமடி
ஈசன்மாளிகையடி அகப்பேய்
எல்லாமுமிப்படியே ௭௨

சொல்லுவதானாலே அகப்பேய்
சொன்னதுந்தோஷமடி
இல்லையில்லையடி அகப்பேய்
ஏகாந்தங்கண்டாயே, ௭௩

சத்தமிருப்பதடி அகப்பேய்
சதாசிவமானதடி
மற்றுள்ளதெய்வமெல்லாம் அகப்பேய்
மாயைவடிவாமே. ௭௪

வார்த்தையல்லவடி அகப்பேய்
வாசமகோசரத்து
ஏற்றதல்லவடி அகப்பேய்
என்னுடன்வந்ததல்ல ௭௫

சாத்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சகலனைக்கடந்ததடி

பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாவனைகெட்டாதே. (எசு)

எண்ணபடித்தாலென் அகப்பேய்
ஏதுதான்செய்தாலென்
சொன்னவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே. (எஎ)

தன்னையறியவேணும் அகப்பேய்
சாராமற்சாரவேணும்
பின்னையறிவதெல்லாம் அகப்பேய்
பேயறிவாகுமடி. (எஅ)

பிச்சையெடுத்தாலும் அகப்பேய்
பிறவிதொலையாதே
இச்சையற்றவிடம் அகப்பேய்
எம்மிறைகண்டாயே. (எகூ)

கோலமாகாதே அகப்பேய்
குதர்க்கமுமாகாதே
சாலமாகாதே அகப்பேய்
சஞ்சலமாகாதே. (அய)

ஒப்பினையல்லவடி அகப்பேய்
உன்னாணைசொன்னேனே
அப்புடனுப்பெனவே அகப்பேய்
ஆராய்ந்திருப்பாயே (அக)

மோட்சம்வேண்டார்கள் அகப்பேய்
முத்தியும்வேண்டார்கள்
தீட்சைவேண்டார்கள் அகப்பேய்
சின்மயமானவர்கள் (அஉ)

பாலன்பிசாசமடி அகப்பேய்
பார்த்தாக்கால்பித்தனடி
காலமூன்றுமல்ல அகப்பேய்
காரியமல்லவடி, (அங)

கண்டதுமில்லையடி அகப்பேய்
கண்டவருண்டானால்
உண்டதுவேண்டடியோ அகப்பேய்
உன்னாணைசொன்னேனே, (௮௪)

அஞ்சையுமுண்ணாதே அகப்பேய்
ஆசையும்வேண்டாதே
நெஞ்சையும்விட்டுவிடு அகப்பேய்
நிஷ்டையிற்சாராதே, (௮௫)

காதாந்தவுண்மையிலே அகப்பேய்
நாடாதேசொன்னேனே
மீதானசூத்திரம் அகப்பேய்
மெய்யென்றுநம்பாதே, (௮௬)

ஒன்றோடொன்றுகூடில் அகப்பேய்
ஒன்றுங்கெடுங்காணே
நின்றபரசிவமும் அகப்பேய்
நில்லாதுகண்டாயே (௮௭)

தோன்றும்வினைகளெல்லாம் அகப்பேய்
சூனியங்கண்டாயே
தோன்றாமற்றோன்றிவிடும் அகப்பேய்
சுத்தவெளிதனிலே, (௮௮)

பொய்யென்றுசொல்லாதே அகப்பேய்
போக்குவரத்துதானே
மெய்யென்றுசொன்னக்கால் அகப்பேய்
வீடுபெறலாமே, (௮௯)

வேதமோதாதே அகப்பேய்
மெய்கண்டோமென்னாதே
பாதகம்பாதே அகப்பேய்
பாவித்துப்பாராதே, (௯௰)

அகப்பை சித்தர்பாடல்
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

*குதம்பை சித்தர்பாடல்.

வெட்டவெளிதன்னை மெய்யென்றிருப்பார்க்கு
பட்டயமேதுக்கடி () குதம்பாய்
பட்டயமேதுக்கடி. (௧)

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கற்பங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கற்பங்களேதுக்கடி. (௨)

காணுமற்கண்டு கருத்தேடிருப்பார்க்கு
வீணாசையேதுக்கடி குதம்பாய்
வீணாசையேதுக்கடி, (௩)

வஞ்சகமற்று வழிதன்னைக்கண்டோர்க்கு
சஞ்சலமேதுக்கடி குதம்பாய்
சஞ்சலமேதுக்கடி (௪)

ஆதாரமான வடிமுடிகண்டோர்க்கு
வாதாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
வாதாட்டமேதுக்கடி, (௫)

நித்திரைகெட்டு நினைவோடிருப்பார்க்கு
முத்திரையேதுக்கடி குதம்பாய்
முத்திரையேதுக்கடி. (௬)

---

* குதம்பை-ஆபரணம்,

() குதம்பாய்-ஆபரணத்தையுடையவள்,

மந்திரமான தலந்தனி லிற்போர்க்கு
மந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
மந்திரமேதுக்கடி (எ)

சத்தியமான தவத்தி லிருப்போர்க்கு
உத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தியமேதுக்கடி. (அ)

நாட்டத்தைப்பற்றி நடுவணைசேர்வோர்க்கு
வாட்டங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
வாட்டங்களேதுக்கடி (கூ)

முத்தமிழ்கற்று முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சத்தங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
சத்தங்களேதுக்கடி, (௰)

உச்சிக்குமேற்சென் றுயர்வெளிகண்டோர்க்கு
இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி குதம்பாய்
இச்சிப்பிங்கேதுக்கடி. (௰௧)

வேகாமல்வெந்து வெளியொளிகண்டோர்க்கு
மோகாந்தமேதுக்கடி குதம்பாய்
மோகாந்தமேதுககடி (௰௨)

சாகாமற்றாண்டி தனிவழிபோவோர்க்கு
ஏகாந்தமேதுக்கடி குதம்பாய்
ஏகாந்தமேதுக்கடி. (௰௩)

அந்தரந்தன்னி லசைந்தாடுமுத்தர்க்கு
தந்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தந்திரமேதுக்கடி. (௰௪)

ஆனந்தம்பொங்கி யறிவோடிருப்பார்க்கு
ஞானந்தானேதுக்கடி. குதம்பாய்
ஞானந்தானேதுக்கடி. (௰௫)

சித்திரகூடத்தைத் திறந்துகண்டோர்க்குப்
பத்திரமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்திரமேதுக்கடி. (௧௬)

முக்கோணந்தன்னின் முளைத்தமெய்ஞ்ஞானிக்குச்
சட்கோணமேதுக்கடி குதம்பாய்
சட்கோணமேதுக்கடி. (௧௭)

அட்டதிக்கெல்லா மசைந்தாடுநாதர்க்கு
நட்டணையேதுக்கடி குதம்பாய்
நட்டணையேதுக்கடி. (௧௮)

முத்திபெற்றுள்ள முயங்குமெய்ஞ்ஞானிக்குப்
பத்தியமேதுக்கடி குதம்பாய்
பத்தியமேதுக்கடி. (௧௯)

அல்லலைநீக்கி யறிவோடிருப்பார்க்குப்
பல்லாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
பல்லாக்கேதுக்கடி. (௨௰)

அட்டாங்கயோக மறிந்தமெஞ்ஞானிக்கு
முட்டாங்கமேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாங்கமேதுக்கடி (௨௧)

வேகமடக்கி விளங்குமெய்ஞ்ஞானிக்கு
யோகந்தானேதுக்கடி குதம்பாய்
யோகந்தானேதுக்கடி (௨௨)

மாத்தானைவென்று மலைமேலிருப்போர்க்குப்
பூத்தானமேதுக்கடி குதம்பாய்
பூத்தானமேதுக்கடி, (௨௩)

சேத்தாரைப்போலத் திரியுமெய்ஞ்ஞானிக்குக்
கைத்தாளமேதுக்கடி குதம்பாய்
கைத்தாளமேதுக்கடி, (௨௪)

கண்டாரைநோக்கிக் கருத்தோடிருப்பார்க்குக்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி குதம்பாய்
கொண்டாட்டமேதுக்கடி (உரு)

காலனைவென்ற கருத்தறிவாளர்க்கு
கோலங்களேதுக்கடி குதம்பாய்
கோலங்களேதுக்கடி (உசா)

வெண்காயமுண்டு மிளகுண்டு சுக்குண்டு
உண்காயமேதுக்கடி, குதம்பாய்
உண்காயமேதுக்கடி (உஎ)

மாங்காய்ப்பாலுண்டு மலைமேலிருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பாலேதுக்கடி, (உஅ)

பட்டணஞ்சுற்றிப் பகலேதிரிவார்க்கு
முட்டாக்கேதுக்கடி குதம்பாய்
முட்டாக்கேதுக்கடி. (உகூ)

தாவரமில்லை தனக்கொருவீடில்லை
தேவாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
தேவாரமேதுக்கடி, (கூ0)

பின்னையறிந்து தலைவனைச்சேர்ந்தோர்க்கு
பின்னுசையேதுக்கடி குதம்பாய்
பின்னுசையேதுக்கடி (கூக)

பத்தாவுந்தானும் பதியோடிருப்பார்க்குக்
உத்தாரமேதுக்கடி குதம்பாய்
உத்தாரமேதுக்கடி (கூஉ)

குதம்பைசித்தர்பாடல்,

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கடுவெளி சித்தர்பாடல்.

ஆனந்தக் களிப்பு.

பாபஞ்செய்யாதிருமனமே - நாளை
கோபஞ்செய்தேயமன்
கொண்டோடிப்போவான்
பாபஞ்செய்யாதிருமனமே.

சாபங்கொடுத்திட லாமோ - விதி
தன்னைநம்மாலே தடுத்திடலாமோ
கோபந்தொடுத்திட லாமோ - இச்சை
கொள்ளக்கருத்தைக் கொடுத்திடலாமோ. பாப

சொல்லருஞ்சூதுபொய் மோசம் - செய்தாற்
சுற்றத்தைமுற்றாய்த் துடைத்திடுநாசம்
நல்லபத்திவிசு வாசம் - எந்த
நாளுமனிதர்க்கு நன்மையாய்நேசம். பாப

நீர்மேற்குமிழிக் காயம் - இது
நில்லாதுபோய்விடு நீயறிமாயம்
பார்மீதின்மெத்தவு நேயம் - சற்றும்
பற்றிருந்திடப் பண்ணுமுபாயம். பாப

நந்தவனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறுமாதமாய்க் குயவனைவேண்டி
கொண்டுவந்தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக்கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி. பாப

தூஷணமாகச் சொல்லாதே - தேடுஞ்
சொத்துக்களிலொரு தூசுநில்லாதே
ஏடணைமூன்றும் பொல்லாதே - சிவத்
திச்சைவைத்தாலெம லோகம்பொல்லாதே. பாப

நல்லவழிதனை நாடு - எந்த
நாளும்பரமனை நத்தியேதேடு
வல்லவர்கூட்டத்திற் கூடு - அந்த
வள்ளலைநெஞ்சினில் வாழ்த்திக்கொண்டாடு. பாப

நல்லவர்தம்மைத் தள்ளாதே - அறம்
நாலெட்டிலொன்றுமே நாடித்தள்ளாதே
பொல்லாங்கிலொன்றுங் கொள்ளாதே - கெட்ட
பொய்ம்மொழிக்கோள்கள் பொருந்தவிள்ளாதே. பாப

வேதவிதிப்படி நில்லு - நல்லோர்
மேவும்வழியினை வேண்டியேசெல்லு
சாதகநிலைமையே சொல்லு - பொல்லாச்
சண்டாளக்கோபத்தை சாதித்துக்கொல்லு. பாப

பிச்சையென்றொன்றுங் கொள்ளாதே - எழில்
பெண்ணாசைகொண்டு பெக்கமாளாதே
இச்சையதுன்னை யாளாதே - சிவன்
இச்சைகொண்டவ்வரு யேறிமீளாதே. பாப

மெய்ஞ்ஞானபாதையி லேறு - சுத்த
வேதாந்தவெட்ட வெளியினைத்தேறு
அஞ்ஞானமார்க்கத்தைத் தூறு - உன்னை
அண்டினோர்க்கானந்த மாம்வழிகூறு. பாப

மெய்க்குருசொற்கடக் காதே - நன்மை
மென்மேலுஞ்செய்கை மிகவடக்காதே
பொய்க்கலையாண்டக் காதே - நல்ல
புத்திமைபொய்வழி தனிநடக்காதே. பாப

கூடுவருவதொன் றில்லை - புழுக்
கூடெடுத்திங்ங னுலாவதேதொல்லை
தேடருமோட்சமதொல்லை - அதைத்
தேடும்வழியைத் தெளிவோருமில்லை. பாப

ஐந்துபேர்சூழ்ந்திடுங் காடு - இந்த
ஐவர்க்குமைவ ரடைந்திடுநாடு
முந்திவருந்திநீ தேடு - அந்த
மூலமறிந்திட லாமுத்திவீடு. பாப

உள்ளாகநால்வகைக் கோட்டை - பகை
ஓடப்பிடித்திட்டா லாளலாநாட்டை
கள்ளப்புலனென்னுங் காட்டை - வெட்டிக்
கனலிட்டெரித்திட்டாற் காணலாம்வீட்டை. பாப

காசிக்கோடில்வினை போமோ - அந்தக்
கங்கையாடில்கதி தானுமுண்டாமோ
பேசுமுன்கன்மங்கள் சாமோ - பல
பேதம்பிறப்பது போற்றினும்போமோ. பாப

பொய்யாகப்பாராட்டுங் கோலம் - எல்லாம்
போகவேவாய்த்திடு மியார்க்கும்போங்காலம்
மெய்யாகவேசுத்த சாலம் - பாரில்
மேவப்புரிந்திடி லென்னனுகூலம். பாப

சந்தேகமில்லாததங்கம் - அதைச்
சார்ந்துகொண்டாலுந் தாழ்வில்லாப்பாங்கம்
அந்தமில்லாதவோர் துங்கம் - எங்கும்
ஆனந்தமாக நிரம்பியபுங்கம். பாப

பாரிலுயர்ந்தது பக்தி - அதைப்
பற்றினபேர்க்குண்டு மேவருமுத்தி
சீரியலுயரட்ட சித்தி - யார்க்குஞ்
சித்திக்குமேசிவன் செயலினால்பத்தி. பாப

அன்பெனுநன்மலர் தூவி - பர
மானந்தத்தேவ னடியிணைமேவி
இன்பொடுமுன்னுட லாவி - நாளும்
ஈடேற்றத்தேடாய்நீ இங்கேகுலாவி. பாப

ஆற்றும்வீடேற்றங் கண்டு - அதற்
கானவழியை யறிந்துநீகொண்டு
சிற்றமில்லாமலே தொண்டு - ஆதி
சிவனுக்குச்செய்திடிற் சேர்ந்திடுங்கண்டு. பாப

ஆன்மாவாலாடிடு மட்டந் - தேகத்
தான்மாவற்றதே யாமுடல்வாட்டம்
வான்கதிமீதிலே நாட்டம் - நாளும்
வையிலுனக்கு வருமேகொண்டாட்டம். பாப

எட்டுமிரண்டையு மோர்ந்து - மறை
யெல்லாமுனக்குள்ளே யேகமாய்த்தேர்ந்து
வெட்டவெளியினைச் சார்ந்து - ஆனந்த
வெள்ளத்தின்மூழ்கி மிகுகளிகூர்ந்து. பாப

இந்தவுலகமு முள்ளுஞ் - சற்றும்
இச்சைவையாமலே யெந்நாளுந்தள்ளு
செந்தேன்வெள்ளமதை மொள்ளு - உன்றன்
சிந்தைதித்திக்கத் தெவிட்டவுட்கொள்ளு. பாப

பொய்வேதந்தன்னைப் பாராதே - அந்தப்
போதகர்சொற்புத்திபோதவோராதே
மைவிழியாரைச் சேராதே - துன்
மார்க்கர்கள்கூட்டத்தின் மகிழ்ந்துசேராதே. பாப

வைதோரைக் கூடவையாதே - இந்த
வையகமுற்றும்பொய்த் தாலும்பொய்யாதே.
வெப்பவினைகள் செய்யாதே - கல்லை
வீணிற்பறவைகள் மீதிலெய்யாதே. பாப

சிவமன்றிவேறே வேண்டாதே - யார்க்குந்
தீங்கானசண்டையைச் சிறக்கத்தூண்டாதே
தவநிலைவிட்டுத் தாண்டாதே - நல்ல
சன்மார்க்கமில்லாத நூலைவேண்டாதே. பாப

பாம்பினைப்பற்றியாட் டாதே - உன்றன்
பத்தினிமார்களைப் பழித்துக்காட்டாதே
வேம்பினையுலகி லூட்டாதே - உன்றன்
வீறாப்புதன்னை விளக்கநாட்டாதே, பாப

போற்றுஞ்சடங்கை நண்ணாதே - உன்னைப்
புகழ்ந்துபலரிற் புகலவொண்ணாதே
சாற்றுமுன்வாழ்வை யெண்ணாதே - பிறர்
தாழும்படிக்குநீ தாழ்வாகப்பண்ணாதே பாப

கஞ்சாபுகைபிடி யாதே - வெறி
காட்டிமயங்கியே கட்குடியாதே
அஞ்சவுயிர்மடி யாதே - பத்தி
யற்றவஞ்ஞானத்தி னூல்படியாதே. பாப

பத்தியெனுமேணி நாட்டித் - தொந்த
பந்தமற்றவிடம் பார்த்ததைநீட்டி
சத்தியமென்றதை யீட்டி - நாளுந்
தன்வசமாக்கிக்கொள் சமயங்களோட்டி. பாப

செப்பரும்பலவித மோகம் - எல்லாச்
சேயென்றொறுத்துத் திடங்கொள்விவேகம்
ஒப்பறுமட்டாங்க யோகம் - நன்றாய்
ஓர்ந்தறிவாயவற் றுண்மைசம்போகம். பாப

எவ்வகையாமகன் னீதி - அவை
யெல்லாமறிந்தே யெடுத்துநீபோதி
ஒவ்வாதென்றபல சாதி - யாவும்
ஒன்றென்றறிந்தே யுணர்ந்துநீயோதி. பாப

கள்ளவேடம்புனை யாதே-பல
கங்கையிலேயுன் கடநனை யாதே
கொள்ளைகொள்ளநினை யாதே-நட்புக்
கொண்டுபிரிந்துநீ கோண்முனையாதே.

எங்குஞ்சுயபிர காசன்-அன்பர்
இன்பவிருதயந் திருந்திடும்வாசன்
துங்கவடியவர் தாசன்-தன்னைத்
துதிக்கிறபதவி யருளுவனீசன்

கடுவெளி சித்தர்பாடல்

முற்றிற்று

Duvis 5 10 90